

Giới thiệu Tình Yêu Tuổi Ô Mai

Những người yêu nhau sẽ đến được với nhau!!

-Giới thiệu nhân vật trong truyện Tình Yêu Tuổi Ô Mai

*Trần Trâm Anh

*Nguyễn Ngọc Ly

*Trần Lê Gia Bảo

*Vũ Tuấn Kiệt

Đây là 1 truyện teen hay với những tình cảm trong sáng của tuổi học trò

Một mối tình thanh mai trúc mã, 1 mối tình oan gia và có 1 tình yêu dần nảy nở theo thời gian

Liệu tình yêu có thể tồn tại khi khoảng cách chia đôi 2 con người, liệu niềm tin có còn khi có những hiểu lầm xảy ra, và liệu mình yêu nhau có được không anh(em)

Cùng đón đọc truyện để biết thêm thông tin nhé

Trân trọng cảm ơn và mong m.n ủng hộ

cúi đầu "vỗ tay"

Ngoài ra thì Đoạt Duyên cũng là tác phẩm cùng loại đầy hứa hẹn, cùng khám phá và theo dõi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Chuyện Cũ

Ánh nắng đang nhảy nhót trên từng chiếc lá, những chú chim đang ríu rít gọi nhau ngoài cửa sổ còn trong phòng thì sao nhỉ nhân vật chính của chúng ta đâu rồi Trên giường chăn chiếu ngón ngang nhưng không thấy thân ảnh của nó đâu cả, đi xa hơn vào đến phòng tắm thì thấy cô nàng nhà ta đang hí hục đánh răng rồi rửa mặt. Hôm nay có 1 sự bất ngờ k hề nhẹ là Anh Anh của chúng ta không có như mọi hôm nằm đắp chăn đi ngủ mà tự giác dậy sớm đang vsen trong nhà vệ sinh. Ngoài phòng có tiếng gọi

-Anh Anh dậy chưa con

Từ phòng vệ sinh chạy ra mở cửa

- Con dậy rồi mẹ làm vsen xong luôn rồi mẹ thấy con giỏi không?"

-Con mẹ giỏi quá

Nó kéo tay mẹ nó vào phòng rồi nói

- Mẹ mặc váy cho con đi

-Được rồi con gái

Mẹ mặc cho nó 1 chiếc váy màu hồng đi 1 đôi giày búp bê cùng màu, tết tóc 2 bên đeo 1 chiếc bóp tóc xinh xắn giờ nhìn nó cứ như búp bê bây-bi vậy mẹ nó đùa bảo

-Công chúa nhà ai mà xinh vậy ta" nó đáp lại luôn

-Công chúa của bố Long mẹ Hiền ạ

Mẹ cười xoa đầu nó

- Đúng rồi! Là công chúa của nhà ta,thôi 2 mẹ con mình xuống đi , bố đang đợi 2 mẹ con mình cùng ăn sáng đó

-Vâng ạ!!!

Nó cùng mẹ đi xuống vào nhà ăn thấy bố đang ngồi đọc báo nó chạy xà vào lòng bố rồi nói

-Bố ơi,con chuẩn bị xong rồi mình đi công viên luôn nhé

Bố mỉm cười xoa đầu nó

-Mình còn chưa ăn sáng mà ngồi xuống ăn rồi cả nhà mình cùng đi được không,con gái

Nó ngoan ngoãn đáp"được ạ"

Cả nhà ăn sáng xong nó cứ cuống quýt giục bố mẹ nó nhanh lên đi"bố mẹ ơi đi thôi không đến muộn người ta không cho mình vào thì sao ạ"

-Được rồi xong rồi đây, lên xe đi con gái

-Vâng vâng.

Đến trước cửa công viên bố nó thì đi gửi xe "2 mẹ con đứng đợi anh ở đây, rồi cả nhà mình cùng vào nha" nó đáp "vâng ạ"

Đang đứng đợi nó bỗng nhìn thấy có người bán kẹo bông ở bên đường nó bảo mẹ nó "mẹ ơi, mua kẹo bông cho con đi mẹ"mẹ nó bảo

-Đợi bố ra rồi mẹ mua cho con được không

-Không con muốn ăn luôn cơ.

Nó là 1 đứa bé ngoan nhưng cũng rất cố chấp thích cái gì là muốn bằng được

-thôi thôi, thế Anh Anh đứng đây đợi mẹ nha không được chạy đi đâu đâu đấy

-vâng ạ

- phải ở đây đợi mẹ ,không được chạy nhảy lung tung nghe không??

- nó gật đầu như giả vờ mắt thì nhìn chăm chăm vào kẹo bông bên kia đường

Mẹ nó sang đường mua kẹo bông cho nó trong khi đấy nó đang đứng đợi thì thấy có con chó nhỏ chạy qua nhìn đáng yêu quá làm nó không tự giác chạy theo con chó mà quên mất lời dặn của mẹ

Nó cứ đi theo con chó cho đến khi con chó chạy tới chỗ 1 chị xinh xắn thì dừng lại nó đi tới sò sò con chó đang chơi rất vui thì chị xinh xắn nói

-"em bé,đi về với bố mẹ đi chị phải đi về rồi"

Nó bỗng ngẩn người nhìn xung quanh toàn người xa lạ rồi nó gọi lên

- Mẹ ơi !mẹ đâu rồi!!!

Không ai lên tiếng trả lời, nó vừa đi vừa gọi gặp ai nó cũng hỏi xem có biết mẹ nó ở đâu không nhưng không ai thấy cả.Nó đi đến bên 1 cái xích đu ngồi xuống nó đang rất mệt nhưng miệng vẫn khóc thút thút không ngừng,bỗng có 1 giọng nói non nớt,xa lạ vang lên

-Đúng là con gái suốt ngày chỉ biết khóc,khóc có làm được gì không?

Nó ngẩng đầu lên nhìn là 1 cậu bé nhìn rất là đẹp,đẹp hơn cả mấy đứa hàng xóm mà nó hay chơi cùng,bỗng hấn lên tiếng

- sao cậu nhìn tôi chăm chăm vậy

Lúc này nó mới nhớ là nó đang đi tìm bố mẹ lên chạy lên túm tay hắn và hỏi

-Cậu có biết bố mẹ tôi ở đâu không?

-Bố mẹ cậu nhìn như thế nào?

- Bố tớ cao như thế này đẹp trai lắm còn mẹ tớ cao như thế này thui tóc dài xinh lắm

Nó vừa nói vừa vung tay múa chân để miêu tả cho hấn bố mẹ của mình,hấn nói

-Ở đây nhiều người như thế lắm biết ai là bố mẹ của cậu

Nó nghe thế càng khóc to hơn hấn thấy thế trấn an nó lại nói

-Thôi đừng khóc nữa tôi đưa cậu đi tìm được không?

Nó gật đầu như giả vờ luôn miệng nói

- Được được....

Hấn dắt tay nó rồi cùng nhau đi tìm bố mẹ nó nó cũng nín khóc và đi theo hấn không biết từ đâu nó có yk nghĩ đi theo hấn chắc chắn sẽ tìm thấy được bố mẹ nên nó rất an tâm đi theo hấn

(Chúng ta cùng xem xem liệu 2 bạn nhỏ của chúng ta có tìm đc bố mẹ cho nó không nha ,hãy xem đáp án ở chương sau nha hi)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chuyện Cũ

Hấn dẫn nó đi lòng vòng gần hết 1 vòng công viên nhưng cũng không thấy bố mẹ nó đâu hết nó bắt đầu thút thít hấn gắt lên

-không được khóc.

Nó thấy hấn cau kinh với mình cảm thấy ám ức lắm bắt đầu khóc thành tiếng,làm m.n đi qua cứ nhìn chăm chăm 2 đứa nó,lúc này thấy nó khóc đỏ hết cả 2 mắt mặt mũi thì lèm nhèm nhìn giống hệt con chó nhỏ làm hấn mềm giọng lại

-Cậu nín khóc đi mình thử đi hỏi người lớn xem bít đâu có người bít bố mẹ cậu ở đâu

Nó gật đầu ngừng khóc,hấn nói tiếp

-Cậu khóc bản hết cả mặt tí bố mẹ cậu không nhận ra thì làm sao ?

Nó nghe thế cũng tưởng thật ngừng khóc dùng tay lau mặt nhưng không có tác dụng vì tay nó cũng bị bẩn,ngược lại càng bẩn hơn,hấn thấy thế lấy trong túi ra 1 bịch giấy ướt đưa 1 tờ cho nó

-Cho cậu này dùng mà lau mặt đi,nhìn mặt cậu như con mèo yk

Nó nhận lấy và lau nhưng mặt vẫn chưa sạch hoàn toàn hấn lại rút ra 1 tờ lau cho nó,nó nhìn hấn nói

-cậu thật tốt,hi hi

-sao cậu biết tờ là người tốt tờ là người xấu thì sao- hấn vừa lau cho nó vừa hỏi

- Không đâu ,cậu giúp tớ tìm bố mẹ còn lau mặt giúp tớ nữa mới cả nhìn cậu đẹp như thế này không thể làm người xấu được- nó cười hihi nói

- Ai nói với cậu là nhìn đẹp mặt là người tốt vậy

- Tớ thấy thế

-Thế chẳng nhẽ ai xấu cũng là người xấu ah!!!

- Không biết, tóm lại t thấy c là người tốt

Hấn không nói gì lau cho nó xong vứt giấy bẩn vào thùng rác gần đấy rồi kéo nó ra gần chỗ 1 bác trai hỏi

-Bác ơi bọn cháu bị lạc mất bố mẹ rồi bác tìm hộ cháu được không ạ

Bác trai nghe vậy sừng sốt quay lại nhìn 2 đứa và nói

-Vậy ah!thế cháu có sdt của bố mẹ không bác gọi cho bố mẹ đến đây đón cháu

Nó lắc lắc đầu"cháu không biết"

Vậy 2 đứa có đi đâu tìm chưa

-Bọn cháu đi tìm rồi nhưng không thấy ạ!

Hắn lễ phép nói

-Vậy bác đưa 2 đứa ra phòng bảo vệ gọi loa cho bố mẹ đến tìm nha!

Bọn nó đồng thanh đáp

"Được ạ,cảm ơn bác"

Bác trai đưa bọn nó ra phòng bảo vệ nói rõ tình hình cho bảo vệ rồi bảo bọn nó đợi ở đây rồi đi về

Bác bảo vệ hỏi tên bố mẹ nó tên nó nó trả lời xong bác bảo vệ đang định gọi loa bỗng hắn lên tiếng

-Bác ơi bố mẹ cháu tên là.....cháu tên Lê Trần Gia Bảo bảo gọi hộ cháu luôn với ạ

Bác bảo vệ ngỡ ngàng"tưởng 2 đứa là anh em,hóa ra cùng bị lạc bố mẹ ah,được rồi 2 đứa ra kia ngồi đi 1 lát bố mẹ lại đón bây giờ ý mà

2 đứa vâng dạ rồi ra ghế ngồi nó bỗng lên tiếng

-Hóa ra cậu cũng bị lạc bố mẹ ah

-Không phải bố mẹ lạc tớ thì có

-Là sao,không phải như nhau ah

-Không,cả nhà tớ đang đi dạo thấy trước mặt tụ tập nhiều người thế là chạy đi xem luôn bỏ mặc tớ lúc người ta đi hết thì tớ cũng không thấy bố mẹ đâu nữa,đi tìm thì gặp cậu

-Còn tớ thì tại tớ không nghe lời mẹ chạy linh tinh thế là bị lạc mất mẹ,tớ có phải bé hư không?

-Biết sai lần sau sửa cậu lại làm bé ngoan rồi

-uh tớ vs bảo bảo cùng làm bé ngoan nha

-Cậu gọi nghe như con gái yk,mà cậu tên gì tớ còn không biết tên cậu nữa

-Tớ là Trần Trâm Anh hay mà cậu gọi t là anh anh nha

Thấy biểu hiện hưng phấn của nó hắn đành phải đồng ý

10' sau có 2 cặp vợ chồng chạy xồng xộc vào,ní nhìn ra thấy bố mẹ nhảy xuống ghế nhào vào long bố mẹ

- Bố mẹ ơi con biết lỗi rồi lần sau sẽ nghe lời mẹ không chạy lung tung nữa

- Con không sao là tốt rồi

Còn bên này bố mẹ hắn nhìn thấy hắn thì nhào vào ôm hắn nói "con trai lần sau không dám bỏ lại con đi xem người ta nư tha lỗi bố mẹ lần này nha"

Hắn không nói j như kiểu chuyện này không pải lần đầu xảy ra vậy,bỗng nó nói

-Bố mẹ ơi chính bảo bảo dẫn con đi tìm bố mẹ đấy

Bố mẹ nó ngỡ ngàng k pít bảo bảo là ai thì bố hắn lên tiếng

-Anh có phai nhà ở phố x,số nhà xxxx k?

-Anh là.....

-Nhà tôi mới chuyển nhà đến phố x,gần nhà anh bạn dọn dẹp nhà cửa chưa kịp sang chào hỏi sẵn gặp ở đây mọi nhà nh đi ăn bura lâu luôn đk k

-Sao được tôi mời mới đúng con trai anh giúp con gái tôi mà

Hai ông bố cứ đẩy đưa nhau mãi,2bà mẹ lên tiếng thế thì cam-pu-chia đi,mọi người đồng thanh

-ok

Mọi người có ăn vui về các ông bố thì ngôi nhà công việc,bóng đá các bà mẹ nói chuyện nội trợ shopping 2 nhân vật chính của ta thì do có 1 ngày quá là mệt nên đang nằm ngủ rất là ngon lành mọi chuyện kết thúc trong vui vẻ ấm áp

Có sợi dây định mệnh đang nối liền 2 con người lại với nhau,rồi chuyện gì sẽ xảy ra các bạn hay chú ý theo dõi trong các chương sau mong mọi người ủng hộ và comment cho nhà yk kiến nhà cam on *cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chuyện Cũ

-Bác Mai ơi!!!!!!

-Anh hà cháu,sang rủ thằng Bảo ah,cháu đợi tí nha bác lên gọi nó

-Vâng ạ!

Một lát sau hắn đeo cặp sách bước ra

-Đi học thôi

-Uk

Cả 2 cùng chào mẹ hắn rồi cùng đi học.Chuyện là sau vụ ở công viên 2 nhà trở nên thân thiết với nhau bố hắn xin cho hắn học ở trường của nó cùng lớp luôn.Giờ hắn có nhiệm vụ bảo vệ nó,còn nó có nhiệm vụ sáng gọi hắn đi học và cùng nhau về nhà.

Buổi tối có bài tập cô giáo giao về nó chưa giải được mới sang tới cửa nhà hắn định nhờ hắn chỉ giáo thì đã nghe thấy tiếng bố hắn đang chửi hắn

-Bảo!sao con lại đánh bạn

- Con không có lỗi!

- Lại còn cãi cô giáo gọi đi về tận giờ đây này,nếu tái phạm sẽ bị đình chỉ học đấy

-Nhưng tại bạn yk sai trước mà con chỉ tự vệ thôi

- Còn cãi.....bẹp.....bẹp.....(chắc bị oánh vào mông)

Mẹ nó khuyên

-Con nhận lỗi rồi hứa lần sau không thế nữa rồi bố tha cho con nó lần này đi

-Nhưng con không sai sao phải nhận lỗi-hắn cố nhịn đau không khóc

Nó nghe thấu thế chạy vào giải thích

- Bác ơi đừng đánh bảo Bảo bạn yk chỉ vì bảo vệ con thôi ạ!!!

Bố mẹ nó không hiểu thế là nó bắt đầu kể lại mọi việc

Chuyện là như thế này hôm nay cũng như mọi hôm hai đứa đi học cùng nhau đến lớp học mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường cho đến khi cô giáo cho bài tập về nhà là" công việc tương lai bạn muốn làm là gì".Nó nói với bạn là

-Tương lai tớ chỉ muốn ở nhà lấy chồng thôi cho chồng nuôi không phải làm gì cả- nó nói

- Tớ thì muốn làm cô giáo- bạn 1

- Tớ thì muốn làm bác sỹ cơ, chữa bệnh cho nhiều người nếu bố mẹ tớ sẽ chữa cho họ

Bọn nó đang bàn luận thì 1 thằng to béo cùng lớp đi ra bảo

-Sau này tớ lấy cậu rồi nuôi cậu nha

-Không muốn,tớ không lấy cậu đâu!!!!

-Sao lại không nhà tớ nhiều đồ ăn lắm tha hồ cho cậu ăn

-Tại cậu vừa béo lại còn xấu nữa,nếu lấy tớ chỉ lấy Bảo Bảo thôi

-Cậu mà không lấy tớ thì tớ đánh cậu đấy

-Đánh cũng không lấy

Thằng béo đang định đẩy nó ,thì hấn ra tay trước đánh vào mặt thằng béo đẩy làm thằng béo ngã ra sưng cả 1 bên má,hấn nói

- Muốn đánh thì đánh tao này con gái mà cũng đánh m không thấy nhục ah

Thằng béo nghe thế xông lên đánh nhau với hấn.Nó thấy thế rất lo lắng rồi nó nghĩ ra gì đấy chạy vụt đi 1 lúc sau dẫn theo cô chủ nhiệm đến,rồi cô chủ nhiệm đi vào,tách 2 đứa đang đánh lộn ra rồi nói

- sao các e lại đánh nhau

Nó tranh nói

- Thừa cô bạn Bình'béo' muốn đánh em bạn Bảo bảo vệ em thế là bị bạn

Bình đánh ạ

Cả lớp cũng xì xào bàn tán cô giáo hỏi lớp trưởng

-Trang có phải k e????

Lớp trưởng trả lời

- Vâng ạ!!!! - vì ở lớp không ai ưa tên bình'béo' này cả chuyên môn bắt nạt kẻ yếu còn rất quý hấn vì hấn học giỏi hay giúp bọn con gái trong lớp, nên lớp trưởng không bao che mà nói thẳng với cô giáo để cô phạt tên bình béo kia

Cô giáo nhìn 2 tên con trai đánh nhau lúc này lại nói

-Các em là con trai dù gì đi nữa cũng không được đánh con gái hiểu không- rồi quay sang bảo bảo nói-còn em bảo vệ bạn là tốt nhưng mình có thể khuyên bảo bạn hoặc đi báo giáo viên chủ nhiệm chứ đánh nhau cũng không đúng biết chưa???

-Được rồi cô sẽ gọi về gia đình các em,lần này lần đầu cô bỏ qua nhưng còn lần sau nữa cô sẽ nghiêm khắc trừng phạt 2 em, lần này mỗi em về viết 1 bản tường trình,1 bản kiểm điểm có chữ kí phụ huynh mai nộp cho cô,2 em nên phòng y tế để cô kiểm tra xem có làm sao không

Lên phòng y tế cô kiểm tra thấy k bị thương j chỉ bị xây xát nhẹ quần áo bị bẩn thôi.kiểm tra xong cô cho 2 đứa về nhà

Trên đường về nhà nó về mặt áy náy nói

-Đau không xin lỗi cậu tại tớ làm cậu bị đánh

- Không sao con trai mà,mà hôm nay cậu nói có thật không?

Nó về mặt mờ mịt

- Cái gì cơ

- Cậu bảo sau này sẽ lấy tớ

- Thật tớ thấy cậu đẹp trai nay nay học giỏi này lại còn tốt với tớ nữa chứ

-Cậu muốn gả nhưng tớ không muốn lấy cậu thì sao

Nó nghe vậy rung rung

- Sao cậu lại không muốn lấy tớ

Hắn thản nhiên nói

- Cậu suốt ngày khóc nhè thui mà có đứa đẹp hơn tớ học giỏi hơn tớ tốt với cậu hơn tớ cậu cũng thích muốn lấy ah

- Thế thì lần sau tớ không khóc nữa được không? tớ chỉ muốn lấy cậu thui

- Con nữa cậu mà muốn lấy tớ thì không cho đi nói chuyện với đứa đẹp hơn tớ

- Được

- Học giỏi hơn tớ

- Được

- Nếu cậu vi phạm tớ sẽ không lấy cậu

- Được.....

- Ngoắc tay làm chứng đi

- ok....

Hồi ức chấm dứt!!!!

- Bác ơi! Bảo bảo k có lỗi đâu bác đừng đánh bạn yk nha bác

Nhìn về mặt rung rung k dám khóc của nó bố hắn cũng mềm lòng

- Haizzzz!!!!!! lần nay bố tha lần sau không được thế nữa nha!!!

Nó vui mừng chạy lại lắc lắc tay hắn kéo hắn lên phòng hắn. Bố mẹ nó nhìn thấy chỉ lắc đầu Lên phòng nó hỏi

- Cậu có đau lắm không? xin lỗi tại tớ cậu lại bị đánh (về mặt rung rung)

- Cậu đã hứa không được khóc rồi mà, tớ bị đánh còn không khóc cậu khóc cái gì

- Tớ đâu có khóc!!!

Hắn lắc lắc đầu

- Tớ không sao đâu không đau tí nào

- Thật không (chạy lại sờ mông kiểm chứng)

- Ái!!!! đau

- Ah! Xin lỗi xin lỗi tớ không cố yk

"Mình phải kiếm chuyện đánh lăng cậu yk mới được!!!! ah" (nhìn thấy nó cầm quyển sách)

- Cậu sang đây tìm tớ có việc gì?

- Ah tớ có bài muốn hỏi c (quên ngay vụ bị đánh)

- Đầu bài nào t chỉ cho

- Bài này này tớ không hiểu làm chi tớ với

- Được rồi

Thế là mọi chuyện lại êm đẹp tình bạn của 2 người đã tiến xa thêm 1 bước càng ngày càng thân thiết, gần bó với nhau hơn tóm lại không pit nói j (tớ không giỏi viết mấy cái lời sến này lắm hi thông cảm)

P/s: mình viết hơi nhiều hội thoại vì mình k giỏi viết nội tâm các bạn có yk kiến gì thì cứ đóng góp nhiệt tình nhá hoan nghênh hoan nghênh.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chuyện Cũ

-Mẹ ơi xong chưa chúng ta đi được chưa ạ!!!!

Nó đang ý ới gọi thúc giục mẹ nó

-Xong rồi đây con gái

-Đi thôi,con sang xem bảo bảo chuẩn bị xong chưa nha mẹ

Nó hớn hờ nói xong chạy mất dạng sau cánh cửa nhà,mẹ nó nói vọng ra

-Cẩn thận không ngã đấy nha

-Vâng ạ!!!!

Nó mới chạy ra khỏi cổng,không biết do chạy nhanh quá hay tại vui quá vì được đi chơi không chú ý dưới chân mà nó bị ngã do vấp phải viên đá

"Đau quá đi ah,sao viên đá này lại ngang đường của nh nhi k ngoan ti nào phai cầm nó đi mách bảo bảo mới được"nó nghĩ.Bỗng có 1 giọng nói vang lên,1 bàn tay hiện ra trước mặt nó,nó nâng đầu lên

-Đi đứng không cẩn thận gì cả làm gì mà chạy nhanh thế

Hắn nâng nó dậy, Nó vội mách tội

- Bảo bảo ơi viên đá này hư quá dám ngang đường đi của nh làm mình bị ngã đau quá ah

-Đau ở đâu

Nhìn vẻ mặt hắn không vui nó không dám kể lể gì nữa giờ chân ra đầu gối hơi bị xây xát 1 tí

-Đau ở chân

-Tớ đưa cậu về nhà để mẹ cậu làm cho cậu hết đau được không?

-Không đk thế thì muện mất t muốn đi luôn cơ

- c mà k nghe lời t k chơi vs c nữa

-dừng mà đừng k chơi vs t (về mặt rung rung)

-thế thì phải nghe lời t

-dk

Dẫn nó về nhà mẹ nó cần nhân 1 lúc lâu mới xử lý xong cho nó.Thế là 2nhà cùng nhau lên đg đi picnic theo kế hoạch chẳng là nhân dịp ngày lễ đk nghỉ 2 nhà rủ nhau cùng ra ngoại thành picnic

Hôm nay trời rất đẹp trong xanh k 1 gợn mây ra ngoại thành k khí rất trong lành k giống trong thành phố ôi nhiễm lm.m.n rất thoải mái, Dừng xe tại 1 vùng đất rộng rãi,các bà mẹ lo chuẩn bị thức ăn con các ông bố lo chỗ nghỉ chân con 2nv vnhinh của ta thì lm.j.phòng tầm mắt ra xa tại bãi cỏ lau có 2 thân ảnh thoang ắt hiện.

- hoa nay đẹp quá bảo bảo nhỉ

Hắn bc lên giũt bông hoa trong tay nó r chạy đi

-lại đây lấy lại đi anh anh

- đứng lại cho t hoa của t mà
- đến đây lấy đi duỗi đk t thì t giả
- đứng lại cho t giả t hoa
- không giả

Chỉ nhìn thấy 1c con trai tay cầm bông hoa chạy còn có 1cô bé theo đằng sau đòi lại bông hoa.hai thân ảnh nhỏ nhỏ xinh xinh lúc ẩn lúc hiện Tiếng cười lanh lảnh vang lên cả 1 vùng đất rộng lớn

Ngồi đằng xa chứng kiến hai bà mẹ nói

- k pit bn trẻ bit pải xa nhau thì se thể nào nhĩ nhìn bn nó thân thiết như thể kia cơ mà
- chắc anh anh nhà tôi sẽ buồn lm vì nó rất quý gia bảo
- thằng bảo nó cũng quý anh anh lm từ bé tới giờ n rất ít khi chơi thân vs đứa bé nào cả
- hy vọng bn trẻ k quá đau lòng
- dù sao là trẻ con thui mà thoáng buồn thoáng vui yk mà
- hy vọng là như thế
- thôi hôm nay chúng ta chơi thật vui về đi k pit bao giờ mới có dịp gặp lại nhau
- ok...

Mọi người cùng tụ tập lại ăn uống hát hò và chụp rất nhiều ảnh lm kỉ niệm ns chung là 1 buổi đi chơi rất là vui vẻ, trong không khí ấm áp

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chuyện Cũ

Người ta thường có câu "Đợi chờ là hạnh phúc " nhưng thực sự có hạnh phúc không. Khi bắt 2 con ng yêu nhau phải rời xa nhau. Thời gian có thể xóa nhòa mọi thứ những nỗi đau, niềm vui và cả những kỉ ước tốt đẹp của nhau. Nhưng xa nhau rồi ngta sẽ nhận ra con tim của mh thực sự có đập vì ng đó k, nhận ra tình cảm thực đk 1 nửa tương lai cho chính mh

Nhà nó đang ngồi ăn cơm, bữa cơm hnay rất khác mọi khi bố mẹ nó k hỏi nó đi lớp có việc j vui hoặc có chuyện j k lm n rất thấy kỳ quái đang định kể vs bố mẹ là hnay ní đk 10đ môn toán thì bỗng mẹ nó nói

- Con gái ah! ăn nhanh lên rồi sang chào Gia bảo đi bạn yk sắp chuyển nhà rồi đây b yk sắp pải đi r (tại mẹ nó sợ nó quấy khóc k cho hấn đi nên đến tận hôm nay khi nhà hấn chuẩn bị đi mới nói cho nó)

- c yk đi đâu ạ con có đi cùng đk k ạ (hí hửng vì nghĩ mh đk đi chơi)

- k lần này b yk đi xa lm nhà mh k đi cùng đk

- con sẽ nắn nĩ c yk cho con đi cùng(k từ bỏ yk nghĩ của mh)

- k đk đâu anh anh ah lần này k pải là đi chơi con k đi cùng đk

- con k pít để con sang hỏi c yk

Noi xong nó bỏ chạy sang nhà hấn thấy trc của nhà hấn có 1 chiếc xe oto to đùng đầy đồ bố mẹ hấn thì đang tất bật dọn dẹp nó chao hỏi r chạy lên tìm hấn luôn. Đẩy cửa vào phòng thấy hấn đang ngồi trên giường nhìn 1 bức ảnh rất là chăm chú đến mức nó vào mà cũng k pít, nó chạy lại gần hỏi

- Bảo bảo đang xem j vậy

Hắn giật bắn mình theo bản năng giấu bức ảnh ra đằng sau lưng lấp bắp nói

- k.k..hh...ô...nn..g t có có xem j đâu

Nó về mặt k tin tưởng, nói

-thế c giấu j sau lưng đấy cho t xem với

Nói xong nó nào vào hắn với yk đồ xem thứ hắn giấu ở sau lưng là j,hắn bị bất ngờ k kịp phản ứng khi phản ứng lại cảm thấy như có 1 vật rất nặng đè lên mình, mở mắt nhìn thì thấy môi nó đang đặt trên môi của mình bất ngờ k kịp phản ứng j thì nó bỗng kêu lên

-đau qua(lấy tay ôm miệng) giận dữ quay lưng lại k thèm nhìn hắn

(Dự là do bất ngờ va chạm với 1 lực tương đối mạnh nên nó cũng hơi đau)

Nó cuống cuống tay chân k bit làm j

-xin,xin lỗi,c k sao chứ(tại c yk nhào vào mình đấy chứ mình có làm j đâu)

Nó k có phản ứng j,làm hắn kapit phải làm sao bỗng có bóng đèn vụt sáng trong đầu hắn chạy ra chỗ bàn học lấy j đó.Còn nó thì vẫn đang ngồi đấy giận dữ"không chơi vs bảo bảo nữa c yk làm mình đau quá ah"

Bỗng có vật j xuất hiện trước mặt nó nó ngẩng lên nhìn

-đẹp quá ah!!!!(trên chiếc dây chuyền có treo 1 chữ cái B biểu đạt cho tên của hắn)

- tặng c đấy nhưng k đk giận t nữa đâu đấy

Nó nhìn sợi dây chuyền gật đầu hắn nói

-t cũng có 1 cái này(hỏi trong cổ ra chiếc dây chuyền giống hệt của nó nhưng khác là treo chữ A)

-c lấy đâu ra vậy

-đây là món quà t mừng đk tặng khi t đk giải nhất cuộc thi hsg đấy(về mặt tự đắc)

Nói xong mặt bỗng ửng đỏ nói

- hôm nay t đi r k bảo vệ c đk nữa c giữ nó đi coi như t luôn ở bên c

Giờ nó mới nhớ tới việc mẹ nó nói nó bỗng hỏi

- c đi đâu vậy cho t đi vui đk k?

- k đk!!!! T....

Hắn chưa xong thì nó đã khóc thút thít rồi

- đừng khóc lần này t k phải đi chơi,bố t phải chuyển công tác lên nhà t phải đi cùng

-c đi rồi thế mình có đk đi ọc cùng nhau nữa k?

-k t chuyển đi xa làm k học ở đây nữa

Hắn xong nó bỗng ngoác to hơn

-k muốn k muốn c k học cùng t bn nó bắt nạt t thì sao k ai chi bài cho t k ai chơi vs t ...huhuhu...

- C còn nhớ chung ta đã ngoác tay hứa vs nhau cái j k?c mà khóc sau này t k lấy c nữa đâu

Nó nghe thế tiếng khóc giảm hẳn nhưng cũng còn thút thít

- c phải mạnh mẽ lên k đk để bn nó bắt nạt nữa học cái j mà k hiểu thì hỏi cô giáo,chung quanh đây còn nhiều b mà c lúc nào buồn ra chơi vs m.n

Nó k nói j chỉ lắc lắc đầu

-còn nữa phải ăn nhiều vào cho mau lớn còn gả cho t nữa chứ,cau lớn thì cũng mau đk gặp t hơn đk k?

- đk,t muốn mau lớn để gặp bảo bảo..hixhix...

Trong phòng trở lên yên lặng đến đáng sợ k ai ns j nữa,ngoai cửa vang lên tiếng gọi của mẹ nó

- Bảo ơi nhah lên con!!

Ah t muốn mỗi ngày kiểm tra xem c có ngoan k t sẽ bảo mẹ gọi cho c đk k?(nó gật gật đầu)

Thời gian t k ở t muốn c chụp thật nhiều ảnh sau này gặp lại cho t xem đk k?(nó lại gật gật đầu)

Lúc này hần mới đưa bức ảnh giấu sau lưng lúc nay ra đưa cho nó,đây là bức anh chụp hôm đi picnic nhìn 2đứa rất là xinh xắn

-c giữ nó sau này nhớ t thì bỏ ra nhìn nha

-đk..

-mh đi xuống đi k mẹ t lại lên gọi

Nói xong hần dẫn tay nó xuống dưới nhà

-lên xe đi con,bac đi nha anh anh ở lại nhớ mạnh khỏe đấy nha(mẹ nó nói)

-bac đi nha anh anh(bố hần nói)

-t đi nha anh anh,t sẽ trở lại tìm c

Nói xong hần bước lên xe che giấu hai dòng lệ nóng hổi đang chảy xuống.Nó nhìn thấy hần lên xe khóc nức lên,xe từ từ lăn bánh nó vừa khóc vừa chạy theo hần nhìn qua gương thấy thế nói vọng lại

-về đi anh anh đừng chạy theo t nữa

Hần k dám lại nhìn nó nữa quay nên nắm chặt tay"tin t nhất định sẽ quay lại tìm c,đợi t"

Nó k nghe vẫn cứ chạy theo cho đến khi chân vấp pải hòn đá r nó ngã ra khóc nhìn theo chiếc xe.hần thấy nó ngã tự nhi vs "đợi t nha t sẽ quay lại tìm c",chiếc xe từ từ biến mất trên con đg xa xăm"t pải quay về đây nhất định pải quay về t k chơi vs c nữa sẽ giận c đấy"

Nó khóc trong tay nắm chặt bức ảnh mà hần đưa cho nhìn theo chiếc xe cho tới khi chiếc xe biến mất trên con đường thân quen.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: 10 Năm Sau

tại lỗi mình không đăng chương này lên được nên mình tóm tắt nha

nó giờ là thiếu nữ học lớp 12 có 2 người bạn rất thân là kiệt và ly học cùng lớp kiệt là hàng xóm của nó nếu có thời gian mình sẽ đăng bổ xung không mọi người vào wattpad đọc nha

Bổ sung.....

"Bảo bảo cho t đi với,đừng bỏ lại t mà hixhix....."

Nó tỉnh dậy,dụi dụi mắt nhìn ngó xung quanh phát hiện thấy mình đang ở cánh đồng lau(là chỗ mà nó đi picnic đó m.n) từng đợt gió thổi qua làm lay động những bông lau trắng muốt những ngọn lau phát phơ trong gió ,nhìn lên rất là thoải mái,làm tinh thần tư thái rất thích hợp cho những người có tâm sự đến đây ,rất đẹp,nhưng giờ nó k có tâm tình cảm thụ nhưng thứ này nó ngồi dậy,nhìn xung quanh không thấy 1 bóng người nó hốt hoảng gọi"bố ơi,mẹ ơi....bố mẹ đâu rồi","bảo bảo ơi..." không có ai đáp lời nó,nó sợ hãi vội đứng lên chạy xung quanh đi tìm nhưng không thấy ai cả,nó rất sợ sợ bị bỏ lại 1 mình rồi nó òa khóc.Nó cứ chạy chạy mãi nước mắt từng hàng dài lăn trên gò mà nó,nó chạy được 1 quãng xa thì nhìn thấy 1 chiếc xe oto có 1 c bé đứng gần đây đang nhìn về phía nó nó nhận ra đó là bảo bảo nó vui lắm vừa chạy lại vừa gọi"bảo bảo ơi,....." nhưng hình như là bảo bảo không nghe thấy nó gọi thì phải ,nó không thấy bảo bảo trả lời.Bỗng c yk quay người lại bước lên xe oto ,chiếc xe chạy chậm chậm rồi đi,nó hốt hoảng tăng tốc chạy nhanh hơn với hi vọng đuổi theo chiếc xe"bảo bảo c đi đâu cho t đi với....","bảo bảo cho t đi với đừng bỏ lại t mà.." nó cứ chạy theo chiếc xe oto chiếc xe từ từ biến

mất, nó chạy theo không để yk dưới chân, rồi nó vấp phải hòn đá rồi ngã xuống ngã xuống....

Nó choàng mở mắt ngồi dậy mồ hôi đã ướt đầm cả người, nó lấy tay áo lau lau mặt "lại mơ thấy giấc mơ này rồi", nó vươn tay lấy bức ảnh(bức ảnh lúc hẳn đi đưa cho nó yk) để trên đầu giường nhìn chăm chăm nói "bảo bảo chào buổi sáng,t vừa mơ thấy c đây bao giờ t mới đk gặp lại c đây đã 10năm rồi c mà không về t sắp quên c rồi đây này hihi ,hôm nay t khai giảng đây chúc t may mắn đi,chúng ta cùng cố gắng nha cố lên" rồi nó chọt chọt vào bức ảnh lấy tinh thần cho ngày mới,mẹ nó từ dưới nhà vọng lên

-Anh anh dậy đi kiệt nó sắp sang rù con đi học r đây hnay khai giảng đừng để muộn

- vâng ạ!!!!

Nó vội vàng xuống giường vào nhà vệ sinh làm vệ sinh cá nhân,mặc quần áo,sắp xếp cặp sách rồi đi xuống nhà ngồi vào bàn ăn ở đây đã có 1 bát mì tôm thơm ngát đợi nó,đang bốc hơi nghi ngút nó bất mãn bĩu môi

-Hôm nay con khai giảng mà mẹ đãi con món đặc sản ntn thì con làm gì mà có tinh thần đây

-thông cảm đi con gái mẹ hôm nay dậy muộn không kịp nấu cơm mai mẹ sẽ mua phở cho con gái iu quý ăn nha!!!

-đành chịu không ăn con lại phải nhịn chịu đói đi học ah

- thôi ăn đi kiệt nó sang rù bây giờ

Nó về mặt iu xù

- vâng ạ!!!!

Nó cầm đôi đũa về mặt đau khổ cam chịu như phải ra chiến trường đến nơi,tâm không can không tình nguyện chọc chọc bát mì chậm rì rì ăn.Mẹ nó giục

- nhanh lên không muộn học

- con sẽ cố gắng!!!!

7h00'

-Anh anh đi học!!!

Nó thấy kiệt gọi bỏ luôn bát mì cầm lấy cặp sách nói vs mẹ

- con đi học đây mẹ

- ăn xong chưa

- kiệt gọi rồi con đi đây không c yk đợi con đi học đây mẹ,!!!!

Rồi nó biến mất sau cánh cửa,mẹ nó nhìn lắc đầu"con bé này...."

Nó chạy ra thấy kiệt đang ngồi trên chiếc xe đạp chống chân đợi nó

-nhanh lên c lúc nào cũng lè mè thế hả

- rồi t ra rồi đây còn gì nữa!!!

-lên xe đi

-yersir!đi học thui khai giảng t không muốn đi muộn đâu!!!

- ngồi cho chắc t phóng đây!!!

- sẵn sàng!

Hai đứa nói nói cười cùng nhau đi học những ánh nắng trải dài trên những con đường quen thuộc kéo dài theo chiếc xe đạp yk!!!!

Vào đến lớp,đi về chỗ ngồi bỏ cặp sách ra chưa kịp ngồi xuống con bạn thân của nó đã nói

-người iu đâu rồi 2 đứa giận nhau ah!!!!

- c yk đi gửi xe rồi.Mà t tình trọng thông báo phủ định quyết định kèm theo khẳng định lần thứ 1000lẽ không nhớ ngày là c yk chỉ là b thân của t thui không phải người yêu của t!!!

- vâng!k phải thế mà lúc nào cũng dính nhau như hình vs bóng thế
- chúng t là hàng xóm đi về cùng nhau là bình thường thôi mà,có j lạ đâu
- t thấy kiệt hình như cũng thích c thì phải
- lm j có chuyện yk t vs c yk chỉ là b thôi mới cả t cũng có nguoi trong lòng rồi hihi!!!!
- cái anh chàng bảo c đợi yk ah không pít giờ nơi phương xa a yk còn có nhớ tới "hòn vọng phu"như c không nữa hay là mai đi chơi vs cô này ngày kia cặp kè cô kia yk chứ
- không đâu bảo bảo nói sẽ về mà t tin c yk!!!
- t không thấy ai ngây thơ như c lời nói lúc trẻ trâu mà cũng tin
- bảo bảo chưa lừa t bao giờ cả
- thế sao bao nhiêu năm rồi mà c ta vẫn chưa về tìm c
- chắc c yk sắp về rồi,dù j t cũng sẽ đợi
- cho t mượn cái chìa khóa

Về mặt ngờ nghệch không hiểu j

- chìa khóa j cơ???????
 - chìa khóa trái tim c yk cho t mượn t mở ra xem anh ta tốt như thế nào mà c 1 lòng chung tình không tiếp thu đk ng khác ,chỉ khổ thân mấy anh đẹp trai ngoài kia thôi
 - anh nào??
 - a trong đội văn nghệ lớp bên kia kia lúc nãy t còn thấy đứng ở cửa lớp mình đấy chắc xem xem c có bị ai bắt nạt không đây mà
 - vớ vẩn làm j có chuyện yk!!!
 - chắc trên thế giới này có mình c là không pít a ta thích c thôi khéo nên,khổ thân a ta bị thua bởi 1 a chàng còn không pít có trở lại rước cô nàng này không nữa!!!!haizzzzzzz nghiệt duyên mà
 - C yk sẽ trở lại mà
 - t trở lại rồi đây mới đi gửi xe có 1 tí mà 2 người đẹp đã nhớ t rồi ah
- Hai nguoi đồng thời ngoảnh xuống bàn dưới hóa ra là kiệt vừa đi gửi xe về
- c bị hoang tưởng hơi nặng đấy nhá- nhỏ nói
 - t bít các c nhớ t mà cứ việc nói thẳng không pải giấu khoonh pải ngại hắc hắc.....
 - ah đúng r t nhớ c lắm yk nhớ là hình như có ngườiười bảo mời bn mh đi ăn chè đúng k anh
 - Đúng r ! C k ns t cũng quên mất đấy mời đi(quay sang ns vs kiệt)-nó nói
 - đúng là nhớ dai như đĩa đk cho các c ăn cho nó béo như lợn đi k ai thêm yêu luôn
 - anh anh thì dù béo lẫn nhanh hơn đi thì cũng có anh chàng bạch mã hoàng tử giấu mặt sẵn sàng rước mọi lúc mọi thời điểm r chỉ có t là đáng tiếc hương k ai thêm rước này huhuhuT^T-nhỏ nói giả vờ thương tâm lấy 2 tay ôm mặt gtar vờ khóc
 - ăn nói linh tinh thích chết k hà-nó ngưng quá hóa giận uy hiếp giờ nắm tay nên ns
 - 2 người đẹp dừng cãi nhau vì t như thế!!!!
 - đồ tử kỷ này c đi chết đi!!!!!!-2đứa đồng thanhthanh
- Hai đứa nhào vào sâu xé kiệt nhà t,đang đùa rất vui về thì trong lớp 1 nhóm bàn bạc 1 vấn đề rất sôi nổi
- nghe ns lớp mh sắp có 2 b mới đấy - ban A

- c nghe ai ns -bạn B
- đúng đấy năm nà chẳng thấy bảo có b mới rớt cục lm j thấy ai đâu-bạn C
- lần này thông tin chính xác đấy,t đi lên văn phòng nộp bài ktra thấy thầy cô ns như thế mà- bạn A
- hi vọng là 2 bạn trai chứ t chán con trai lp mh lm r- bạn B
- đúng đấy-bạn C
- nghe ns 2 bạn này học trg chuyên nữa cơ- bạn A
- thế sao lại về lp mh-bạn B(về mặt nghi hoặc)
- t lm sao mà bít lúc nào b yk vềh hỏi là đk mà-bạn A

s%&%\$#@@\$&&-£¢¥°×π|√

- có bạo mới kia-kiệt ns
- kệ có ảnh hưởng j đến an ninh quốc gia,an toàn thế giới ms cả vụ chè cháo của chúng ta đâu - nhỏ ns
- đúng vậy có liên quan j bn mh đâu- nó ns
- anh anh nhà t chỉ quan tâm tới bao giờ ng kia về rước thui!!!!

TÙNG!!!!!!!! TÙNG!!!!!!!!TÙNG!!!!!!

- k đùa nữa ra chào cò thui -nó ns
- xong còn đi ăn chè nữa chứ kiệt nhi????
- trời ạ!!! Lần này các bà thương hại tui dduwngf ăn sặt nghiệp t như lần trc nhá!!!!
- lần này k bắt c bán thân trả nợ là đk chứ j????- nhỏ ns
- Đừng mà,anh anh cứu t vs-kiệt ns
- ly chỉ đùa thui bn t lm j mà ăn đk nhiều thế mỗi đĩa 3,4cốc mấy đĩa nem cua mây gói bim bim mấy đĩa trái cây thui chứ mấy!ít mà-nó ns
- hu hu 2 c bắt nạt t huhu!!!!!!!!

Tiếng cười giòn tan vang vọng trong gió những ánh vàng rực rỡ những con ng mới caau chuyện mới sắp bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Trở Lại

Tùng...Tùng...Tùng...

Mọi người vào lớp đi -giọng lớp trưởng vang lên

- Ra ngoài t bảo nay- kiệt ns
- được r,c ra trc đi tí t ra-nó ns
- đk t đứng ở chỗ cầu thang đợi c nha nhanh lên đấy!!!

Nó quay sang ns vs nhỏ "t ra ngoài 1 tí nha nếu cô vào thì xin hộ t nha"

- đi hẹn hò vs nhau ah,t ns này có j thì về nhà nhá còn đây là trường học nha 2 a c!!!!

- c cứ ngồi đây mà mơ mộng hão huyền đi,rảnh wa k có j nên suốt ngày nghĩ linh tinh thui

- ấy có tật giật mình r kìa

-còn hơn ai kia giờ vẫn khăn đơn gối chiếu ,k ai ngó ngang a!!!!!!(ns xong nó bỏ chạy ra khỏi lớp)

-á ah c dám chế giễu t ah tí về cho bít tay(nhỏ về mặt bức mình thể phải trả mối thù này)

Nó ra tới cầu thang(lớp nó ở tầng 1) thấy kiệt đang đi đi lại lại nó gọi

- c gọi t ra đây có j thì ns đi lm j bí bí mặt mặt thế

Kiệt thấy nó đi rahis hứng vội vàng kéo nó vào chỗ chân cầu thang,đưa 1 ngón tay lên miệng ra dấu yên lặng,nó thì về mặt ngệt ra k hiểu j"c ta định làm j mà có vẻ thần bí thế nhỉ"nhưng vẫn đi theo

-c có phải là b t k???

- c có ý j,chẳng nhẽ từ trc tới j o c k coi t là b c"nhis mắt nhìn như kiểu c mà dám ns k phải t xẽ giết c"

Lúc này kiệt k có chú ý tới điều này vội hỏi

- t lúc này cần c giúp c có giúp t k???

- c ns đi giúp đk t sẽ giúp c

- cho t vay tiền đk k?

- c vay làm j???

- t có việc gấp lắm giúp t đi nhá(về mặt nịnh nọt rất đáng đánh đòn)

- c k ns rõ t k cho vay

Kiệt về mặt khó xử đắn đo k pit có nên ns hay k nhưng cuối cùng vẫn ns thật

-t có đồ cần mua gấp k mua nhanh n bán cho đứa khác thì coi như xong t đã muốn nó lâu lắm r

- lại game chứ j,t k cho c vay tiền để chơi mấy thứ vô bổ này đâu

- đi mà giúp t nốt lần này đi mà t thể xong vụ này t sẽ k chơi nữa đk k???

- c ns thể bnhiều lần r mà có làm đk đâu

- t ns thật lần này t thể t bỏ đkà đi giúp t đi mà nhaaaaaa!!!!

Kiệt vừa nói vừa cầm tay nó lắc lư như kiểu làm nũng,nó về mặt do dự vì k muốn kiệt suốt ngày chơi game k lo học hành,nhưng bởi vì kiệt năn nỉ nó kinh wa nó đành lấy ví móc tiền ra đưa cho kiệt

Ở 1 nơi khác cô 1 cô gái nhìn rất là "kute" vs 1 gương mặt hết sức baby,mái tóc dài xoăn nhuộm nâu bồng bênh bay trong gió nhưng nhìn cô gái k đk vui vẻ lắm thì phải đang đi 1 mh dưới hành lang của dãy lớp học về mặt buồn bức chút giận lên những chiếc lá dưới chân tai sao buồn ư vậy hãy quay lại 1 tiếng trc xem có chuyện j xảy ra nha

-Sao a k chuẩn bị đi học-cô gái ns vs chàng trai,nhưng chàng trai về mặt vẫn lạnh lùng trả lời,chàng trai vs gương mặt hết sức manly,gương mặt tuấn tú,góc cạnh mái tóc màu hạt dẻ làm nổi bật lên gương mặt tuấn tú đó rất có mị lực là đáng về lạnh lùng kia

-không

- a lên đây để học mà sao lại k đi

- không có hứng

- tròi ạ!ai mà cũng như a thì ngta mò trg học lập quy định lm j hả?

- k liên quan tới a!

- nhưng ng lớn bảo a phải chăm sóc e mà a k đi nhờ có ai bắt nạt e thì sao????

- e có thể về nhà a đâu bắt e đi theo đâu

Cô gái vẻ mặt tức giận k cam lòng,nhưng k làm đk j vì đúng là mh đòi đi theo a yk thật

Hắn bỏ xung thêm

- ms cả ai bắt nạt nổi e e tha k bắt nạt ngta là may cho ngta r

- anh anh.....anh có thích thử kĩ năng bắt nạt ng của e k????

Hắn vẻ mặt như thách thức ns"vào đây ai sợ ai lúc yk đừng khóc mà gọi về cho bố mẹ nha"

Cô gái rất tức giận xắn tay áo định nhào vào thật thì lúc này 1 chàng trai vẻ mặt chững chạc đeo kính cầm cặp sách đi ra giọng ns hòa ái dễ gần

- Thôi đi. 2đứa này suốt ngày chòng chẹo nhau là thế nào

Cô gái chạy vội tới chỗ chàng trai vẻ mặt kẻ tội "a xem a yk suốt ngày bắt nạt e k chịu nhường nhịn e j cả"

Hắn vẻ mặt khinh thường ns "giỏi nhất là mách leo"

Cô gái tức giận chỉ tay vào hắn ns "đấy a xem a yk kia" chàng trai giảng hòa ns

- thôi thôi k cãi nhau nữa đi học thôi k muộn r đấy,2đứa cùng trg đi cùng nhau nha a hnay phải đi học ngoại khóa ra tận ngoại ô cơ,mà 2 đứa bit trg r đúng k đi nhanh k muộn học buổi đầu tiên thì k hay lảm đâu

- nhưng a Bảo k chịu đi học a ah

Chàng trai nhìn về phía hắn vẻ mặt ngạc nhiên

- sao e k đi học hả

- hnay e k muốn đi mấy hôm nữa e đi

- đk r e k đi thì cũng phải lai phương đi học chứ

- hnay e mệt bảo phương đi xe buýt đi

Chàng trai nhìn về phía cô gái ns

- hay e đi tạm xe buýt đk k

- k chịu đâu xe buýt đông lắm

Chàng trai liếc về phía hắn là nhìn cô gái yk muốn ns"hứ e k muốn thì khuyên hắn kia",cô gái cũng dùng ánh mắt trả lời "khuyên đk e đã khuyên r" 2ng nhìn nhau đều có yk nghĩ "bố tay"

Cuối cùng cô gái cũng đành ngậm ngùi vác xác lên xe buýt vs lời hứa hẹn của chàng trai là tối cho đi xem phim,do k đi quen xe buýt ở đây nên cô gái bất nhảm xe dẫn đến đi học muộn phải dùng hết s lời ngon tiếng ngọt thì bác bảo vệ ms cho cô gái vào nhưng còn bắt cô gái viết bản kiểm điểm

*****Trở về hiện tại*****

-nếu a yk ma chờ m đi học m đâu phải ntn đâu ,đáng ghét!!!(vừa ns vừa ra sức đá những chiếc lá dưới chân,bỗng ang đi gần tới cầu thang nghe thoang thoang câu đk câu mất"tiền.....đưa tiền,....v.v"ns chung toàn liên quan tới tiền thôi

Cô gái nghĩ hôm nay tâm tình bồn cô nương đang k vui phải tìm cái trút giận ms đk chạy tới nơi thì thấy 1 chàng trai 1 tay rút túi áo chân đạp lên tường người dựa vào tường 1tay kia thì cầm tay 1 cô gái còn cô gái thì tay đang cầm ví tiền về mặt k tình nguyện đưa tiền cho chàng trai,cô gái nghĩ "ờ trg học mà cũng có việc trần lộn ntn m phải ra tay trừ gian diệt bạo ms đk"xắn 2 tay áo đi vào đại biểu cho thấy việc gian trừ bạo

Ở bên này 2 nhân vật của chúng ta còn k bit sắp có 1 vị khách hiểu lầm và sắp ra tay làm việc thiện. Nó rút tiền ra đưa kiệt,kiệt về mặt vui mừng đang định cầm lấy tiền khi thì đột ngột có 1 bàn tay cướp tiền trên tay nó lại quát"ban ngày ban mặt ở trg học mà cũng giờ trò trần lộn ra ah!hnay gấp pải bàn cô nương là người xui xẻo cầu nhiều phúc đấy"

Hai ng còn đang bị giật m vì đột nhiên có ng giật tiền còn chưa tỉnh táo lại thì nghe đk tiếng ns ngẩng mặt nhìn lại thì bất thình lình kiệt bị 1 nắm đấm đấm thẳng vào mặt lùi về sau mấy bước,lúc này cô gái kéo nó ra dứt tiền vào tay nó r tiếp tục nhào vào đánh kiệt,khi nó phản ứng lại thì đã thấy kiệt bị đánh cho xưng hết mặt mày r nó chạy vào kéo cô gái ra ns "đừng đánh đừng đánh" cô gái nhìn lại thấy nó kéo m ra nghĩ"chắc cô yk sợ sau này bị trả thù đây mà" vội trấn an nó

- c đừng sợ cứ đứng đây t vào cảnh cáo h k cho h lần sau tìm c trả thù,ok!!!

Nó về mặt ngu ngu ngờ ngờ k hiểu đầu cua tai ngheo j hết ah cô gái đi đến chỗ kiệt hai tay cầm cổ aaos kiệt kéo lên ns"lần sau cho chừa xem còn dám trăn lột con gái nhà lành nữa k,lần sau tôi mà thấy c dám tìm cô gái này trả thù đừng hỏi tại sao mh lại sing ra trên đời này nghe rõ chưa"

Rồi cô gái bỏ kiệt ra đi tới chỗ nó ns"c học lớp nào t đưa c về"nó theo bản năng trả lời"12a1"

Cô gái ns "đi thôi"

Rồi nó bị cô gái kéo đi ,nó ngảnh lại nhìn kiệt thấy kiệt cũng đang nhìn nó vs về mặt k hiểu j cả bỏ lại kiệt ngồi đấy vs những dấu hỏi chấm bay đầy trời.....

Lời của tác giả:

Nhân vật nam chính đã xuất hiện ngoài ra còn xh 2 nhân vật phụ chính nữa m.n cùng đón chờ trong chương sau nha m.n ủng hộ mh bằng cách cmt share bình chọn cho truyện của mh nhá cảm ơn "cúi đầu"

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Hiểu Lắm(1)

Giới thiệu nhân vật mới:

-Cao Thị Huyền Phương:18t-e họ hần, xinh xắn,tính nghịch đáng yêu,biết võ(do đi học cùng hần) rất thích hành hiệp trượng nghĩa,ns chung là 1 cô gái tốt

- Trần Minh Huy:20t-a họ hần,đang là sinh viên của 1 trường đại học nổi tiếng,là chàng trai hòa ái dễ gần tính tình hiền lành,tốt bụng có công việc làm thêm là gia sư(gia sư cho ai thì chờ sẽ bit hihi)nhưng khi học hành thì rất nghiêm túc-đúng tiêu chuẩn của "thanh niên nghiêm túc"

Trong tình yêu luôn luôn có cãi vã,giận dỗi,không tin tưởng nhau,....đó là những thử thách tốt nhất cho 1 tình yêu nếu không vượt qua được thì bye bye ,nhưng 1 khi họ đã tin tưởng vào tình yêu của nhau thì có lẽ không có gì có thể chia cách họ nữa,để làm được như vậy họ phải dựa vào tình yêu và sự tin tưởng ,hiểu rõ nhau thì tình yêu mới bền lâu,đừng để hiểu lầm làm mất đi tình yêu của 2 người yêu nhau

*****!!!!

Liên miên quá bắt đầu truyện nào.....

Quay lại tập trước 1 tí về đến đoạn cô gái kéo nó đi,đang đi được rất là hiền ngang thì cô gái quay lại hỏi nó,vì cô gái chợt nhớ ra đây là trường mới và cô không biết 12a1 ở đâu cả

- lớp cậu đi ntn tớ không pit đường hihihi---lấy tay gỡ đầu tỏ vẻ vô tội

Nó trả lời theo bản năng ,về mặt vẫn ngờ ngác không hiểu mô-tê gì cả

- đi thẳng ngay đằng trước rồi

Cô gái dẫn đường hí hửng dắt nó theo đi tìm lớp học,đến trước lớp có biển lớp 12a1,cô dừng lại quay lại nói vs nó

- cậu vào lớp đi, nếu sau này cậu ta mà tìm cậu trả thù thì bảo tớ,tớ học ở trường này mà

- ai muốn trả thấy thù tớ cơ-nó nói

- thì cái tên hôm nay định trăn lột cậu yk-cô nói

- hôm nay làm gì có ai trăn lột tớ đâu,mới cả trường này toàn học sinh tốt thui ah không ai làm vậy đâu-nó nói

- cậu thật là cô gái tốt ,bị trấn lột như thế còn đi nói tốt cho người ta-cô nói
- tớ nói thật mà,không ai trấn lột tớ cả-nó ns
- cậu đừng nói với tớ cái gã vừa nãy lấy tiền của cậu là cậu cam tâm tình nguyện cho gã nha-cô nói
- đúng vậy!tớ tự nguyện mà-nó nói
- sao trên đời lại có người như cậu cơ chứ...haizzzz...hết thuốc chữa
- chắc cậu hiểu lầm gì rồi(cười cười)vừa nãy là bạn tớ cậu yk chỉ muốn vay tớ ít tiền mà thôi không phải trấn lột gì đâu-nó nói
- cái gì cơ,cậu đùa tớ ah-cô nói trong vẻ mặt ngờ ngác
- thật đấy,không đùa đâu-nó nói
- thế sao cậu không nói sớm làm tớ đánh oan người ta-cô nói
- cậu có để cho bọn tớ nói đâu đã nhảy vào đánh cậu yk rồi-nó nói
- thôi tớ đi xem cậu ta còn ở đấy không,xin lỗi cậu ta rồi đưa cậu ta lên phòng y tế mới được ,tớ đi trước đây sau này còn gặp lại bye bye!!!!

Nói xong cô chạy về chỗ vị trí chân cầu thang nhưng ở đấy không còn bóng người nào cả cô nghĩ"lần sau gặp lại phải xin lỗi cậu ta mới được chỉ tại cái tính nóng nảy của mình ,không pít cậu ta có mách cô giáo rồi cô giáo gọi cho gia đình,bố mẹ biết bắt mình về thì sao đây mình không muốn về đâu...haizzzz..lần sau mình không được nóng nảy nữa mới được" rồi cô hăng hái gạt mọi phiền não vừa rồi ra khỏi đầu sải chân bước về phía phòng hiệu trưởng để đi nhận lớp học của mình,cô đã có quyết định cho lớp mình sẽ học rồi"chắc sau này học sẽ vui lắm đây"

Nó nhìn cô chạy đi ,lắc đầu"đúng là 1 cô gái nóng tính nhưng rất tốt bụng hi vọng được làm bạn với cô yk" đi và lớp và bắt đầu cho những tiết học sắp tới.tiết đầu là tiết của cô giáo chủ nhiệm,cô giáo đi vào lớp cất giọng chim vàng oanh của mình lên

"Các em hôm nay lớp chúng ta có bạn mới bạn yk chuyển từ trường chuyên xxx về từ giờ học cùng nhau các em phải giúp đỡ bạn nhiều hơn,nào cả lớp cho bạn 1 tràng vỗ tay nào

Rồi quay ra ngoài cửa nói vs cô

- vào lớp đi em

Từ ngoài lớp bước vào 1 cô gái,dáng người nhỏ nhắn ,không cao lắm tầm met 65 thôi ,khuôn mặt xinh xắn,mái tóc xoăn màu nâu bồng bênh,môi hồng răng trắng mắt to đúng hình tượng của 1 mỹ nhân đang thong thả bước vào lớp học đứng trên bục giảng,dưới lớp bỗng nổi lên những trận xì xào

- nhìn xinh quá-hs A
- lại trắng nữa chứ,chẳng bù cho mình,haizzzz.....-hs B
- đẹp hơn mấy mỹ nhân lớp mình rồi ,lớp mình phải tổ chức bầu lại người đẹp nhất lớp mới được-hs C

%%%#&&&&***** cả lớp bị hflộn về hs mới rất là rôm rả

Cô giáo dùng thước vỗ mạnh vào bàn,hô lên

- trật tự,cho bạn giới thiệu nào

Quay sang cô nói

- em giới thiệu về mình cho cả lớp đi

-Vâng ạ!- cô đáp

-Chào m.n mình là Cao Thị Huyền Phuong ,từ nay học cùng lớp với m.n mong m.n giúp đỡ cảm ơn

Ở dưới lớp m.n vỗ tay rào rào" người đẹp mà phải giúp đỡ chứ" yk nghĩ của m.n

Lúc này nó đang chăm chú làm nốt bài tập cô giáo cho về nhà không chú yk tới lớp có thêm thành viên mới,bỗng nhỏ huých cùi trỏ vào người nó rồi nói

- học sinh mới kìa,xinh hơn cả cậu rồi giữ người yêu cho chắc không thì mất người yêu như chơi...hihi

- cái gì- nó trả lời ngẩng mặt lên thì thấy trong lớp xuất hiện 1 thành viên mới, 1 cô gái rất xinh xắn đang cười nhìn chăm chăm nó"ah đây là cô gái lúc

nãy mà sao lại ở trong lớp mình" quay sang hỏi nhỏ

- sao cậu yk lại ở trong lớp mình vậy
- học sinh mới đây bà cô của tôi, từ nãy tới giờ làm gì mà không chú yk tới tin tức của lớp vậy-nhỏ nói
- thể ah,,..tớ pít cậu yk hôm nay cậu yk.....vvvvvvvvv,

Nó kể cho nhỏ vụ lúc sáng hiểu lầm và kiệt bị đánh, làm cho nhỏ cười không khép miệng lại được, cười chảy cả nước mắt, 2 đứa đang nói chuyện rôm rả thì thấy cô đi về phía này và ngồi vào bàn đằng sau nó và nhỏ, hóa ra là cô giáo phân cô ngồi cạnh kiệt ngồi ngay sau bàn của nó với nhỏ. Cô ngồi vào chỗ nhìn thấy nó chào hỏi ngay

- đã gặp lại, tớ là huyền phương học sinh mới có gì giúp đỡ nha

Nó và nhỏ quay xuống, nó nói

- cậu cứ gọi tớ là anh anh, không ngờ chúng ta gặp nhau nhanh ntn
- hóa ra cậu là người đã dẫn cho ông kiệt nhà ta như từ ah báỉ phục báỉ phục-nhỏ nói đồng thời gờ ngón tay cái tỏ thái độ tán thưởng
- hiểu lầm thôi, mà cậu tên là gì từ giờ chúng ta làm bạn nha-cô nói
- tớ tên ngọc ly, ok luôn làm bạn với người đẹp luôn luôn sẵn lòng-nhỏ nói
- ah cậu ngồi cạnh tên kiệt kia không biết tí nữa hấn vào lớp nhìn thấy cậu ngồi ở đây sẽ có phản ứng gì nhi, rất là mong đợi được pít đây-nhỏ nói thêm
- tớ ngồi cạnh cậu yk ah, cậu yk cũng học lớp này ah, tí cậu yk vào tớ pải xin lỗi c yk tại do t nóng nảy không hiểu rõ mọi việc đã đánh người rồi-cô nói về mặt áy náy
- cậu đừng tự trách không sao đâu kiệt hiền lành lắm không trách cậu đâu-nó nói
- đúng đấy, có gì đã có bọn tớ đây bọn tớ sẽ bảo vệ cậu yên tâm đi-nhỏ nói
- uk cảm ơn các cậu nha, hôm nay tớ mời mọi người đi uống nước để gắn bó tình bạn với cả xin lỗi cậu bạn bị tớ đánh oan được không?
- ok-2 miệng 1 yk kiến
- tưởng gì chứ ăn chúng tớ lúc nào cũng sẵn sàng-nhỏ nói
- được thui, bọn t bit mấy chỗ ăn ngon lắm tí chi cậu-nó ns
- được ,ah mà sao không thấy cậu bạn yk về học nhi-cô ns
- chắc lên phòng y tế rồi không sao đâu, tiết sau là về yk mà-nhỏ ns
- nếu tiết sau cậu yk không về thì bọn mình lên phòng y tế thăm cậu yk đi nha đk không-nó ns
- ok-2ng cùng đồng thanh
- Thui giờ học đi đã, cô giáo dạy rồi kìa, có gì ra chơi nói tiếp-nó nói
- được, học thui-nhỏ nói
- học đi-cô nói

Rồi m.n tập trung tinh thần cho buổi học trong sự yên tĩnh của lớp học và tiếng chim vàng oanh của cô giáo chủ nhiệm vẫn vang lên đều đều trong lớp

Chương 9: Hiểu Lâm(2)

Sau khi kết thúc tiết học đầu tiên mà 3 nàng nhà ta vẫn chưa thấy kiệt trở về,nên bàn bạc nhau cùng nên phòng y tế thăm kiệt "đang thương"nhà ta

Còn kiệt đang nằm trên phòng y tế với 2 mục đích thứ nhất là trốn học,thứ 2 là tránh vận đen,đang nằm trên giường trách trời trách đất

- sao hnay mình đen đui thế không biết, mất k con ngựa chiến(chắc là 1 thứ rất quan trọng trong game,mình không rõ lắm đây là hỏi em trai mình đó...hihihi) không nói còn bị ăn đòn oan nữa chứ,không biết hôm nay bước chân nào ra cửa nữa,hay gặp cái j xui xẻo mà sao hôm nay đen thế không biết....kiểu này phải đi giải xui thui nhưng giải kiểu gì nhỉ....phải nhờ 2 bà cô kia tư vấn mới được.....

Đang miên man suy nghĩ thì thấy có người đẩy cửa đi vào vừa thấy là nó kiệt trên trọc

-thiêng thế vừa mới nói tới bà bà đã tới rồi,kiểu này sau này đốt hương muối bà cũng nên ấy nhỉ

Nó thấy thế đứng ở cửa quay lại nói với nhỏ

- có người không chào đón chúng ta thì phải ,đành phải mang bánh mỳ sữa về tự xử thui ly nhi-nó nói

Nhỏ ló đầu vào,nói

- mình có lòng tốt tới "viếng thăm" người ta,người ta không nhận thì thôi vậy mình đành phải đi về thôi,k làm phiền người ta-nhỏ nói

Về mặt tiếc nuối ngoảnh người trong tư thế sẵn sàng chuẩn bị ra về,kiệt luống cuống gọi nói

- ấy ấy 2 người đẹp t chỉ nói đùa thôi mà đừng giận đừng giận ,t biết 2 cậu kiểu gì cũng đến thăm t mà

Vừa nói vừa xuống giường chạy lại kéo nó và nhỏ vào phòng,tien tay cầm luôn túi đồ mà nhỏ đang cầm

- không biết t tu mấy kiếp mà lại có những người bạn tốt như các cậu,biết t đói bụng mua bánh mỳ cho t ăn cảm ơn nha!!!!

Nói xong tay cầm cái bánh mỳ mềm to gặm 1 miếng to nhai ngấu nghiến

Nhỏ bấu môi

- có miếng ăn là nịnh nọt,nhưng hôm nay không phải bọn này mua mà là có người khác mua cho c đấy- nhỏ nói

- ai fan hâm mộ của t ah!!!!

- nằm mơ đi người xấu như c có mà ma nó thích,đây là của 1 cô gái xinh đẹp mua cho c đấy- nhỏ nói

Xong ngoảnh ra ngoài cửa gọi

- vào đi phương

Cô lưỡng lự từ từ đi vào không dám ngẩng cao đầu,kiệt nhìn ra cửa thấy 1 cô gái xinh đẹp,đáng yêu bước vào bộ dáng e lệ ngại ngùng tưởng con gái nhà người ta ngại đang định bước lên chào hỏi người đẹp thì thấy cô gái nâng đầu lên ,kiệt sững bước chân lại máu toàn thân như sôi trào con tức vừa bị anh áp chế giờ lại trở dậy rất mạnh mẽ,đến nỗi nói cũng không thành câu

- cô.....cô..... cô..... cô.....đến đây làm gì thấy tôi chưa chết muốn tới đánh cho chết luôn ah

Nói xong thở phì phò,bộ dạng sắp học mấu tới nơi

Cô lấp bắp nói

- tôi thực xin lỗi sự xin lỗi c,tôi k phải cố yk chỉ là.....

Cô chưa nói xong kiệt đã nói chen vào

- xin lỗi xin lỗi đánh người ta gần sống thiếu chết rồi xin lỗi,nếu xin lỗi xong mà xong chuyện thì có pháp luật làm cái gì-kiệt nói

- cho tôi xin lỗi tại lúc yk tôi tưởng c định trấn lột tiền của anh anh nên tôi mới làm như vậy-cô nói

- vì trí tưởng tượng rất phong phú của cô mà tôi xuýt chút nữa bỏ lại cái mạng này rồi đây này-kiệt nói giọng tức giận

Lúc này cô cũng rất là tức khi mà mình đã xuống nước ăn nói nhỏ nhẹ,xin lỗi hết lần này đến lần khác

mà còn bị người ta miệt thị coi thường như thế,nên cô không nhún nhường nữa mà bật lại nói

- cậu cũng 1 vừa 2 phải thôi ,người ta đã xin lỗi rồi mà còn vạ vạ nữa là thế nào hả

- t chỉ nói sự thật thôi có gì sai ah-kiệt nói

- cậucậuuuuu....- cô lấp bắp mãi mà k nói được j vì kiệt là nói toàn là sự thật ,chỉ tại cái tính nóng nảy này thôi

- cậu đừng bắt nạt người ta nữa,người ta sai đã xin lỗi rồi còn lên mặt gì nữa hả hay là thích bị ăn đánh tiếp -nhỏ nói

- đúng đấy mới cả người ta cũng không cố yk,chi có lòng tốt giúp người khác thôi,ai bảo tại cậu trông giống người xấu lên bị hiểu lầm...-nó nói

Nghe nó nói nhỏ cười không chịu khép lại miệng,cô đang tức cũng phải bật cười, còn kiệt thì tức bốc khói đầu mặt đỏ bừng,vốn 2 người này chỉ định xem cuộc vui thôi nhưng thấy cô bị kiệt làm cho tức không nói được j nên ra mặt giúp đỡ

- c là b ai đấy hả thấy b bị bắt đánh đập cho thừa sống thiếu chết ntn k giúp thì thôi còn ngồi mà châm chọc nữa-kiệt nói

- chúng ta là b nhau ah,anh anh này mình có người bạn ntn từ bao giờ nhi-nhỏ nói

- t chỉ biết phương là bạn t thôi ah- nó cũng hòa theo nhỏ nói

- được lắm các c có mới nói cũ có bạn mới quên thằng này rồi chứ j-kiệt nói,già bộ đáng thương thái độ đúng là bị người ta vớt vớt

- thôi đừng đùa nữa kiệt c bỏ qua phương lần này đi,phương kiệt không có yk j đâu cậu yk tốt bụng lắm không để yk mấy chuyện này đâu,mọi người cùng làm bạn được không-nó nói

- con trai j mà đi chấp nhặt với con gái k đáng mặt đàn ông-nhỏ nói

-ai thêm chấp nhặt với cô ta-kiệt nói

- con trai gì mà mới bị con gái đánh đã ăn vạ rồi-cô nói

-đánh người ta rồi còn già mồm-kiệt nói

- con trai mà bị con gái đánh k biết nhục-cô nói

- cô...cô..cô.....-kiệt nói

- tôi làm sao-cô nói

- thôi 2 người đừng cãi nhau nữa,không đánh k quen nhau thôi làm hòa với nhau đi,rồi đi đánh chén thôi mừng chúng ta có bạn mới-nhỏ nói

- hai người này đúng là oan gia mà,cãi nhau lắm thích nhau nhiều đấy - nó nói

- ai thêm thích cô(anh) ta-cô và kiệt đồng thanh nói

- đấy ăn yk chưa kia-nhỏ nói

- mới cả nếu t k nhìn lắm thì lúc này phương vào có người nhìn người ta chăm chăm chảy cả nước miếng nữa kia-nhỏ nói thêm

Kiệt lấp bắp đỏ mặt nói

- làm...làm j có chuyện chuyện yk

Cô cũng đỏ mặt,để phân tán lực chú yk của mọi người cô nói

- có đi ăn không không là người ta không mời nữa đâu nhá

Xong quay người bỏ đi,nhỏ vội vã chạy theo nói"đi chứ,đi chứ người yêu có thể bỏ chứ không thể bỏ ăn",nó lắc đầu kéo kiệt rồi cùng đi theo

Tiếng nói còn vang vọng lại

- tại sao t phải đi chứ

- c đi để giả tiền
 - t tưởng cô ta mời mà
 - ai lại để bạn yk mời được,mình phải mời chứ,mà c là con trai phải có trách nhiệm giả tiền cho bạn t
 - nhưng mà t....
 - cắt k nói nhiều
 - trời ơi hnay đúng là xui tận mạng,bị đánh còn bị trấn lột tiền trắng trợn nữa chứ.....(cuộc đối thoại của nó vs kiệt)
- "Ahahah..."tiếng cười của mọi người vang lên đến khi không còn nghe thấy j nữa cả chỉ còn căn phòng k người trời xanh mây trắng ở lại làm bạn với nhau

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sinh Nhật Không Vui Vẻ

Chương 11: Sinh nhật không vui vẻ

Dưới tán cây to trong công viên có 1 bé gái xinh xắn ngồi trên xích đu,còn có 1 bé trai thì ngồi dưới gốc cây đọc sách bộ đáng rất là chăm chú

- bảo bảo nói chơi với mình đi mà,c suốt ngày chỉ biết đọc sách thôi ah!!!! Bé gái nói xong bĩu môi
- t muốn làm người có kiến thức ai như c suốt ngày chỉ biết chơi thôi-c bé nói nhưng vẫn cầm đầu cầm đầu cầm cổ vào quyển sách k thím liếc nhìn nó 1 cái...

Nó giận dữ

- thế c thích làm bạn với quyển sách hay làm bạn với t thế hả

Hắn thấy nó dữ nên k chọc nó nữa,bỏ lại quyển sách đi ra đẩy xích đu cho nó,nói

- hi hi tất nhiên là muốn làm bạn với c rồi sách đọc lúc khác cũng được mà,nào để t đẩy cho nha không giận nữa nha hai,ba nào....

Hắn vừa nói vừa đẩy xích đu cho nó làm về ăn năn hối lỗi

- c mà không chơi với t,t đi tìm bạn thằng hùng,thằng bình chơi cho c tức chết hứ!!!!
- ấy đừng công chúa đại nhân tha nò tại lần này đi mà lần sau không dám nữa,không dám nữa

Xong hắn quỳ xuống chấp hai tay lại với nhau nhìn nó nói,nó thấy hắn như thế cũng bất chước nói giống bộ phim hoàn châu cách cách nó mới xem tối hôm qua

- biết sợ rồi hả ,hừ lần sau mà dám không chơi cùng bản công chúa thì ta sai người đánh mông ngươi 100 gậy xem ngươi còn dám như thế nữa không
- dạ dạ không dám ạ mong công chúa tha mạng!!!!

Thấy về mặt cầu khẩn của hắn làm nó cười lắc lù,hắn thấy nó cười cũng cười theo

- hnay sinh nhật c nên tha cho c,t có cái này tặng c này chúc c snv nha!!!!

Hắn ngạc nhiên,trợn tròn mắt nhìn nó ngờ ngác hỏi

- sao c biết hôm nay sinh nhật t chính t còn k nhớ hôm nay sinh nhật mình nữa là

Nó cười nói

- bác mai hôm nay sang mời t sang ăn sinh nhật của c nên t biết

Nó nhìn hần cười cười,hần thì cứ nhìn nó cười ngơ ngác k nói j(chắc là cảm động)

-không cần cảm động vậy đâu sau nay sinh nhật t c tặng lại t là được rồi,mà nhớ phải tặng t đầy nha k là t bị thua thiệt rồi

- được! Mà sinh nhật c hôm nào c thích j t đi mua cho c để đáp lại món quà này của c

- t sinh nhật ngày xx/ yy/ zz t rất thích 1 con chó con nhưng mẹ t bị dị ứng lông chó không cho t nuôi ,c tặng t 1 con rồi để ở nhà c hôm nào t cũng sang cho nó ăn,tắm,mặc quần áo cho nó được k???? Nha đi tặng t nha bảo bảo?????

- được rồi,t sẽ tặng c con chó con xinh đẹp y như c đk k?

-hoan hô t biết c tốt với t nhất mà,thích nhất bảo bảo

Nó nhảy xuống xích đu vỗ tay chạy lại ôm chầm lấy hần,cười vui vẻ hần cũng nhìn nó rồi cười

-nhưng c phải hứa không được thích người khác ngoài t

- t chỉ thích mỗi bảo bảo thôi-nó dẫu môi nói chọc hần cười đưa tay bóp má nó làm nó la oai oái gạt tay nó ra xoa xoa má rồi nổi giận đùng đùng đuổi theo hần,2 đứa bé chạy vòng vòng quanh công viên

Nhưng cuộc đời thường lắm éo le,lời hứa còn chưa thực hiện được hần đã phải chuyển nhà

Trong căn nhà trọ nhỏ,trong 1 phòng be bé có 1 chàng trai đang nằm trên giường ôm 1 con chó nhỏ xinh xắn thì thầm

"Ngày mai là t được gặp lại c rồi,c còn nhớ t không,còn t thì lúc nào cũng nhớ c nhớ cả lời hứa tặng quà sinh nhật cho c nữa này c có. Vui không,đã bao ngày rồi chúng ta không gặp nhau 10năm 3tháng 20ngày rồi đấy,c có trách t tại sao lâu như. Vậy không về tìm c không,không phải t không muốn về tìm c mà là t không dám về sợ nhìn thấy c rồi t sẽ không tiếp tục nỗ lực được nữa, không cố gắng đạt được mục tiêu mà bố mẹ t đặt ra được nữa,nhưng bây giờ t đã hoàn thành mục tiêu đạt huy chương vàng cuộc thi olympic quốc gia giờ t có thể hoàn thành mọi lời hứa ngày xưa đầu tiên là món quà sinh nhật này con chó nhỏ xinh xắn dễ thương giống c,mà c muốn,ăn những món ăn ngon,.....haizzz thực mong mau được gặp c không biết lúc gặp lại c sẽ có biểu tình gì nhỉ sẽ cười ngây ngô chạy lại ôm t rồi nói c nhớ t lắm,hay khóc sụt sùi trách t k đến tìm c gặp c sớm hơn hoặc giận dữ k thèm nhìn mặt t trách t quên lời hứa....thật hy vọng sớm gặp c mang bất ngờ đến cho c.....chúc c ngủ ngon,và gửi lời chúc mừng sinh nhật sớm nhất tới c"

Xong hần cũng tắt đèn và đi ngủ,một giấc ngủ yên và trác trong giấc mơ hần sẽ mơ thấy nó,còn nó bên này thì sao nhỉ .Nó đang nằm trên giường ngủ ngon lành đúng là người vô tư,không phải buồn phiền lo nghĩ gì cả.Còn 3 nhân vật kiệt,ly,phương của ta đang bàn bạc với nhau kế hoạch cho ngày mai vì mai là sinh nhật của nó và mọi người đã thống nhất là giả vờ như không nhớ sinh nhật nó sau cho nó bất ngờ,xong xuôi mọi người cũng dần dần chìm vào giấc ngủ màn đêm thật yên tĩnh những ngôi sao sánh lấp lánh tô điểm cho bầu trời đêm thêm lung linh rực rỡ xinh đẹp

Sáng hôm sau,mọi việc vẫn diễn ra bình thường như mọi khi,đến khi nó sắp đi học mẹ nó mới chậm chạp lấy quà ra đưa cho nó rồi nói

- Chúc con gái mẹ sinh nhật vui vẻ nhé thêm tuổi mới không được tré con nữa đấy ,phải nghe lời bố mẹ,chúc con gái học giỏi xinh đẹp ngoan ngoãn,bố con đang đi công tác không tặng quà con được nhưng bố hứa là khi về sẽ tặng quà bù và đưa 2 mẹ con mình đi ăn nhà hàng

Nó như 1 thói quen cầm quà và nói

- cảm ơn mẹ nhưng năm nào mẹ cũng chúc con như thế chẳng đổi mới gì cả,mới cả bố toàn quên thôi ah không biết lần này có nhớ sinh nhật con không nữa

-mẹ đã gọi đt nhắc bố rồi chắc tối xong việc bố sẽ gọi đt chúc sinh nhật con thôi đừng buồn con gái

- vâng ạ,dù hi năm nay cũng hơn năm ngoái chỉ có mình con ,năm nay mẹ còn ở nhà chúc mừng sinh nhật cùng con

- thô mà con gái bố mẹ chẳng hứa là từ nay sẽ ở nhà đón sinh nhật cùng con rồi còn gì,đừng giận nữa mà con gái

- con không giận mà con chỉ buồn thôi

- từ nay sẽ không thế nữa,thôi con đi học đi không muộn học

- vâng con đi học đây ạ!!!!cảm ơn mẹ về món quà sinh nhật

Nó chào mẹ đứng dậy cầm cặp sắp ra cửa thì thấy kiệt cũng đang đi tới,nó vui vẻ đi ra chào kiệt làm như không biết hôm nay là sinh nhật nó vậy vì mọi năm kiệt và ly đều làm nó bất ngờ như năm lớp 10 khi nó tưởng rằng bọn họ quên sinh nhật của nó rồi thì có 1 cậu bạn lớp khác mang quà đến tặng nó hỏi ra mới biết là bọn họ nhờ cậu bạn yk tặng nó quà,năm lớp 11 thì bọn họ giấu quà trong ngăn bàn rồi lừa nó nửa buổi học nó mới phát hiện ra,không biết năm nay bọn họ lại làm gì nữa cho nó bất ngờ nên nó cũng phớt lờ để đi cùng

Đi đến lớp học mọi thứ vẫn diễn ra bình thường,đến khi đến tiết học cuối cùng sắp ra về nó không nhận được nura định thăm dò xem bọn họ có yk đồ gì,hoặc là năm nay đã quên mất sinh nhật của nó rồi,vì mọi năm đều tặng quà trước tiết học thứ 4 chứ không muộn như năm nay

- Ly này bà có biết hôm nay là ngày gì không???

Ly trong bụng đang cười lắc lè nghĩ "suốt ruột rồi chứ gì"...nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra như không có gì trả lời nó

-hôm nay là từ 4 ngày xx/yy/zzzz mà c đi học không nhớ ah

- không c có biết hôm nay có gì đặc biệt hơn mọi hôm không????

- không t thấy như bình thường mà

Nó về mặt thất vọng chắc là mọi người quên hôm nay là sinh nhật nó rồi,bỗng ly thốt lên nói

- ah nếu t nhớ không nhầm thì hôm nay là sinh nhật của,.....(ly cố yk kéo dài tiếng sinh nhật ra không chịu nói tiếp nó quay sang nhìn về mặt tỏa sáng như trẻ con sắp có kẹo ăn vậy nhìn hết như con chó nhỏ đang thè lưỡi vẫy đuôi khi sắp được cho cục xương làm người ta chỉ muốn khi dễ ,bất nạt thôi,nhỏ nín cười nói tiếp)...anh kim bum thì phải,c mà không nhắc chắc t quên mất

Nhỏ nói xong nhìn về mặt đang vui vẻ của nó bỗng suy sụp xuống dưới,nhìn không được gục mặt xuống bàn cười nhưng không dám cười ra tiếng chỉ dám cười thầm run hết cả 2 vai,làm 2 người bàn dưới nhìn lên thấy 2 người bàn trên như thế thì đều cùng chung 1 suy nghĩ" chắc ly/bà này lại trêu trọc nó rồi",vì kế hoạch lên cũng không nói gì

Đến khi kết thúc buổi học nó vẫn đang đắm chìm trong cảm xúc buồn bã thất vọng thì các bạn của nó đã bàn bạc xong xuôi nhiệm vụ của mình cụ thể là nhỏ và cô đi lấy bánh và quà còn kiệt thì nghĩ cách giữ chân nó ở lại

Nó đang cất sách nhỏ và cô đi lên nói với nó

-nhà t hôm nay có việc về trước nhà!!!! Bye- nhỏ nói

- hnay t đi với anh t không đi cùng mọi người được xin lỗi nha về trước nha bye bye!!!!!! Cô nói

Nó chỉ âm thầm gật đầu nhìn mọi người đi trong lòng chợt thấy buồn cô đơn kinh khủng,khi 1 ngày đặc biệt ntn không có những người bạn thân ở bên cạnh cùng chúc mừng,vui vẻ với mình,cảm xúc còn chưa đi thì kiệt đã ném lại 1 câu rồi chạy mất tăm mất dạng

-t đi có việc 1 lát c cứ lấy xe t mà về trước đi nha thế nha bye bye!!!!

Nó ngơ ngác ngắc ù ù cạc cạc cầm lấy vé xe lếch thếch đi ra nhà xe lấy xe ,tìm mãi mà không thấy xe của kiệt đâu(vì trước đây kiệt đã ra sớm dắt xe vào tận 1 góc rồi) phải mất 1 lúc lâu nó mới tìm thấy xe đạp dắt ra nhà xe mới gần tới cổng trường thì nhỏ bụng bánh sinh nhật đến trước mặt nó nói

- Chúc mừng sinh nhật nha bạn tốt!!!!!!

Cùng lúc ý kiệt và cô từ trong trường bước ra cầm quà và cùng nhau nói "sinh nhật vui vẻ nha anh anh"

Cô quay ngoắt lại quát kiệt

- tên kia sao c lại bắt chước tôi!!!!

Kiệt cũng cãi lại nói

- ai bắt chước cô,cô đăng kí độc quyền câu nói này rồi ah mà không cho người ta nói- kiệt vênh mặt lên trời nói

- t nói ra trước c nói sau thì chẳng là bắt chước t

- t thấy t nói trước thì có

- t nói trước

- t nói trước

Hai người đang hùng hùng hổ hổ mắt to trừng mắt nhỏ thì nhỏ thả ra 1 câu

- t thấy 2 người rất là tâm đầu ý hợp đẩy cùng nhả ra 1 câu giống hệt nhau,cùng 1 thời gian cùng 1 khoảng cách,chắc chắc lạ ah nha có j mờ ám ở đây không nhì

- Ai thêm tâm đầu ý hợp với cô/cậu ta chứ!!!!

- đấy thấy chưa !!!!nhỏ nói

Cô và kiệt nhìn nhau rồi cùng 1 lúc 2 người quay về 2 hướng khác nhau cùng hừ hừ

Lúc này đây nó cảm thấy mình không cô đơn vì lúc nào cũng có những người bạn thân thiết như thế này bên cạnh mình,hiều mình thật tâm tốt với mấy mình còn gì quý giá hơn 1 tình bạn trân thành

- thôi hôm nay sinh nhật mình mọi người đừng cãi nhau nữa,mình cứ tưởng không ai nhớ sinh nhật mình nữa cơ đấy,mình thật sự rất vui vì có mọi người làm bạn cảm ơn mọi người rất nhiều- nó nói

- nói gì vậy chúng tớ chỉ muốn làm c bất ngờ thôi mà quên làm sao được-nhỏ nói

- đúng đấy,bạn t đã mất rất lâu mới nghĩ ra màn cú mừng sinh nhật này đấy- cô nói

- thôi chúng ta ra quán kia chúc mừng sinh nhật anh anh đi-kiệt nói

-ok !!!!- 3 người cùng đồng thanh

Sau khi bữa tiệc tan rã kiệt lại nó về ,về đến nhà nó chào kiệt đang định đi vào nhà thì kiệt gọi nó lại nói

-Anh anh ah mình còn 1 món quà muốn tặng cho c

- bạn c tặng t quà rồi mà còn có quà nữa ah!!!! Nó nghi hoặc hỏi kiệt

- uk! Đây là món quà của riêng mình muốn tặng cho c,chắc chắn c sẽ thích

- cái gì vậy!!!!

- cái mà lần trước đi ngang qua cửa hàng thú nuôi mà c luôn muốn yk!!!hắn úp mồm k chịu nói cho nó biết

- ah con chó nhỏ đó ah- nó đã đoán ra

- đúng vậy!!!!

- thật không !!!kiệt t thích c chết mất!!!!nó kích động chạy lại ôm cổ kiệt nói

- ai ai ngạt thở t bây giờ,sang nhà t đi cho c xem nó chứ t biết mẹ c dị ứng lông chó không mang sang nhà c được-kiệt vừa kéo nó ra vừa nói

- Được, được đi thôi- nó vui vẻ túm lấy tay kiệt kéo kiệt đi về nhà kiệt để nhìn thấy con chó mà nó đã mong ước bấy lâu

Kiệt cười vui vẻ đi theo sự lôi kéo của nó

Lúc này trong 1 góc khuất cạnh đó hẳn lúc này mặt trắng bệch trong đầu chỉ có 1 câu nói của nó "t thích c,t thích c,t thích c....." hẳn ngồi sụp xuống đất cảm giác trái tim như bị ai bóp nghẹt không thở nổi,lấy tay ôm ngực đau, đau quá trái tim như bị ai bóp nát,cảm xúc như hỗn độn thần thờ, ánh mắt mông lung đầu óc như quay lại nhiều năm trước

Lần đầu tiên gặp nhau nó khóc sụt sùi, vô cùng đáng thương đã làm hắn chú ý

Lần đầu tiên hẳn vì nó mà đánh nhau,mặc dù bị đánh đau,bị bố trách mắng, nhưng hẳn kkhông có trách nó chỉ nhớ nó vì hắn khóc, xoa vết thương,còn nói sẽ gả cho hắn nụ cười tỏa sáng ấy hẳn không bao giờ quên được

Lần đầu tiên đi picnic tiếng cười lanh lảnh,hình ảnh cô bé gái xinh đẹp dễ thương chạy trong cánh đồng lau đã khắc sâu vào đầu của hắn

Lần đầu nó tặng ấn quà làm hắn ngạc nhiên hạnh phúc,và lời hứa nó sẽ không thích ai ngoài hắn còn vang vọng đầu đây tựa như mới ngày hôm qua vậy

Lần đầu tiên môi chạm môi lúc ấy hẳn chỉ sợ nó bị đau giờ nhớ lại chỉ thấy buồn cười

Lần đầu tiên hẳn biết đau lòng,buồn bã,không muốn xa 1 người khi hẳn phải đi hình ảnh nó khóc chạy theo xe rồi bị ngã vẫn cứ ám ảnh hắn trong mỗi giấc mơ

Nhiều lắm những kỉ ước hồi còn bé của 2 đứa cuus chạy như cuốn phim tua chậm trong lòng hắn,rồi hẳn chợt cười hóa ra chỉ có hắn là còn nhớ mãi không quên mỗi tình trẻ con này người ta có khi không nhớ rõ mình là ai nữa yk chứ,sao mình lại ngây thơ vậy nhỉ tin vào những lời nói khi còn con nít ,hắn lấy tay đánh vào đầu mình "ngu ngốc ,ngu ngốc"

Hắn không bao giờ có thể ngờ được bọn họ sẽ gặp lại nhau trong tình huống như thế này hẳn rất muốn chạy ra hỏi nó còn có nhớ 1 đứa bé luôn bảo vệ,vui chơi,học bài,chăm sóc nó nữa hay không nhưng hẳn sợ ánh mắt xa lạ của nó nhìn hắn rồi nói "Anh là ai" thì chắc lúc k hẳn sẽ không sngs được mắt luôn luôn tuyệt vọng cùng đau thấu tâm can thà rằng hắn tin rằng trong 1 góc nhỏ bé trong tim nó có hình ảnh của hắn như thế là được rồi

Chỉ cần nó hạnh phúc vui vẻ là được dù điều ấy không phải hắn mang lại cho nó hẳn cũng vui rồi

Hết ,hết thật rồi hẳn đứng dậy bước đến trước cửa nhà nó buộc con chó vào cổng nhà nó "dù c không nhớ t nhưng t vẫn muốn thực hiện lời hứa của mình,chúc c luôn luôn vui vẻ như bây giờ, chúc c hạnh phúc"

Rồi hấn bước đi ngồi lên xe rồi phóng vụt đi, không muốn đứng ở nơi này, nơi làm hấn đau lòng thêm 1 phút nào nữa

Tác giả có đôi lời

Chúc mọi người năm mới vui vẻ hạnh phúc thành công trong học tập và công việc, chúc sản tuyến ngày càng phát triển và mong mọi người ủng hộ cho truyện của mình nha năm mới vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Lễ Niệm

Hấn giờ như người mất hết phương hướng, mất hết mục tiêu, mất động lực cho tất cả

Trái tim như hụt hẫng như mất đi 1 thứ gì đó vô cùng quan trọng đối với mình vậy

Trong đầu luôn hiện ra hình ảnh của nó và người con trai khác ôm nhau, nói thích nhau làm hấn đau lòng

Trong vô thức hấn đã đi đến công viên nơi 2 đứa gặp nhau lần đầu tiên và vô số lần đi chơi với nhau nhìn đâu cũng thấy hình ảnh của nó lúc nó khóc, nó cười, lúc nó giận dữ, lúc thì giờ trò xấu ăn vạ

Nhiều, nhiều lắm bao nhiêu hình ảnh cứ hiện ra trước mắt hấn như mới ngày hôm qua thôi, nhưng cảnh vật thì vẫn vậy nhưng con người thì đã thay đổi, không còn nữa cô bé khóc sụt sùi chạy theo cậu bé khi không cho chơi mà bắt phải đi về, nụ cười trong sáng ngày thơ khi được cho 1 cây kẹo bông hoặc quả bóng bay, những lúc giận dữ vì cậu bé không chịu chơi cùng cô bé. Cô bé giờ đã lớn không còn ý lại vào cậu bé nữa mà đã có 1 chàng trai khác 1 vòng tay khác sẵn sàng rộng mở cho cô bé xa và

Bước chân không tự chủ đi về phía chiếc xích đu, đứng dựa vào cây mà hồi bé hấn hay thích ngồi đọc sách. Dựa vào nhắm mắt nhớ lại quãng thời gian qua hấn đã cố gắng như thế nào, vất vả ra sao dồn hết mọi cố gắng, thời gian, công sức cho việc học để sớm có thể gặp lại nó, hấn nhớ có 1 lần do học quá mệt mỏi làm hấn bị stress nặng, cơ thể bị suy nhược, phải nằm viện mất 1 tuần nhưng hấn vẫn cố gắng học, để đạt được mong muốn của bố mẹ làm cho nó tự hào về hấn, muốn mang lại bất ngờ cho nó, nhưng thật không ngờ nó đã dành cho hấn 1 bất ngờ quá lớn

Trước khi đến tâm trạng của hấn vô cùng hồi hộp, lo lắng không biết nó có nhớ hấn không nữa có trách hấn không. Từ sáng sớm hấn đã đến trước cổng nhà nó nhưng không gặp được nó, hấn đứng đợi nó ở 1 ngõ nhỏ gần nhà nó đợi nó đi học về hấn sẽ tặng nó món quà sinh nhật mà hấn đã hứa tặng nó nhưng chưa thực hiện được, thời gian trôi qua thật mau hấn vẫn đang suy đoán phản ứng của nó thì thấy có tiếng nói chuyện ở đằng trước, quay đầu nhìn ra thì thấy nó ôm cổ người con trai khác và nói "tớ thích cậu" do chính nó nói ra, với hấn khoảng cách từ thiên đường đến địa ngục chỉ bằng 1 câu nói này đã làm hấn rơi thẳng xuống địa ngục

Đang đắm chìm trong nỗi suy tư bỗng có giọng nói non nớt truyền vào tai hấn

- Anh Vũ ah, sau này Nhi lớn lên anh Vũ lấy Nhi có được hay không?

- tất nhiên là được vì anh cũng rất thích Nhi mà, mẹ nói muốn được ngày nào cũng chơi với Nhi, ở cùng Nhi thì phải lấy Nhi làm vợ

- thế sao giờ mình không lấy nhau luôn hả anh

- giờ mình còn bé mẹ nói lớn mới lấy nhau được, mình là bé ngoan phải nghe lời bố mẹ có phải hay không?

- Nhi là bé ngoan, biết nghe lời nhất

- ngoan quá! ah mẹ gọi mình kìa ra đây đi Nhi

- vâng ạ

Hấn ngoảnh ra nhìn thấy 1 bé trai dắt theo 1 bé gái xinh xắn đang nói cười rất là vui vẻ, làm hấn nhớ lại ngày trước cũng có 1 cô bé nói với hấn sau này

phải lấy cô bé không cô bé sẽ khóc,nhưng chắc là cô bé đó không còn nhớ rõ nữa

Hắn bây giờ rất buồn tâm trạng nặng nề,cần 1 chỗ yên tĩnh để bình ổn lại tâm trạng của mình trong đầu hắn lúc này hiện lên hình ảnh cánh đồng lau,hắn không suy nghĩ gì nữa lấy xe và đi đến cánh đồng lau,nơi có nhiều kỉ niệm của 2 đứa

Quay lại với nó ,nó không hề hay biết đến sự xuất hiện của hắn sau khi sang nhà kiệt chơi đùa thỏa thích với con chó của mình,nó cất bước về nhà trong tâm trạng vui sướng về đến nhàfaays trên cổng đang buộc 1 con chó nhỏ xinh không kém gì con của kiệt tặng nó,nó đi lại ngồi xuống sờ đầu con chó

-sao em lại ở đây chủ của em đâu mà lại cột em vào đây

sau 1 hồi không nghe được đáp án nó đã tự có đáp án cho mình

-chắc em bị người ta vút bỏ đúng không đáng thương quá,chị nhận nuôi em được không-bé nó lên rồi vuốt ve bộ lông của chú chó,còn chú chó thì rất hưởng thụ cứ dụi đầu vào tay nó

-nhưng mà chị phải mang em đi gửi thui chứ em mà ở nhà chị là bị mẹ chị tông cổ ngay

con chó tỏ vẻ bất mãn không muốn xa nó cứ dụi đầu vào người nó

-nào nào không nghe lời là bị làm thịt đấy-con chó như hiểu được mối nguy hiểm rình rập không dám lộn xộn nữa ngoan ngoãn nằm trong lòng nó
cốc...cốc...

-Ai đấy-giọng kiệt vang lên

-tớ đấy-nó

-Anh Anh ah sao lại sang nữa vậy nhớ tớ ah-kiệt về mặt hết sức gian xảo nhìn nó

-không,tớ chỉ nhớ con chó của tớ thôi -nó trả lời thành thật

-hóa ra tớ không bằng con chó của cậu ah-về mặt thất vọng giả bộ tội nghiệp

-không phải cậu là người nó là chó mà so sánh làm sao được-nó nghịch ngợm trả lời

-cậu giỏi lắm biết chọc ngoáy người khác rồi đấy

-thôi thôi không đùa nữa tớ sang đây có việc

- việc gì đây-kiệt khoanh tay dựa vào cửa vát chéo chân làm bộ không tin cậu thì có chuyện gì chứ

-ah!tớ thấy con chó này bị vút bỏ trước cổng nhà tớ đáng thương lắm,nhưng tớ không nuôi nó được nên mang sang đây nhờ cậu curu mang nó giúp tớ,cũng cho con chó của tớ có bạn được không

Kiệt giẫy nảy lên

-1 con cũng đủ làm tớ khôn khở khôn nạn rồi giờ thêm con này nữa chắc tớ không thọ được mấy ngày đâu

-2 con chó này ngoan và nghe lời lắm mà không cắn cậu đâu mà sợ

-không cắn tớ nhưng cắn hết sạch đồ của tớ ,vào phòng tớ mà xem tuổi chuột nâng cấp thành bãi rác công cộng rồi kìa

-ha ha ai bảo cậu vút đồ đặc linh tinh làm nó cắn

-không biết đâu nếu mà cứ như thế này tớ vút quách vào vườn bách thú cho rảnh nợ

-chó của tớ sao cậu lại làm thế hả

-tại nó không nghe lời tớ

-tại nó chưa quen sau này quen rồi sẽ không thế nữa,t biết cậu là người tốt bụng thiện lương như thế nayfsex không làm thế đâu phải không-nhìn kiệt bằng ánh mắt cùn con

- tớ là người tốt như thế cơ ah sao tớ không biết nhĩ-về mặt nghi ngờ

-thôi giúp tớ đi mà giúp tớ đi-cầm tay kiệt lắc tới lắc lui

-được rồi bỏ tay với chiêu này của cậu-về mặt đầu hàng

- kiệt là no 1-giờ ngón cái lên tán thưởng,cười híp mắt không thấy tổ quốc đâu
- Thời không phải nịnh,mang con chó đây,tớ còn phải dọn dẹp nhà nữa không mẹ tớ giết tớ mất
- có cần tớ giúp gì không
- chỉ cần cậu nhớ tới tấm lòng từ bi này của tớ là được rồi
- ok thế tớ về nha bye bye!!!!!!!!!!!!
- bye bye!!!!!!kiệt đóng cửa tiếp tục đấu tranh với bãi rác trong nhà

Với nó hẳn rất quan trọng là 1 phần không thể thiee trong kỉ ức tuổi thơ của nó,hẳn là 1 người bạn giúp nó học,choi cùng nó,sẵn sàng chia sẻ mọi khó khăn của nó.Có lúc như 1 người anh trai sẵn sàng bảo vệ nó khi nó bị bạn bè bắt nạt.Có lúc lại như 1 người cha luôn luôn ân cần quan tâm chăm sóc nó.Nên nó luôn luôn ý lại vào hẳn,có chuyện gì trong lòng cũng muốn nói cho hẳnnhững áp lực học tập,những lúc bị bạn bè bắt nạt,những lúc cô đơn hay kể cả khi vui vẻ hạnh phúc nhất cũng muốn chia sẻ cho hẳn mặc dù nó biết hẳn sẽ không nghe,cảm nhận được những gì nó nói nhưng nó vẫn muốn nói như 1 điều an ủi bản thân ,sẽ có 1 ngày hẳn sẽ về sẽ lại bảo vệ nó, đau nó, yêu nó, sủng nó,...không lâu nữa đâu nhanh thôi nó sẽ đợi....

Chiều hôm đó có 1 cô gái đi chiếc xe đạp mini ra cánh đồng lau đến dưới cây cổ thụ bỏ vào 1 chiếc hòm thư cũ kĩ 1 lá thư,rồi ngồi dưới gốc cây "Bảo bảo ah hôm nay là sinh nhật 18 tuổi của mình,đã 10 cái sinh nhật cậu không ở bên chia sẻ cùng với tớ,tớ buồn lắm,mặc dù luôn có gia đình và bạn bè ở bên nhưng không có cậu thì luôn luôn có 1 khoảng trống trong lòng tớ làm tớ không thể vui trọn vẹn được.Hôm nay ngày vui tớ sẽ không khóc(thực ra là nó khóc nhưng lấy tay gạt lệ)t kể chuyện hôm nay cho cậu nha để cậu chia vui cùng tớ.....

haizz hôm nay mẹ tớ tổ chức sinh nhật cho tớ,tớ phải về sớm không ở lại lâu được,hi vọng năm sau cậu có thể về cùng ăn với tớ"

nó đứng lên để tay lên miệng hét to"bảo bảo mau về nha tớ rất nhớ cậu"

Nói xong nó chạy xe đạp đi về nhà

Hắn đã ở đây từ lâu đang nằm trong bụi lau suy nghĩ vẩn vơ,thì đằng xa có tiếng động hẳn tò mò nên đã đi lại xem,thấy 1 cô gái mặc váy trắng đang đạp xe đạp đi đến đây

Ngày 1 gần hẳn nhận ra đó là nó

Dưới ánh nắng nhẹ nhàng êm ả 1 cô gái trẻ mặc váy trắng đạp xe đạp ,trên con đường dài,từng ánh nắng chiếu trên người cô làm nổi bật làn da trắng muốt,làn váy thì tung bay trong gió,khi khuôn mặt đã rơi vào tầm nhìn của hẳn 1 đôi mắt to đen tròn lúng liếng,làn da trắng hồng,môi đỏ như hoa anh đào mới nở tự nhiên mà cuốn hút tóc đen dài óng ánh ,đáng người thì nhỏ nhắn thướt tha

Hắn nhận ra nó dù đã nhiều năm không gặp lại nhưng chỉ cần liếc nhìn thôi là hẳn có thể nhận ra nó đâu có phải là tâm linh tương thông không hẳn không biết nhưng hẳn biết dù ở đâu hẳn cũng sẽ nhận ra nó

Hắn cảm thán ,ngõ ngàng trước vẻ bề ngoài của nó từ bao giờ từ 1 cô bs với đôi má phúng phính đôi mắt ướt áp lúc nào cũng khóc sụt sùi đã thành 1 thiếu nữ xinh đẹp như thế này rồi,đúng là thời gian làm thay đổi tất cả Sau quãng thời gian thất thần trước vẻ đẹp của nó,khi lấy lại tinh thần nó đã đứng dưới cây cổ thụ đút thư vào hộp thư,trong lòng hẳn có 1 thứ cảm xúc đang gào thét mách bảo hẳn chạy lại ôm nó nói cho nó là hẳn nhớ nó nhiều lắm nhưng hẳn sợ ánh mắt xa lạ của nó sợ câu hỏi lạnh lùng của nó"anh là ai".Cho đến khi nghe nó nói nó nhớ hẳn thì hẳn không biết bây giờ trong lòng mình là cảm giác gì nữa vui có buồn có thất vọng có ...nghe nó kể chuyện trong câu chuyện xuất hiện 1 cậu con trai rất nhiều lần làm hẳn tuyệt vọng

Đến khi nó đi hẳn bước ra đến gần hộp thư trên đây có ba chữ to đã nhạt màu" gửi Bảo Bảo" làm hẳn tò mò bước lên xem có rất nhiều thư trong hòm toàn là gửi cho hẳn,đang định bóc thư ra xem thì hẳn có điện thoại là của chị chủ quán quán hẳn làm thêm gọi hẳn đi làm,hắn bỏ hết thư vào cặp sách rồi phóng xe đi làm

hắn có dự cảm chỉ cần đọc nhưng bức thư này hẳn sẽ biết đáp án cho tất cả,biết được tình cảm của nó có lẽ hẳn sẽ có hi vọng nó cũng rất thích hẳn như hẳn thích nó Nặng vẫn âm áp như vậy mọi thứ vẫn bình yên như vậy nhưng tâm trạng của con người thì lại biến đổi không hề nhỏ,liệu đây có phải bắt đầu cho 1 tình yêu đẹp không,cùng đón đọc ở các chương tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đi Học

"Ngày ...tháng....năm....

Gửi Bảo Bảo:

C dạo này có khỏe không ,có nhớ t không,t thì nhớ c lắm ah ,c biết không c không đi học cùng t ,t toàn bị thẳng bình "béo" bắt nạt thôi ah,hôm qua nó còn lấy mất cái bút mà c cho t ý t đòi lại nhưng nó không giả nó còn đẩy t làm t gãi xây hết cả tay này đau lắm,c mau về nha về lấy lại bút cho t trả thù cho t nữa chứ hihi.Mau về nha t đợi đấy"

"Ngày...tháng...năm....

Đây đã là lá thư thứ bao nhiêu rồi nhĩ,t cũng không nhớ rõ lắm t chỉ biết t viết ,viết nhiều lắm nhưng không gửi cho c được vì t không biết địa chỉ của c ở đâu hết ,sao c lại không liên lạc với t bỏ rơi t thế hix hix t buồn lắm"

"Ngàytháng.... năm....

Hôm nay t đã là 1 cô học sinh cấp 2 rồi này,mẹ t khen t càng ngày càng xinh đấy, t vui lắm vì ngày trước c toàn chê t thui ah không khen t gì hết t sợ c nghĩ t xấu nhưng giờ t mới biết ,c không nghĩ thế phải không ,c đùa t thôi phải không...."

"Ngày....tháng... năm

Bảo bảo t nhớ c lắm bao giờ thì c mới về với t đây,t sợ lắm không ai bảo vệ t cả,hôm nay có 1 người con trai chặn đường của t không cho t về bắt t phải nhận lời làm bạn gái cậu ta t không chịu t nói không thích cậu ta bảo không bỏ cuộc sẽ làm t thích c ta rồi c ta luôn theo dõi t làm t sợ lắm t nói chuyện với ai là c ta đánh người đó làm t bị bạn bè cô lập không ai chơi cùng t buồn lắm lại sợ c ta nữa, t phải bảo bố mẹ chuyển trường cho t để tránh đi c ta,nếu c ở đây c sẽ đánh c ta phải không, sẽ bảo vệ t ,không cho ai bắt nạt t phải k

". Ngàythángnăm

Giờ này c đang làm gì,có đang nhớ tới t như t đang nhớ tới c không,sao mãi mà c chưa về hay c quên mất t rồi quên mất lời hứa năm xưa của c rồi,nhưng chắc không phải đâu nhĩ tại t nghĩ nhiều thôi phải không ,c đang bận học phải không,chứ bảo bảo của t chưa bao giờ lừa t cả,dù sao đi nữa thì t vẫn ở đây đợi c đợi c về tìm t,t sẽ không đi tìm c đâu vì t mà đi tìm c lúc ý c về tìm t thì c lại không thấy t thì sao,nên t vẫn ở đây đợi c,mãi đợi c....."

Hắn đọc từng bức thư của nó từ cũ tới mới,mỗi tờ đều cảm rất nhẹ nhàng như kiểu nếu mạnh tay 1 tí tờ giấy này sẽ rách vầy.Đọc từng t hắn có thể liên tưởng đến tình trạng của nó lúc viết những tờ giấy này.Khi đọc xong tất cả hắn thấy trơ mắt mờ mịt nhìn không rõ trước mắt mọi sự vật,hắn sờ lên mặt mình thấy ướt ướt hóa ra hắn khóc,khóc vì nó khóc vì tình cảm mà nó dành cho hắn,lúc này hắn hối hận ,hối hận vì không sớm về tìm nó để nó phải chịu nhiều khổ như vậy

Những lúc nó buồn hắn không ở bên cạnh an ủi,động viên và lắng nghe nó tâm sự

Những lúc nó vui cũng không có sự có mặt của hắn để chung vui cùng nó

Những lúc nó bị bạn bè bắt nạt hắn không thể ra tay bảo vệ nó bảo nó đừng sợ đã có hắn ở đây để bảo vệ nó

Những lúc nó yếu đuối sợ hãi không có hắn ở bên che chở ,bảo nó hãy tin tưởng vào hắn dựa vào vai hắn ,hắn sẽ luôn bên cạnh nó

Những giây phút quan trọng trong cuộc đời nó không có mặt hắn cùng chứng kiến,chia sẻ với nó

10 năm trong cuộc đời không nhiều nhưng cũng không hề ít,hắn đã lỡ mất 10 năm trong cuộc đời của nó,quãng đời học sinh hắn không thể cùng nó nhưng hắn thề nốt quãng đời còn lại hắn phải là 1 phần không thể thiếu trong cuộc đời của nó

Ngoài những bức thư,nó còn để những bức ảnh vào trong phong bì chắc nó sợ để không ảnh sẽ bị cũ nên mới để vào trong phong bì đây mà.Khi hắn nhìn hết tất cả các bức ảnh mặt hắn đen lại,có hơn 20 chục tấm ảnh nhưng phải đến 1 nửa là chụp với cùng 1 người con trai và hắn không làm thì đây là người con trai hắn đã gặp trước cửa nhà nó.Nhìn bộ dạng thân thiết của 2 người trong các bức ảnh làm hắn vô cùng tức giận hắn vẫn còn nhớ về mặt hạnh phúc của nó và câu nói nó thích tên con trai kia nữa chứ, làm hắn sôi máu.Đọc xong những bức thư hắn có thể thấy được tình cảm nó dành cho hắn nhiều như thế nào,nó rất ngốc, hồn nhiên lại không rõ chuyện tình cảm của mình,nên có thể tùy tiện nói thích người khác làm hắn rất tức giận.Hắn cười khẩy,"t muốn cho c biết không thể tùy tiện nói thích bất kì người con trai nào khác ngoài t" hắn đã có 1 ý tưởng trong đầu,đọc thư hắn biết được nó học lớp nào trường nào rất trùng hợp,phương và hắn trong lần này về đây học cùng học trường này phương lại học cùng lớp với nó

Hắn gọi phương vào phòng và nói hết mọi việc cho phương nghe và nói cả kế hoạch của mình nữa

-chuyện của 2 người cứ như chuyện cổ tích vậy mà như thế có được không đấy anh,có hơi quá không- phương về mặt nghi ngờ

- Thế em có muốn anh hạnh phúc không,em biết anh vất vả bao lâu nay vì cái gì mà

- Nhưng làm thế thì em sẽ bị Anh anh ghét thì sao

- anh sẽ nói rõ mọi chuyện với cô ấy.
- thôi được rồi vì anh và Anh anh em đành làm kẻ thứ 3, hờ ly tình vậy-cô về mặt đây về dừng cảm hi sinh vì nghĩa
- thôi đi cô sau khi xong việc anh sẽ không quên ơn này đâu
- ok!a nợ em 1 việc đấy nhá sau này em mà nhờ anh cái gì anh cũng phải giúp em đấy nha
- được!!!!

Kết...kết...kết

- Hết tiền xuống xe- kiệt nói
- Mang cặp đây t cầm cho c đi cất xe t ở đây đợi c- nó nói
- ok!!!!- kiệt nói

Nó đứng ở cổng trường đợi kiệt,nhìn ngó xung quanh nhìn trời nhìn đất nhìn mây ,lúc nhìn ra cổng trường thấy cô đang đi vào trường đi cùng là 1 cậu con trai rất là đẹp trai 1 đầu tóc nâu làm nổi nên làn da trắng,khuôn mặt góc cạnh đường nét rõ ràng,về mặt thì lạnh lùng có sức hút kì lạ ,nó nhìn cậu ta không hiểu tại sao lại có cảm giác quen thuộc ,thân quen đang nhìn nhập thần thì có 1 giọng nói quen thuộc bay vào tai

- chào buổi sáng anh anh- cô đang định lại chào nó rồi cùng đi lên lớp thì tay bị cầm lại nhìn lại thì thấy hấn liếc cô,cô nè lười rồi quay lại nói với nó
- t lên lớp trước nha - rồi cô với hấn tay trong tay bước về lớp học

Hấn nhìn thấy nó rất muốn chạy lên ôm nó ,nói hấn đã về ,hấn cũng rất nhớ nó nhưng không được hấn nhớ tới kế hoạch của mình ,hấn phải kìm lòng không chế cảm xúc không thể cho nó nhận ra hấn có gì bất thường nhưng là nhìn đến khuôn mặt ngổ tào của nó làm hấn rất muốn cười

Nó nhìn 2 người đi không nói được lời gì,nó không hiểu tại sao mình lại có cảm xúc này , "1 người con trai xa lạ sao mình lại có cảm giác quen thuộc nhỉ".Kiệt đi ra thấy nó đang ngơ ngác nhìn cái gì đó ,cầm lại cặp sách của mình ,nói"lên lớp thôi"rồi bước đi đi được vài bước quay lại vẫn thấy nó đứng nguyên tại chỗ lại kêu

- anh anh đi ,vào lớp thôi
- Ah ờ ờ đi thôi- nghe kiệt gọi nó mới hoàn hồn lại chạy theo kiệt đi vào lớp

Vào lớp tới chỗ ngồi thấy cô và nhỏ đang nói chuyện với nhau nó ngồi vào chỗ thỉnh linh quay xuống hỏi làm 2 người đang nói chuyện hăng say giật bắn cả người

- phương hôm nay ai đi cùng c vậy

Cô trả lời hồn nhiên

- ah anh họ.....a không yk mình là a người yêu mình đấy ,thế nào được không- đang nói cô chợt nhớ ra điều gì đó vội sửa lại
- ai cơ mà người yêu gì ở đây- nhỏ tò mò hỏi
- người yêu của t - cô tự hào khoe khoang nói chứ thật ra a họ là 1 người tài giỏi thật cô rất tự hào vì anh mình
- nhìn c ta mình thấy có cảm giác quen quen - nó nói ra nghi hoặc của mình
- tất nhiên là quen.....làm sao được! a yk học cùng trường cũ của mình về đây học cùng mình mà- cô cười xuyt chút nữa là nói lỡ miệng rồi
- ai da tình cảm mặn nồng nhỉ ,chuyển trường cũng phải chuyển cùng nhau,mà anh ta đâu- nhỏ nói
- a yk ở phòng hiệu trưởng tí mới được cô giáo chủ nhiệm dẫn vào lớp- cô nói
- thế ah! Thế chắc là mình làm thôi- nó nói
- c thì ai mà chẳng thấy quen ai chẳng thấy tốt đến ăn trộm còn nghĩ tại người ta khó khăn nên mới đi ăn trộm bó tay luôn!!!! - nhỏ nói làm mọi người cười rất là vui vẻ
- cô giáo vào rồi kìa - cô nói

Mọi người đều ngồi nghiêm chỉnh trật tự,cô giáo vào lớp đi sau có 1 học sinh theo vào nó nhìn lên hóa ra là c bạn trai lúc sáng,đang mãi nhìn c bạn ý thì cô giáo đã giới thiệu

- các em đây là bạn Lê Trần Gia Bảo từ hôm nay sẽ học chung lớp với các em bạn mới đến có gì khó khăn trong học tập thì các em phải giúp đỡ bạn ,trong lớp còn mỗi chỗ trống bàn cuối cùng em xuống đây ngồi đi nha

- vâng ạ- hấn đáp và đi về chỗ mình khi lướt qua chỗ nó nó và hấn bốn mắt nhìn nhau chỉ duy trì trong 2s đồng hồ hấn đã ngoảnh mặt đi và bước về chỗ của mình như kiểu người không quen biết,nó vẫn nhìn theo hấn có 1 sức mạnh nào đó cứ thu hút ánh mắt của nó dán chặt vào người hấn làm nó không thể dứt ra được ,khi hấn cúi đầu ngồi xuống ghế thì chiếc vòng cổ của hấn lộ ra ngoài chiếc áo trắng,nó bỗng chốc đứng lên chỉ vào hấn lắp bắp nói

- chiếc..... vòng ...vòng.....

Nhỏ ngồi cạnh thấy động tác của nó kéo tay nó nói

- anh anh c làm sao vậy

Cô giáo đang viết bảng nghe thấy tiếng động quay lại, cũng lên tiếng.

- Trâm anh có chuyện gì vậy em

Nhỏ thấy vậy vội nói

- thưa cô không có chuyện gì đâu ạ- rồi vội vàng kéo nó ngồi xuống ghế nói

- c làm sao vậy tự đứng lên con ah,làm ơn đừng bắt thành linh làm t yếu tim nữa tập trung vào học đi kia- rồi nhỏ quay sang học bài bỏ nó với 1 đồng suy nghĩ ngẩn ngang

Mình không thể nhầm được đúng là chiếc vòng khi Bảo bảo đi đã đeo,tên cũng giống ,cùng với cảm giác quen thuộc kia nữa không thể nhầm được c ý đúng là Bảo bảo của mình rồi,nhưng sao c ý không tìm mình mà gặp mình nhìn như người xa lạ vậy hay c ý không nhận ra mình,hử đáng ghét mình thì vẫn nhớ c ý gặp c ý là nhận ra được ngay mà c ý thì không nhận ra mình hay c ý không còn nhớ mình nữa quên hết mọi chuyện trước kia,nếu c ý quên mình mình phải làm gì bây giờ,.....

Trong 1 tiết học m.n thì tập trung vào bài giảng ,còn nó thì đắm chìm trong mớ suy nghĩ của mình tiết học rất nhanh trôi qua,vừa thấy trống rỗng ra chơi nó chạy ngay xuống chỗ hấn kích động nói

- Bảo bảo là c phải không, là c phải không.....

Hấn thì lạnh lùng nhìn, hấn nói

- ra ngoài nói chuyện- rồi bước chân ra khỏi lớp nó chỉ lèo đèo theo sau

Đi đến sau vườn trường hấn dừng lại ngoảnh đầu lại,nó đang mãi suy nghĩ không để ý nên đâm sầm vào hấn,vội vàng tránh ra rồi luôn mồm nói xin lỗi

Hấn nhìn nó nói

- c vẫn vậy về như xưa nhỉ

Nó vui vẻ hóa ra hấn không quên nó vẫn nhớ nó,nhưng thấy hấn nói nó như vậy nó trả treo lại

- t không có ,tại c tự đứng dừng lại đấy chứ!

- thật không chứ không phải c cố ý làm thế để tiếp cận ôm t đấy chứ

- xì ai thêm

- c dạo này vẫn ổn chứ bao lâu rồi mà nhìn c chẳng khác xưa là mấy nhỉ chẳng xinh thêm được tí nào

- cái gì c nhìn lại đi ,ai cũng khen t là xinh xắn đáng yêu đấy nha có mỗi c là chê t thôi đấy

- vậy ah! Chắc mọi người nhìn c thôi đấy,sợ c khóc nên mới dối lòng như thế

- cậu...cậu.....

Nó không thể nói được gì nữa vì nước mắt nó đã rơi lã chã,nó nhào vào lòng hấn ôm cổ hấn trách cứ

- c đi bao nhiêu năm...hic.... bây giờ mới thêm quay về,hic....đã thế còn không đi tìm t...hic....không an ủi người ta nhận lỗi còn ở đây chọc ngoáy t thế hả hic....c là đồ xấu xa...hic...hic...

- được rồi t là người xấu, người gì đâu mà bảo khóc là khóc được luôn,t cũng định đi tìm c nhưng nghĩ đằng nào chẳng đi học kiểu gì cũng gặp nhau nên đợi đến hôm nay gặp 1 thế

- thế c không nhớ t ah

- có nhớ ,nhưng nghĩ c còn bận đi chơi với người yêu không dám làm phiền

- c nói linh tinh gì vậy t làm gì có người yêu,bao nhiêu năm nay t vẫn luôn.....

Không đợi nó nói hết hần gắt lời

- mà t cũng bận đi chơi với người yêu t nên không rảnh

- c nói gì cơ c có người yêu rồi á!!!!

Nó như không tin vào tai mình nữa hần đang nói gì vậy,có người yêu ơ chắc là mình nghe nhầm thôi c ý đã bảo chỉ yêu duy nhất mình thôi mà

- ưk c ý học cùng lớp mình đây tên là phuong

Lời khẳng định của hần làm tim nó đau nhói,nó vẫn cố hi vọng là hần đang nói đùa nó thôi

- sao lại như thế chẳng phải c đã nói chỉ thích t thôi sao

- đừng nói với t là c tin mấy lời nói lúc còn con nít ấy nha

- t luôn tin,t luôn đợi c về thực hện lời hứa ngày xưa nhưng hóa ra c đã quên hết rồi

Sao c ý có thể nói như vậy,nó luôn tin vào những điều hần đã nói

- đúng vậy mấy chuyện con nít ấy t không nhớ rõ lắm,c cũng đừng tin nó nữa nha

- t đã quá ngây thơ,đi tin tất cả những lời c đã nói ,xin lỗi c không phải bảo bảo của t bảo bảo của t còn chưa có về c ý nhất định chưa về.....

Nói xong nó khóc và bỏ chạy ,hần nhìn theo mà lòng đau nhói giờ hần đã hối hận đáng nhẽ ra hần không nên đối nó như vậy hần nên ôm nó và nói hần không quên hần nhớ tất cả những gì đã nói và giờ hần quay về để thực hiện lời hứa năm xưa.....

Hần chỉ định nói mấy câu đùa đùa rồi bắt nó nhận lỗi thôi không ngờ nó phản ứng mạnh như vậy

Bỗng có giọng nói phía sau vang lên

- anh còn không đuổi theo nhờ đâu anh anh xảy ra chuyện gì thì sao

Hần bừng tỉnh,vội vàng chạy đuổi theo nó

- haiz! Hai cái đồ ngốc này.....- cô quay đầu lại thì có 2 con người đang nhìn cô chăm chăm trên mặt ghi rõ" nếu không nói rõ sẽ không bỏ qua"

Cô cười cười nói

- bình tĩnh ,mình nói ,mình nói mình xin khai,chuyện là ntn.....- cô nói

Ba người bạn của chúng ta thấy nó với hần thần thần bí bí ra khỏi lớp nên đã quyết định theo dõi xem có chuyện gì xảy ra và mọi chuyện như mọi người đã thấy

Nghe xong chuyện hai người cùng nhìn chăm chăm kiệt như kiêu"ạu là người thứ ba phá vỡ hạnh phúc của người ta"

- Ấy đừng nhìn t như vậy t với anh anh không có gì cả t chỉ coi c ý như em gái thôi,thật đấy

Hai người về mặt vẫn ghi ngờ, kiệt vội nói đùa làm không khí bớt căng thẳng

- chưa chi t đã có cảm giác con gái mất bao công nuôi lớn bị thằng khác cướp mất rồi đây này

- câu này bố anh anh nói mới phải,c nuôi được c ý mấy ngày hay toàn sang nhà người ta ăn trực thôi- nhỏ nói

- thôi đừng ở đây mà nói nhau nữa chúng ta mau đi tìm anh anh đi,t lo cho c ý quá ah- cô nói

- cậu bảo bảo này làm anh anh đau lòng quay về t sẽ dạy c ta 1 bài học mới được- kiệt nói

- đúng đấy t đồng ý cả 2 tay luôn- cô nói

- dù a ý là a họ t nhưng t cũng quyết không tha cho anh ấy đâu

- c cũng là tông phạm đấy có gì t sẽ xử lý c sau đừng mong chạy thoát kaka.....- nhỏ nói
- đúng đúng c phải xử cô ta mạnh tay vào cho chữa cái thói giúp đỡ kẻ xấu đi- kiệt nói
- này này c nói a t là người xấu đấy hả- cô nói
- thì chẳng thế, làm anh anh khóc như thế tôi chưa từng thấy anh anh khóc như thế bao giờ
- nhưng dù gì cũng là a họ t c bảo a ý xấu khác gì bảo t là người xấu hả- cô nói
- thế chứ cô tưởng mình là người tốt chắc- kiệt nói xong ba chân bốn cẳng chạy
- đứng lại ngay tên kia lần trước bị ăn đánh chưa đủ ah, lần này thì cho biết tay- cô cũng đuổi theo
- đuổi được hãy nói nhá- kiệt vừa chạy vừa nói
- đợi đấy- cô nói
- này chạy đằng này t vừa thấy Anh anh đi đằng này haha....- nhỏ không quên nhắc nhở 2 bạn của mình

Ba người dần biến mất.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ngọt Ngào

-Hic..hic..bảo bảo xấu xa, đáng ghét..hic...không thèm để ý đến cậu nữahic...không thèm nhớ cậu nữa....cậu là đồ xấu xa...hic.....

Nó sau khi chạy đi đã đến cánh đồng lau ngòi khóc lóc kể lể, nói xấu Bảo bảo nhà ta, nó khóc nhiều nhiều lắm, khóc rất là thương tâm. Nó khóc cho sự chờ đợi, nỗi nhớ mong, cho kỉ ức, và cả hấn nữa. Nó không thể ngờ được khi gặp lại nhau hấn lại đối xử với nó như vậy, nói với nó, hấn không nhớ quá khứ của cả 2 đứa, nó không muốn chấp nhận sự thật là hấn sẽ bỏ lại nó đi bảo vệ cho 1 người con gái khác không phải là nó, sẽ thích 1 người khác, không dạy nó học, không mua kem cho nó ăn, sẽ không luôn đứng sau nó mỗi khi nó ngoảnh mặt lại là thấy hấn như hồi nhỏ nữa

Nó buồn, hụt hẫng, trái tim của nó vốn toàn kỉ niệm của hấn giờ thì đã trống trải khi không có hấn ngự trị nữa, nó đau lòng, đau tim, như mất đi 1 món quà vô cùng quan trọng mà thượng đế ban tặng cho nó

Nó khóc, khóc, và khóc.....

- Em gái sao ngồi 1 mình ở đây vậy!!!

Bỗng có giọng nói vang lên, nó bị giật mình ngoảnh mặt lại thì thấy mấy thanh niên đầu xanh đầu đỏ, quần áo thì rách rách rưới rưới, vẻ mặt cười rất là xấu xa đang tiến lại chỗ nó, nó vội đứng dậy lùi về phía sau

-đại ca hôm nay ông trời phù hộ rồi cho chúng ta gặp được em gái xinh xắn này ở đây

- Đúng đấy không ngờ được ở chỗ này mà lại gặp được em gái xinh đẹp này

Bọn chúng vừa nói vừa xoa tay đi dần về phía nó

- Các anh là ai, đừng đi lại đây

-sao lại khóc thế em đang buồn ah, để bọn anh làm cho em vui vẻ được không

-mấy người đứng lại đây không tôi la lên đấy

Bọn chúng phá nên cười

- ha ha...la đi, la to lên, noi khi ho cò gáy này làm gì có ma nào nó thềm đến, em có la khản giọng cũng không ai lại đây cứu em đây, ngoan ngoan nghe lời bọn anh bọn anh sẽ không làm em đau đâu

Một tên sờ mặt nó,nó vội hất tay tên đấy ra,tên kia không giận còn cười nói

- cũng ghê gớm đấy nhưng mà anh thích ha..ha....

Nó lùi lại lưng chạm vào cây ,nhìn xung quanh bị bọn thanh niên vây kín nó sợ hãi ngồi thụp xuống theo bản năng kêu "Bảo bảo mau tới cứu tớ, tớ sợ lắm"
"nhắm chặt mắt lại, khóc, hai tay bịt kín tai

- ha ha sẽ không có ai đến cứu.....

bịch...bịch...bốp.....

Đang nghe dở câu ý thì không thấy thanh âm gì nữa,chỉ nghe bịch..bốp.... nó nâng đầu dậy thấy 1 thanh niên đang đánh nhau với bọn thanh niên kia,nó nhận ra đấy là hấn,hấn tới cửa nó,nó biết hấn sẽ không bỏ rơi nó đâu,lúc nó sợ hãi nhất cần được bảo vệ nhất cần hấn nhất thì hấn sẽ xuất hiện trước mặt nó.Nó khóc nhưng giờ nó khóc vì nó vui vẻ chứ không phải là đau buồn như mấy phút vừa nãy nữa...

Sau hồi lâu mấy thanh niên kia bỏ chạy, bỏ lại 1 câu kinh điển"mày nhớ mặt bọn tao đấy,lần sau thì biết tay bọn tao"

Hấn đứng đó nhìn theo bọn kia chạy đi ,để đảm bảo là bọn nó không quay lại đánh lên hấn,vừa quay lại nó đã chạy lại nhào vào lòng hấn ôm chặt lấy hấn khóc

- Hic....bảo bảo ơi tớ sợ lắm,sợ lắm

- Nín đi, không sao rồi mà đã có tớ ở đây rồi, tớ sẽ bảo vệ cậu

- tớ biết cậu sẽ đến cứu tớ mà lúc nào chẳng vậy

- ưk tớ sẽ luôn bảo vệ cậu,không cho ai bắt nạt cậu nữa

Hấn chạy đi tìm nó,chạy tìm khắp nơi mà không thấy hấn rất lo lắng không biết nó có xảy ra chuyện gì không, tìm mãi mà không thấy hấn nản lòng thoái chí bỗng hấn nhớ đến 1 nơi rất có khả năng nó sẽ ở đấy nên đã phóng xe bạt mạng để đến nơi đó tìm nó

Mới gần tới nơi đã nghe thấy giọng nó kêu cứu, hấn biết nó gặp nguy hiểm bỏ xe chạy thật nhanh đến thì thấy 1 đám con trai xúm lại chỗ gốc cây qua khe hở có thể nhìn thấy 1 cô gái ngồi khóc ở đấy,lúc này hấn không nghĩ ngợi được gì nữa chạy nên đánh cho bọn kia 1 trận,không thể để ai bắt nạt anh anh được

May mắn hấn đến kịp nếu mà chậm chút nữa không biết nó sẽ gặp chuyện gì nữa hấn không dám tưởng tượng ,nếu mà nó xảy ra chuyện gì thì hấn sẽ không bao giờ tha thứ được cho bản thân mình

Hấn biết giờ phút này nó đang sợ hãi ,hấn cũng vậy cũng rất sợ có chuyện không may xảy ra với nó,nhưng hấn giờ phải bình tĩnh để an ủi nó,hấn trêu chọc nó

- đã xấu rồi lại còn khóc nước mắt nước mũi tèm nhem bộ mặt này của cậu đi dọa người được rồi đấy

Nó giận,hấn không an ủi nó được 1 câu giờ còn chê bai nó nữa,nó dỗi,nó đẩy ra hấn đứng khoanh tay nói

- tớ làm sao mà xinh bằng phương được, cậu đến đây gặp con ma này làm gì về gặp người yêu của cậu đi

- cậu ghen đấy ah- hấn vẽ mặt vui vẻ nói

- không dám có là gì của cậu đâu mà dám ghen với tuông- nó quay mặt đi không thèm nhìn hấn nói dỗi,vừa nín khóc giờ nó lại muốn khóc nữa rồi

- đã cậu nói vậy,tớ đi về đây- hấn giả vờ quay người định đi về thật

-cậu.....- thấy hấn nói thế nó tức giận quay người lại chỉ tay vào hấn,không nói nên câu

Thấy hấn vẫn bước đi nó ngồi sụp xuống khóc,nó không ngờ hấn sẽ đối xử nó như vậy

- sao cậu lại đối xử với tớ như vậy hả bảo bảo..hic..hic...cho tớ hi vọng rồi lại dội 1 gáo nước lạnh...hic....

Thấy nó khóc hấn quay lại,nhìn thấy nó ngồi trên đất không có tâm tình trêu đùa nó nữa mà tiến lên ôm lấy nó nói

- tớ xin lỗi,tớ xin lỗi

- cậu là đồ xấu xa- vừa nói vừa lấy 2 tay đánh vào người hấn

- tớ biết tớ là người xấu,cậu là người tốt được chưa nín khóc đi,khóc gì mà 2 mắt sưng húp nên như 2 quả đào rồi đây này

- ai cần cậu quan tâm chứ,bảo đi cơ mà đi,cậu đi đi tođ không cần cậu lo cho tớ

Hắn rất muốn nói ai vừa thấy tớ đi thì khóc lóc, chửi bới, bây giờ còn đuổi người ta đi, đúng là con gái nghĩ 1 đằng nói 1 nẻo mà, nhưng hắn chỉ có thể nói

- thôi đừng giận nữa, cậu nghe tớ giải thích đã, trước đứng lên ra chỗ kia ngồi đã rồi nói tiếp

Hắn nâng nó dậy rồi cùng đi ra chỗ trống bằng phẳng ngồi, nó không nói gì chỉ lặng lẽ đi theo hắn

- chuyện là như thế này thật ra hôm sinh nhật cậu tớ đã đến tìm cậu, định tặng cậu con chó như lừa hứa ngày xưa, nhưng đến nơi thấy cậu ôm 1 cậu con trai khác rồi nói thích cậu ta làm tớ tưởng cậu quên tớ rồi, nên tớ đã cột con chó vào cửa rồi đi, c có biết lúc ấy tớ đau lòng như thế nào không. tớ đã đi công viên, ra đây ngồi suy nghĩ về chuyện của quá khứ, sau lại gặp cậu cũng đến đây nói liên miên tớ thấy cậu nhắc tới tớ trong đấy, khi cậu đi tớ đã ra hòm thư lấy hết thư về đọc, đọc xong mới biết cậu rất nhớ, rất nhớ tớ làm tớ rất vui, nhưng thấy cậu chụp ảnh vui vẻ bên người con trai khác làm tớ rất tức giận nên mới cùng với phương giả vờ làm người yêu trả thù cậu tí thôi chứ phương là em họ to đ 2 bọn tớ không có gì cả

Hắn nói 1 thôi 1 hồi nó rất chăm chú lắng nghe, khi hắn nói xong câu đầu tiên nó nói không phải giải thích gì cả mà là

- hóa ra con chó ấy là của cậu ah, đẹp lắm tớ rất thích cảm ơn cậu nha

Nó chỉ quan tâm con chó thôi còn 1 đồng đảng sau hắn nói nó không nghe thấy gì hết ah, hay là không muốn giải thích gì với hắn,

-cậu nên nói với tớ, cậu và người con trai kia có quan hệ như thế nào chứ không phải nói về con chó ý- mặt hắn nghiêm lại

-ah, cậu nói kiệt đấy ah cậu ý là hàng xóm nhà tớ, tớ luôn coi cậu ý như anh trai thôi ah, cậu biết là tớ luôn muốn có 1 người anh trai còn gì

- thế cậu coi tớ là gì của cậu

- cậu là.....là.....- nó đỏ mặt, để 1 người con gái nói thích 1 người con trai trước mặt cậu ta, dù gì nó cũng thẹn thùng

- là gì hay cũng là anh trai của cậu- hắn phải buộc nó nói ra thích hắn mới được

- không phải tớ luôn coi cậu là người yêu của tớ- thấy hắn nói thế nó cuống lên nói 1 mạch ra luôn

- vậy mà cậu còn đi nói thích người con trai khác làm tớ rất đau lòng đấy- nghe được đáp án vừa lòng, nhưng vẫn phải cảnh cáo nó 1 ít mới được

Nó đang rất xấu hổ khi nói thích hắn trước, thấy hắn nói thế vội vàng giải thích

- tớ chỉ thích như thích 1 người anh trai thôi không giống như tớ thích cậu như vậy, cậu đừng giận tớ nha nha

Nó hai tay cầm tay hắn làm nũng nói

-từ lần sau không cho cậu nói thích bất kì người con trai nào khác ngoài tớ, không thì tớ sẽ tức giận không để ý cậu nữa, không thích cậu nữa

-Được mà, tớ sẽ không nói thích ai trừ bảo bảo, cậu đừng giận tớ nữa nha, đừng không để ý tớ nha

- giờ tớ rất tức giận, tớ phải trừng phạt cậu

Nó chưa kịp phản ứng lại thì hắn đã cúi đầu hôn nó, nó mở to mắt, mặt đỏ bừng, tim đập thình thịch, nhưng nó không có đẩy ra hắn mà kệ cho hắn đang tàn sát bữa bãi trên môi nó, qua 1 lúc hắn thấy thỏa mãn mới buông nó ra nó ghé vào lòng hắn thở phì phò, thấy nó mặt đỏ bừng hắn vui vẻ

- lần sau cậu mà làm sai việc gì, không nghe lời tớ, tớ sau sẽ trừng phạt cậu như vậy biết chưa hả?

Nó xấu hổ gật gật đầu

- Anh anh này làm người yêu của tớ nhé!!!!

Hắn đột nhiên nói như thế làm nó bị bất ngờ, nhìn về mặt chờ mong của hắn nó bật cười nói

- tất nhiên là tớ đồng ý rồi- nó vui vẻ trả lời vòng hai tay ôm hắn

- từ giờ cậu phải nghe lời tớ đấy, mà đầu tiên là thay đổi xưng hô ai người yêu với nhau lại cậu cậu tớ tớ buồn cười lắm

- tớ gọi như thế này bao nhiêu năm rồi, giờ bỗng nhiên bảo thay đổi thì khó lắm

- không biết gọi nhiều là quen ngay, cậu phải gọi tớ là anh hay là người yêu, honey, ông xã cũng được, còn nữa có thể gọi....

Hắn nói làm nó ngượng ngừng càng nói càng quá đáng nó vội vã ngắt lời

-a..n.h.....- tại không quen nên gọi bị ngắt ngữ

- ngoan,anh thương em này- nói xong lại hôn nó 1 cái

-sao cậu ah....anh....thường hay phạt đều hôn người ta vậy - thấy hấn trừng mắt nó phải chạy nhanh thay đổi xưng hô

- anh thích vậy,chẳng nhẽ em không thích

Nó đỏ mặt cúi đầu không nói gì,không gian bỗng nhiên yên tĩnh,hấn kéo nó cũng nằm nên bãi cỏ để nó gối đầu nên vai hấn,nó đòi hấn hát cho nó nghe,gọng hát của hấn nghe rất hay,làm nó ngủ mất lúc nào không hay ,hấn hát xong quay lại nhìn thì thấy nó ngủ đang, ngủ ngon lành trong lòng hấn ,đầu thì gối trên tay hấn ,mặt rúc vào ngực hấn ,hai tay thì ôm chặt lấy hông của hấn ,đôi mắt sung đỏ nhắm lại lông mi chớp chớp,miệng thì mím cười ,hấn nhẹ nhàng hôn lên trán nó,rút điện thoại nhắn tin cho mọi người biết là hấn đã tìm được nó cho mọi người yên tâm,xong hấn cũng nhắm mắt lại hưởng thụ từng cơn gió ,từng đợt hương thoảng thoảng bay vào mũi,vòng tay ôm nó rồi cũng dần dần chìm vào giấc ngủ

Do tâm tình vui vẻ hoặc có thể do khóc lâu lắm một môi nên nó ngủ rất say ngủ mấy tiếng đồng hồ ,lúc tỉnh lại đã là buổi chiều là do đói quá nên mới tỉnh,mở mắt ra dụi dụi mắt thấy hấn chống 1 tay đang nhìn chăm chăm nó mỉm cười,nó cũng cười nhưng khi ý thức được tư thế của mình có bao nhiêu xấu hổ thì nó mặt nó đỏ bừng, quay mặt đi không thèm nhìn hấn,chẳng là nó gác chân lên 2 chân của hấn,tay thì đặt trên ngực,mặt thì cúi ở cổ của hấn

"Trời ạ sao mình có thể như vậy trước mặt anh ý cơ chứ,mặt mặt quá đi mất"

Hấn quay người nó lại ,nâng mặt nó lên cười nói

- sàm sỡ người ta chán rồi giờ định không chịu trách nhiệm ah

- cái....gi...em sàm sỡ anh ah- nó nhìn hấn về mặt ngạc nhiên không tin vào tai mình

Nó mở to đôi mắt tròn của mình nhìn chăm chăm hấn

- đúng rồi tay em sờ tới sờ lui ở ngực anh,còn cổ anh này em nhìn đi em hết nút lại găm găm còn bằng chứng này không tin em nhìn xem ,còn chân em....

- đừng nói nữa...- nó xấu hổ không biết chui đầu nữa rồi mà hấn vẫn cứ hồn nhiên nói,nó đành phải lấy tay bịt miệng hấn lại không cho hấn nói nữa

- em xin lỗi,chắc em tưởng anh là con gấu bông ở nhà nên mới thế- nó vót vát lại danh dự của mình

- xin lỗi là xong ah,bồi thường cho anh đi- hấn về mặt gian xảo như đạt được mục đích,thức ra nó ngủ rất yên lặng không có làm gì cả,cổ hấn chỉ có vài vết muỗi đốt mà thôi

- anh muốn em bồi thường như thế nào

- cho anh sờ lại,hôn lại em- nói là làm hấn giờ tay nên định làm thật

- ah,không được, không được, cái khác đi- nó vừa nói 1 tay che ngực 1 tay che cổ

- không được ah,thế giờ em phải hôn anh cho đến khi anh bảo thôi mới thôi

- em ...em không làm được đâu- nó cúi mặt không dám nhìn trực tiếp hấn sao hấn có thể bảo 1 cô gái ngây thơ trong trắng như nó đi hôn hấn cơ chứ nó xấu hổ chết mất

- haizz em không hôn cũng được,mai đi học anh phải nói chuyện này cho mọi người trong lớp biết mới được ,để mọi người biết Anh anh của chúng ta không ngây thơ như mọi người đã nghĩ

- đừng đừng anh đừng đi kể cho mọi người không em không dám đi học mất,được rồi hôn thì hôn nhưng 1 lần thôi đấy nha- về mặt kiên định như sắp nhảy hố lửa ,không thể mặc cả

Hấn nhin cười nén nỗi gan ruột xoắn hết vào với nhau rồi ,nhưng vẫn phải cố tỏ ra bình thường nói

- thôi được rồi ,châm chước em lần này mau hôn đi-nói xong nhắm mắt chu miệng lên

Thấy hấn như thế tìm nó đập tình thích,mặt đỏ không thể đỏ hơn nữa,cổ lấy dũng khí hít sâu mấy hơi nhanh như chớp dùng môi chạm vào môi hấn xong rồi khỏi luôn,xấu hổ quay đầu đi cho hấn 1 cái lưng không dám nhìn mặt hấn

Anh ý có nghĩ mình quá bạo không nhì hay nghĩ mình không phải hiền lành gì ,ban ngày ban mặt mà lại đi hôn con trai,anh ý nghĩ không tốt về mình thì làm thế nào bây giờ.....

Hấn cảm giác được sự đụng chạm của nó,mở mắt ra đã thấy nó quay lưng lại với mình,cười cười "cô gái này làm gì mà thẹn thùng như thế cơ chứ" vòng ra phía trước nó thấy về mặt rồi rầm của nó,đậu đậu nó

- em hôn anh chẳng cảm giác gì cả ,để anh dạy em hôn là như thế nào

Hắn cúi đầu hôn nó đây là 1 nụ hôn sâu, mãnh liệt, nó không kịp phản ứng chỉ ngơ ngác làm theo hướng dẫn của hắn, không thể suy nghĩ được gì cả, đang lúc hai người đang đắm chìm trong nụ hôn thì có kẻ phá không khí của 2 người

"Ừc...ừc...."

Hắn buông nó ra cười cười xoa đầu nó

- em đói rồi ah, cả trưa không ăn rồi còn gì, cũng đến giờ anh đi làm thêm rồi, đến chỗ làm anh mời em ăn bánh ngọt nha

Nó chỉ biết gật đầu "sao hôm nay mình có thể mặt mặt trước mặt anh ý nhiều lần như thế nhỉ, không muốn sống nữa"

Hắn biết nó xấu hổ, đứng dậy kéo nó đi, nó chỉ yên lặng đi theo hắn trong lòng vô cùng vui vẻ, trừ những lúc xấu hổ phải chết ra

Hắn lái nó trên chiếc xe đạp lướt nhẹ nhàng trên con đường dài

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Kế Hoạch Của Zai(1)

Sáng sớm thấy kiệt bước vào lớp 1 mình

- Hi kiệt đến sớm vậy, Anh anh đâu - nhỏ hỏi

- Giờ có người yêu đưa đón rồi thì cần gì mình nữa đúng là con gái toàn trọng sắc khinh bạn thôi ah- kiệt ai oán nói

- Này ăn nói cho nó cẩn thận cậu bảo con gái toàn trọng sắc khinh bạn là có ý gì- cô nổi giận đừng đừng nói

- Tôi nói chung chung vậy thôi trúng ai thì trúng, hay có người có tật giật mình - kiệt đáp lại

- Cậu nói ai có tật giật mình không phải vu khống- cô nói

- Tôi nói ai người ấy tự biết- kiệt nói

- Cậu....

Nhỏ vội vàng ngắt lời không để cho 2 người này cãi nhau tí không khéo lại đánh nhau cũng lên, đúng là có mỗi cái việc con con mà cũng cãi nhau bó tay 2 người này

- Nói tào tháo tào tháo tới rồi kìa

Cô và kiệt nhìn ra, nó và hắn 1 trước 1 sau đang bước vào lớp, khi nó vừa mới ngồi vào chỗ nhỏ đã hờn hờn sán vào nó nói

- May mà cậu đến kịp không thì có chiến tranh thế giới thứ 3 nổ ra rồi đấy (rồi chỉ chỉ 2 người bàn dưới)

- Vậy ah thế tớ là cứu tinh của cậu rồi định cảm tạ tớ như thế nào đây

- Bạn bè với nhau để ý này làm gì không có gì quý giá bằng tình bạn cao quý của chúng ta đúng không - nhỏ sán lại ôm tay nó nói

Nhỏ bỗng nhiên "A" 1 tiếng nói

- Phương, Anh lại đây tớ kể cho cái này hay lắm

- Chuyện gì mà cậu kích động thế- cô nói

- Đúng vậy, có chuyện gì vậy- nó cũng tò mò hỏi nhỏ

- Tớ đã gặp được bạch mã hoàng tử của tớ rồi, có tri thức, đẹp trai, lại nhiệt tình hiền lành nữa chứ, trời ạ đúng là chàng trai tớ đã tìm kiếm 18 năm nay- nhỏ nói mà mắt sáng lấp lánh

- Chàng trai nào mà bất hạnh vậy,lột vào mắt xanh của cậu- cô trêu trọc nói
- Là gia sư mới của tớ nghe nói là con 1 đồng nghiệp cũ của bố tớ,đang học 1 trường đại học nổi tiếng
- Oa,đúng là hoàng tử rồi mà anh ta đối cậu như thế nào,có thích cậu không- nhỏ nói
- Anh ý bảo tớ bằng tuổi em gái anh ý nên coi tớ như em gái thôi- nhỏ ỉu xìu nói
- Đây phải Ngọc Ly mà chúng tớ biết, anh ta không thích cậu thì cậu phải làm mọi cách cho anh ta thích cậu chứ chưa ra trận mà đã bỏ cuộc ah- cô nói
- Yên tâm đi bọn tớ sẽ giúp cậu- nhỏ cũng động viên nó
- ừ ừ giờ mọi người quân sư cho tớ đi

Ba người chụm đầu ghé tai lại với nhau xì xào to nhỏ

Thế là cuối cùng 1 "kế hoạch cưa zai "đã ra đời

Bước 1:cho anh ta thấy bạn là một người con gái đảm đang,(người ta chẳng thường có câu muốn đến trái tim của người đàn ông trước hết phải đi qua cái dạ dày sao nên bước 1 đã được thành lập)

Kế hoạch là buổi chiều được nghỉ,nhỏ có buổi học gia sư,bọn bạn sẽ lấy cớ đến học nhóm tiện thể giúp đỡ nhỏ luôn

Buổi chiều tại nhà nhỏ 5 bạn của chúng ta đã đến đủ chỉ thiếu mỗi nhân vật chính thôi mọi người đang ngồi uống nước có tiếng chuông ,nhỏ ra mở cửa khi nghe giọng nói nhỏ nhẹ nũng nịu của nhỏ làm mấy bạn trẻ của chúng ta bị sắc nước,khi nhỏ và người con trai kia bước vào cô kích động đứng lên chạy lại ôm tay anh ta làm 2 người ở đây đỏ con mắt

Nhỏ"đã bảo là mình nhầm anh ta rồi chẳng nhẽ phương cũng định cùng mình tranh giành"

Kiệt"sao cô ta có thể ôm ôm ấp ấp 1 người con trai lạ mặt được nhỉ"

Cô như không hề biết ánh mắt địch ý của 2 người này cô hồn nhiên nói

- Anh Huy,sao anh lại ở đây,ah anh là gia sư cho Ly ah

Huy xoa đầu cô,cười nói

- Nghịch ngợm,bạn của bố anh nhờ anh đến dạy thêm cho Ly sắp thi đại học ,thế sao em lại ở đây, 2 đứa là bạn ah

Không khí nồng nặc mùi thuốc súng,nó có cảm giác nguy hiểm ngồi sát vào hần cầm lấy tay hần ,hần không nói gì cười nhẹ

- Vâng bọn em học cùng lớp ,thế anh và phương quen nhau ah ,2 người có quan hệ gì vậy- nhỏ tiến lên kéo móng vuốt của cô ra khỏi người Huy

- Ah,phương là em anh,nà mọi người đến đây rồi thì cùng đi học thôi

Nghe được Huy nói ở đây có 2 người thờ phào nhẹ nhõm

- Đề em giới thiệu mấy người bạn của em cho anh

Đây là Kiệt

- Chào anh- kiệt giơ tay lên đầu như kiểu chào cờ

- Chào em

- Đây là Bảo và Anh

- Chào anh ạ - nó lễ phép chào Huy

- Em có phải chào anh không?- hần nói

- Bảo cũng ở đây ah lạ nhỉ có bao giờ thấy em đi học nhóm hay học thêm ở ngoài đâu- Huy nói

- Giờ khác rồi anh ah người yêu anh ý ở đây không đi sao được- cô xí xa xí xón xán lại huy nói

Lần này cô đã thấy ánh mắt hình viên đạn của nó,như ngô ra điều gì vội vàng bước xa vài bước cười lạnh

- Vậy ah thế chắc cô bé này là người yêu nó rồi nhìn xinh xắn dễ thương lắm,lúc nào Bảo mà bắt nạt em thì em cứ đến tìm anh ,anh sẽ dạy dỗ cậu ta cho em

Nó xấu hổ cúi đầu nói giọng lí nhí"vâng ạ,cảm ơn anh"

- Anh lo chuyện của mình đi,chuyện của em không cần anh lo- hấn nói

- Thằng này anh chỉ đùa thôi,chứ có cướp người yêu của mày đâu mà mày làm bộ mặt như thế hả- Huy nói

Mọi người cười nghiêng ngả hấn mặt như không có việc gì còn nó thì đỏ mặt cúi gằm mặt

- Có bạn gái thì phải bảo vệ chứ anh cũng tìm 1 cô đi thì sẽ biết- đợi mọi người cười đủ hấn nói

- Biết rồi sợ cậu,thôi mọi người đi học thôi

Thế là tất cả mọi người kéo nhau lên phòng nhỏ ,việc chỗ ngồi cũng là 1 việc vô cùng nan giải kiệt định ngồi cùng nó,cô định ngồi cùng huy,nhưng đồng thời 2 người đều nhận được 2 đạo ánh mắt từ hấn và nhỏ có cùng 1 ý muốn nói"khôn hồn thì ra chỗ khác ngồi"

Hai người cùng ý thức được sự nguy hiểm nếu không nghe lời nên tự giác đi tìm vị trí khác ngồi,không khí yên lặng ,mọi người đều tự lấy sách ra học.Chúng ta hãy xem tình trạng của từng đôi như thế nào nha

Đôi Bảo- Anh: tình cảm thâm thiết

Nó ngồi trước hấn ngồi sau ôm eo nó cầm gác lên vai nó,lúc đầu nó thấy ngượng ngùng bảo hấn thì hấn không nghe,quay sang nhìn mọi người đang chăm chú học nó cũng đành mặt kệ hấn

- Anh câu này giải như thế nào vậy- nó chăm chú học nhưng có câu khó ngoảnh mặt sang hỏi hấn

- Câu này ah dễ thôi thom anh 1 cái anh chỉ cho- về mặt gian trá

- Anh nghiêm túc đi đang học mà- nó giả bộ tức giận

- Em không làm anh làm- nói xong hôn chụt lên má nó 1 cái

- Anh này giận anh luôn- nó thẹn quá hóa giận

- Thôi học đi anh chỉ em mà không nghe không được hỏi lại đâu đấy,câu này đặt t là ả.....

Nó ngại phải hỏi lại hấn lên chăm chú lắng nghe quên băng mắt vụ giận đôi khi này

Đôi Ly- Huy: tình đơn phương

Nhỏ chỉ mãi chăm chú nhìn huy,nhìn bộ dạng huy chăm chú học, giảng bài cho nó vô cùng nghiêm túc vô cùng đẹp trai,đang nhìn mãi mê bỗng có tiếng nói

- Em đã hiểu chưa

- Ah cái gì

- Anh hỏi bài này anh giảng em đã hiểu chưa

- Em vẫn chưa hiểu lắm anh giảng lại 1 lần cho em được không

- Được thôi,em chú ý này....

Xong huy lại chăm chú nói,nhỏ lại mãi mê nhìn cả buổi học chắc 1 chữ bẻ đôi cũng không vào được đầu nhỏ

Đôi Phương - Kiệt: oan gia

Vừa đặt mông xuống kiệt đã nói

- Tại thấy cô ngồi 1 mình nên tôi mới ngồi cùng thôi chứ không phải tôi thích ngồi cạnh cô đâu nha

- Cậu tưởng tôi muốn ngồi cùng anh chắc tưởng bờ

Hai người ngồi học cùng làm 1 con toán và cá cược xem ai làm đúng lúc so kết quả 2 người ra kết quả khác nhau,ai cũng khẳng khái là mình làm đúng

- Cô làm sai rồi tôi mới làm đúng

- Có mà cậu sai thì có tôi làm đúng rồi
- Cô làm sai
- Cậu làm sai
- Mang bài cô đây tôi kiểm tra
- Cậu cũng mang bài đây tôi xem

Hai người cùng kiểm tra bài của nhau ,hóa ra 1 người chép nhầm đề bài 1 người chép nhầm con toán,nên kết quả mà giống nhau mới là lạ,tự biết mình sai nên hai người cũng không nói gì nữa mà yên lặng học

Buổi học yên bình trôi qua,3 tiếng sau thì kết thúc,nhỏ giữ mọi người lại ăn cơm vì lý do hôm nay không ai ở nhà ăn 1 mình buồn và tất nhiên là không ai phản đối

Vì cho nhỏ lấy điểm trước mắt huy nên nhỏ xưng phong đi làm cơm,nhưng có 1 điều đến khi vào phòng bếp nhỏ mới nhớ ra là thì phải là nhỏ không biết nấu ăn đến cái bếp gas mở như thế nào còn không biết nữa là vì nhà con 1 bố mẹ cưng chiều như tiểu thư bố mẹ không bắt làm gì cả nên đã có bi kịch như ngày hôm nay cho nên nhỏ chưa vào bếp được 3 phút đã "choang...choang...lạch...cạch...." vang ầm ầm trong nhà bếp ,các bạn trẻ vì muốn cho 2 người gần gũi cũng tiến cho kế hoạch nên đã cho huy vào cứu giúp nó,ngoài ra còn 1 lý do nữa là ở phòng trọ huy luôn là người nấu cho hấn và cô ăn

Huy vào thấy nhỏ đang nhặt mảnh vỡ của chiếc đĩa chẳng may bị đứt tay,thế mà nước mắt đã lưng tròng như là bị gì ủy khuất lắm,quả đúng là vậy nhỏ đã phải bị như thế này bao giờ đâu đây là lần đầu tiên,huy tiến lại gần kéo nhỏ dậy nói

- Em đi tìm băng gấu dán vào đi để đấy anh dọn dẹp cho
- Anh là con trai ai lại bắt anh làm được anh cứ để đấy em làm cho em làm được mà
- Không sao anh làm quen rồi ở phòng trọ anh toàn phải nấu cho Bảo,Phương ăn mà
- Nhưng đây là nhà em,em mời anh ở lại ăn ai lại bắt khách làm bao giờ anh cứ ra với mọi người đi - đi lại đây Huy ra ngoài
- Em có làm được không định cho bọn anh ăn cái gì đây- Huy không đi mà quay lại hỏi nó
- Em.....- nhỏ không nói được gì đúng vậy cho mọi người ăn gì bây giờ nhỏ không biết làm gì cả
- Nếu không muốn anh làm 1 mình thì em mau đi xử lý tay đi rồi vào giúp anh
- vâng ạ,đội em- rồi chạy đi tìm hộp thuốc

Lúc nó quay lại thì Huy đã thuần thực đang làm thịt bò xào,nhỏ chạy lại hỏi

- Giờ em giúp anh được việc gì
- Tay em không chạm được vào nước ,em đi nhặt rau giúp anh đi

Nhỏ gặt đầu đi nhặt rau,hai người cũng trò chuyện rất là vui vẻ

Ngoài phòng khách,theo ý kiến của Kiệt mọi người đang chơi"Quan phủ bắt trộm",nghe qua Kiệt nói luật chơi ai cũng háo hức muốn được chơi vì lâu lắm rồi chắc từ hồi cấp 1 mọi người không chơi trò này nữa

Lượt bốc đầu tiên,lá phiếu "bắt" không may đã rơi vào tay Kiệt cậu nhìn sắc mặt mọi người sau đó nhìn chăm chăm cô nói.

- Chắc chắn trộm là.....cậu rồi- nhìn cô nhưng lại chỉ tay vào nó

nó đang tưởng thoát ai ngờ lại bị bắt,nó lắp bắp xua tay nói

- Không phải tớ không phải là trộm..

Giấu đầu hở đuôi,càng nói không phải thì chính là phải

- Ha ha...tớ là quan ,chắc anh Bảo là đao phủ rồi giờ phạt Anh như thế nào ta,ah phạt đánh mông 5 cái đao phủ thực hiện đi ka ka.....- vui sướng khi người khác gặp họa

Hấn với nó 4 mắt nhìn nhau,nhưng đã chơi thì phải chịu thôi nó đứng dậy quay lưng về phía hấn ,hấn thì nào dám làm đau nó giờ cao đánh khẽ thôi,nó nhắm chặt mắt chưa cảm giác thấy đau đốn gì hấn đã bảo xong rồi,cô bất bình lên tiếng

- Hai người này chơi ăn gian người ta bảo phạt 5 cái sao đánh có 1 cái mà còn như phôi bụi nữa là như thế nào
- Đúng đấy phải "công chính liêm minh " chứ- kiệt xem mồm
- Anh giảm án cho Anh ,em không nói đao phủ không được không giảm án cho trộm- hấn nói
- Anh cãi cùn,trò chơi là trò chơi không được mang tình cảm cá nhân vào- cô nói
- Thôi thôi lần sau nói rõ hơn là được chơi tiếp đi- kiệt giảng hòa nói

Trò chơi lại bắt đầu n lần,lần này đến lượt nó là " bắt" mọi lần nó hay chỉ sai nhưng lần này chắc do chó ngáp phải ruồi nó đã chỉ đúng cô là trộm,hấn là quan,kiệt là đao phủ,hấn đưa ra án là phạt đánh tay 10 cái,mới đánh được hai cái,không biết tại sao nghe thấy nó kêu đau rồi về mặt nhăn nhúm của cô làm kiệt không mạnh tay được nữa có luồng cảm xúc mang tên đau lòng đang dâng lên trong kiệt,những cái sau kiệt đánh nhẹ hều ah,thực thì án phạt xong ,hấn nói

- Bây giờ thì ai mang tình cảm cá nhân vào trò chơi nhỉ

Cô không nói được gì vì cô cũng cảm giác kết bồng dung nhẹ tay với cô làm cô rất thắc mắc hôm nay cậu ta trúng tà gì mà không nhân cơ hội này trả thù mình nhỉ

Hai người đang lúng túng không biết biện giải như thế nào,thì cứu tinh của 2 người đến,nhờ gọi mọi người vào ăn cơm cô vội đứng dậy kéo nó dậy

- Đi ăn cơm thôi

Mọi người cũng nói gót nhau vào bàn ăn cơm,ngồi ổn định,cô đã lấy lòng Huy

- Sau này ai mà lấy được anh thì cứ phải gọi là sướng hết nói
- Không phải nịnh ăn đi,các em ăn đi không ngon thì góp ý cho anh lần sau anh sẽ nấu ngon hơn- Huy nói
- Nhìn thôi đã thấy ngon rồi anh ah,anh giỏi quá đi-nó cũng a dua nịnh Huy,nhưng ngay lập tức nhận được ánh mắt bất mãn của hấn đành phải lấy lòng gấp miếng thịt vào bát hấn nói "ăn đi"
- Này tớ cũng phụ anh ý làm đấy nha sao không ai khen tớ hết vậy- nhỏ nói
- Cậu làm được món nào vậy- kiệt nói
- Tớ làm món rau luộc này này,ăn đi xem ngon không - nhỏ hí hửng khoe
- Ặc.. Ặc... cậu cho gì vào rau mà nhọ vậy,ngọt ngọt nữa chứ
- Tớ chỉ cho mì chính thôi mà- nhỏ biện minh
- Em lấy cái lọ lấp đồ phải không - huy nói
- Vâng ạ - hồn nhiên trả lời
- Lọ đấy là lọ đường,lọ nắp xanh mới là lọ mì chính- huy giảng giải

Nghe huy nói làm mọi người cười nghiêng ngả

- Đúng là giết người không cần dao- kiệt
- Cô ơi sao mì chính lại nhầm với đường được vậy ,bó tay- cô
- Tớ không ngờ cậu lại không biết nấu ăn- nó
- Tốt nhất lần sau cậu không nên nấu ăn-hấn

Nhỏ vừa ngượng vừa buồn bực vì mình không biết làm gì để mọi người cười nhạo

Lúc này huy giải vây cho nhỏ

- Thật ra Ly cũng giúp anh rất nhiều,chỉ cần cố gắng là lần sau sẽ nấu ngon thôi mà

Nhỏ vui sướng vì huy không chê mình là người không đảm đang mà còn động viên mình nữa chứ làm lòng nó vui rạo rức

Mọi người ăn uống cười đùa vô cùng vui vẻ

Kế hoạch 1 : Thất bại (T-T)

(Nói lại cho những bạn không nhớ luật chơi đây là trò "đao phủ bắt trộm" ít nhất là 4 người, không giới hạn người chơi, càng nhiều người chơi thì càng khó bắt trộm,có 4 lá phiếu chính quan,đao phủ,bắt,trộm còn lá phiếu dân thì tùy theo số người chơi thì cho thêm vào,người có lá phiếu "bắt "phải đi tìm người có lá phiếu "trộm",nếu bắt trúng thì quan phủ ra án đao phủ thực hiện đề phạt trộm,nếu đoán sai thì người bắt sẽ bị phạt)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Kế Hoạch Cua Zai(2)

-Haizzzz!!!!!!-nhỏ thờ dài rồi nằm thượt ra bàn

- Sao thế- cô quan tâm hỏi

- Anh Huy cái gì cũng giỏi cái gì cũng biết mình thì làm cái gì cũng hỏng ,biết làm gì để lấy điểm với anh ý bây giờ- nhỏ than thở

-Bây giờ mình phải biết mẫu con gái mà anh ý thích là như thế nào mới dễ hành động-cô nó

i

- Cậu là em gái anh ý có biết anh ý thích loại con gái như thế nào không- nó nói với phuong

-Đúng đấy cậu có biết không- nhỏ

- Tổ chưa thấy anh ý có bạn gái bao giờ cả ,nhưng anh ý luôn nói tớ phải hiền lành ,đằm đằm ,gọn gàng sạch sẽ mới có người rước tớ nghĩ anh ý cũng thích người con gái như vậy đấy- cô suy nghĩ nói

-Hai tiêu chí đầu tớ không có rồi giờ thì sạch sẽ,gọn gàng thì làm như thế nào bây giờ- nhỏ

- Hay là cuối tuần này tớ nói với Bảo đến phòng trọ anh ý chơi cậu đi cùng rồi dọn dẹp phòng cho gọn họ đến lúc anh ý về thấy thế sẽ có ấn tượng tốt với cậu thì sao- nó góp ý

- Tớ thấy được đấy,hôm ý tớ sẽ nghĩ cách cho anh ý đi ra ngoài cho mọi người dễ hành động được không- cô nói

- Được đấy vậy bọn mình thống nhất vậy đi ,cuối tuần này nha- nhỏ nói

- Ok!!!!!!!!!!

Bước 2: Làm 1 người biết chăm sóc cho người yêu (con trai ai chẳng thích có bạn gái biết chăm lo cho cuộc sống của mình)

Sáng chủ nhật nhỏ sang rủ nó rồi cả 2 cùng đến phòng trọ của hấn,tien đường còn tạt ngang tạt dọc qua chợ nữa

- Mở cửa ,mở cửa- nhỏ gọi

- Ra đây- cô nói

- Hai người đến rồi ah! Vào đi 2 anh ý đều ra ngoài đến trưa mới về- cô nói

- Chúng tớ mua thức ăn làm bữa trưa luôn rồi này,mình tớ thì không làm được nhưng 3 đĩa lại khác" 3 cây chum lại lên hòn núi cao mà" đúng không-nhỏ nói

- Hôm nay phải cố gắng lấy điểm trước các chàng nhà ta mới được-nó nói

- Thế có rủ Kiệt sang không?- cô nói

- Bảo rồi ,cậu ý bảo sáng bạn trưa mới sang,thôi vào nhà đã đứng đây nói mãi khát nước quá- nhỏ kêu ca

- Vào đi

3 người vào nhà sau khi nghỉ ngơi uống nước no nê bắt đầu bàn bạc kế hoạch

- Bây giờ đầu tiên phải làm gì- nhỏ đưa ra ý kiến đầu tiên

- Trước hết đi dọn dẹp phòng cho các anh ý đã,sau rồi cùng lau nhà ,dọn dẹp nhà rồi nấu cơm,các cậu thấy thế nào- cô nói

- Được đấy,vậy làm đi thôi không lát mọi người mà về là vỡ hết kế hoạch- nhỏ nói

- Tớ cũng thấy thế- nó nói

Cô chỉ phòng của hấn và Huy cho nó với nhỏ

Bước vào phòng của Huy,căn phòng rất là sạch sẽ gọn gàng ,không hề giống căn phòng ổ chuột của kiệt tẹo nào .Trong phòng có 1 chiếc giường nhỏ ,chăn được gấp gọn gàng,1 chiếc bàn học có rất nhiều sách,được xếp thẳng hàng, trên mặt bàn thì bày các đồ dùng học tập và 1 chiếc laptop, trong phòng có 1 cái cửa sổ trên treo 1 chiếc chuông gió dưới bệ cửa sổ còn để 1 chậu hoa xương rồng nhỏ ,gần cửa sổ có 1 chiếc tủ để quần áo và 1 chiếc cốc quần áo còn treo vài cái quần áo ,trên tường còn treo mấy bức tranh phong cảnh ,tranh chữ,còn có ảnh chân dung của Huy nữa nhưng chắc là lâu rồi trong ảnh là 1 cậu bé chừng hơn 10 tuổi thôi nhìn rất là đáng yêu

Nhỏ bước lại gần bàn học trên bàn còn 1 quyển sách đang xem dở kéo ghế ngồi xuống là 1 quyển sách về kĩ thuật máy móc chắc là chuyên ngành mà anh đang theo học,nhỏ nhìn khắp cả tủ sách toàn sách về kĩ thuật,giao tiếp,...rất nhiều sách nhỏ lấy 1 cuốn sách ra xem,xem mãi mê quên luôn mục tiêu hôm nay,được 1 lúc cô mở cửa vào nói

- Đã dọn dẹp xong chưa

- Ah phòng sạch sẽ gọn gàng như thế này tớ chẳng biết làm gì cả đang ngồi đọc sách này-nhỏ bị giật mình ,lè lưỡi trả lời

-Thế thì Cậu lấy mấy cái quần áo trên cốc kia mang ra giặt đi hôm nay anh ý ra ngoài sớm chưa kịp giặt

- Ok

- Sang bảo Anh Anh nữa ,lấy quần áo của anh Bảo đi ra giặt 1 thể luôn

-Uh

- Nhanh lên không muộn,mấy giặt đằng kia gần nhà vệ sinh ấy,mà cậu biết dùng không đấy

- Biết chứ cậu đừng mà coi thường tớ nha ở nhà tớ hay làm giúp mẹ tớ mà,hìhì

- Vậy thì nhanh lên đấy tớ ra lau nốt nhà đây còn phải đi nấu cơm nữa này

- Ok biết rồi xong ngay đây

Còn nó bên này khi vào phòng hấn thì choáng ,toàn phòng đều là giấy vụn lung tung hết cả trên bàn ,trên giường, trên đất chần chiếu thì lộn xộn,quần áo thì vứt ngổn ngang,bữa bãi"trời ạ sao anh ý lại ăn ở lộn xộn như thế này" nó không ngần ngại bắt tay dọn dẹp (p/s: các phòng bố trí ,dụng cụ như nhau nên không nhắc lại nữa)

Đang dọn dẹp thấy nhỏ gọi mang quần áo ra để giặt nó ôm đống quần áo vứt bữa bãi cho nhỏ rồi dọn dẹp tiếp

Những tờ giấy có bị vò có bị xé, có vẽ vờ linh tinh nó nhìn mà không hiểu gì cả tưởng toàn là rác nên gom hết vào 1 cái túi bóng để tí nữa vứt

- Haizzz!! Cuối cùng cũng xong giờ ra đáng nơi người ở rồi

Nó đi lại bàn học ngồi xuống thấy trên bàn có 2 khung ảnh 1 là gia đình hấn,1 là ảnh của nó,nếu nó nhớ không nhầm thì đây là ảnh nó chụp lúc tốt nghiệp cấp 2 nhìn ngổ tào không chịu được nó cảm bức ảnh lên nhìn và cười" bao ảnh đẹp anh ý không lấy sao lại lấy ảnh này nhì"

Hấn thích bóng đá và đá bóng cũng rất giỏi,trong phòng treo toàn tranh ảnh các cầu thủ bóng đá còn có các giải thưởng khi đá bóng được nữa có đá cho trường cho câu lạc bộ cho phố nữa chứ"anh ý giỏi thật học giỏi chơi thể thao lại càng giỏi"

Bỗng giọng cô vang lên

- Xong chưa các cậu ra nấu cơm thôi trưa rồi-giọng cô

- Xong rồi ra đây- nó đáp lại không quên cầm túi rác mà vừa thu gom được mang ra ngoài

- Mau vào đây nhanh lên mình tớ không biết làm gì đâu- cô nói

- Đây bọn tớ đây- nhỏ đáp

Cả ba cùng đi vào bếp chuẩn bị đấu tranh với bữa trưa

Hắn và Huy trên đường về thì gặp Kiệt nên cùng nhau đi về nhà hắn ,vừa đến cửa đã nghe tiếng kêu

- Á á aaa...cửa tớ với ,đứng lại đây đứng lại đây- giọng cô,phụ họa thêm bằng tiếng xoong chảo leng keng leng xeng

- Dùng dao đánh nó đi nhanh lên- giọng nó vô cùng khẩn trương

- A..a...a nó chạy kia chặn lại không cho nó chạy- giọng nhỏ

Ba chàng nhà ta quýnh lên không biết chuyện gì mà dao mới chẳng gương ,còn chạy nữa chứ chẳng hề trộm,cả ba cùng học tốc xông cửa chạy vào ,chỉ nghe huych huych.....ầm ầm cả ba bị ngã chổng vó do vội vội vàng vàng không chú ý đến nhà mới lau còn ướt thế là cùng nhau thân thiết với mặt sàn

-Cái gì đây trời- kiệt không hiểu gì nói

Ba nàng nhà ta nghe tiếng chạy ra cô thì cầm dao cô cầm chày cô cầm nắp vung giống như sắp ra trận tới nơi ý,nhìn thấy cả ba cùng ngã các cô cười rộ lên ôm bụng cười

- Các em không có việc gì chứ- Huy không hiểu đứng lên hỏi,nhưng cùng lúc hắn cũng muốn đứng lên ra tay kéo Huy lấy điểm tựa,Huy bị bất ngờ lại bị trượt chân ngã đè lên cả hắn làm ba nàng lại có trận cười to

Nhưng nó thấy hắn thế không đành lòng đi ra kéo hắn dậy làm hai chàng nhìn bằng ánh mắt ngưỡng mộ,cũng tự động đứng lên vì biết sẽ không có ai giúp mình vì hai nàng kia còn đang mãi cười,sau khi đứng ổn định hắn hỏi

- Vừa có chuyện gì mà nghe em kêu cứu vậy

- Bọn em đang định mở cá thì tự dưng nó nhảy về phía Phương lên cậu ý mới kêu lên thôi- nó giải thích, nói có điểm ngưng ngừng vì lớn thế này còn không mở được con cá nữa chứ

- Trời ạ làm bọn này tưởng có chuyện gì động trời,tưởng có cướp nữa chứ hóa rachỉ là con cá- Kiệt nói

- Không có chuyện gì là may rồi- Huy nói

Mọi người cùng cười

- Thế hôm nay các cậu cho anh em chúng tôi ăn gì đây tôi đói quá rồi này- Kiệt nói

- Chúng tớ còn chưa kịp làm gì - nó nói

- Nói luôn là không biết làm cho rồi tớ biết trình độ của các cậu mà

- Ai bảo tụi này không biết nấu chỉ tại chưa nấu thôi,đang định nấu canh cá ...- cô chưa nói hết cậu bị kiệt ngắt lời

- Cá còn không biết mở mà cũng đòi nấu- Kiệt

- Giỏi thì cậu vào mà nấu- cô

- Thôi không cãi nhau nữa,chúng ta cùng vào nấu muốn ăn thì đều phải làm ok- Huy nói

- Ok- 5 người đồng thanh

- Vừa vào bếp khung cảnh ở đây đủ làm cho Huy ngất xỉu,con cá đang nhảy lộn bộn trên sàn nhà xung quang mảnh vỡ bát đĩa,đũa thìa,xong chảo bị vút tung tóe,ngổn ngang như bãi chiến trường

- Không biết người ta còn tưởng ở đây có đánh nhau nữa chứ - Kiệt nói

Mấy nàng nhà á khẩu không nói được gì

- Kiểu này không cho các em vào bếp được rồi ,không thì các em sẽ phá tan cái nhà bếp của anh mất, thôi các em cứ ra ngoài ngồi đi để anh nấu cho 1 tí là xong ngay ý mà- Huy nói

- Yeahhhh! Em chỉ mong mãi câu này của anh- Kiệt nói xong cuốn xéo ra ghế ngồi vắt chân mở tivi lên xem

- Thế anh làm đi em ở đây chỉ vương tay vương chân anh thôi đứng không- nói xong cũng ra ghế giành điều khiển với kiệt để xem tivi

Hắn không nói gì kéo nó cũng định ra ghế ngồi ,nó còn chần chừ nói

- Anh có cần em giúp dọn dẹp không
- Em lên nhà ngồi là giúp anh rồi đây- Huy đùa nói

Nó không nói gì nữa đi theo hắn

- Anh để em giúp anh nha,hôm trước ở nhà em em cũng giúp anh mà- nhỏ nói vẻ mặt thành khẩn

Huy thấy vẻ mặt này của nhỏ không nở từ chối nên đành gật đầu đồng ý,nhỏ vui vẻ đi theo Huy vào phòng bếp

Đang ngồi xem tivi nghe thấy tiếng máy giặt báo giặt xong cô đứng dậy ra tắt máy chuẩn bị lấy quần áo lên phơi thì "A" tiếng hét của cô vang lên làm chấn động mọi người ,mọi người chạy ra xem thấy cô đang cầm chiếc áo "trắng" của mình trên tay,không biết giờ còn được gọi là áo trắng không nữa vì giờ nó loang lổ. xanh xanh hồng hồng khắp áo

- Cậu giặt quần áo như thế này đây ah- cô nhìn nhỏ nói
- Sao lại thế này - nhỏ vẻ mặt không hiểu
- Bà nội của tôi ơi cậu giặt mà không phân biệt áo trắng với áo màu lên giờ nó bị phai vào nhau đây này,cả quần bò cậu cũng vớt vào đây nữa ah,trời ạ đến chết với cậu
- Tớ không biết cái này sao cậu không nói sớm
- Tớ hỏi cậu có biết giặt không cậu bảo biết nên tớ mới không nó
- Ở nhà tớ mẹ tớ cho quần áo vào sẵn rồi tớ chỉ nhấn nút và phơi quần áo thôi- vẻ mặt rất ư là vô tội
- Thôi chẳng may nó thế rồi đổ tội cho nhau cũng vô ích - Huy nói
- Em có trách ai đâu em chỉ tiếc cái áo mới mua này thôi,ah có cả cái áo được tặng sinh nhật của anh nữa này nhìn như thế này ai mà dám mặc ra đường nữa chứ- cô vẻ mặt tiếc nuối
- Để mai anh thử mua lọ thuốc của tây xem có tẩy được không,gìu em cứ đi phơi đi đã- Huy nói,cô gật đầu nó cũng giúp 1 tay cùng phơi quần áo

Huy nhìn nhỏ lắc đầu rồi lại đi vào phòng bếp,nhỏ thấy vẻ mặt thất vọng của Huy thì buồn vô cùng trách mình vô dụng không làm được gì

- Ai bắt hạnh mới lấy cậu- Kiệt vỗ vai nhỏ rồi đi ra ghế ngồi

Nhỏ không có tâm tình gì để nói lại Kiệt cả

- Cậu vào giúp anh Huy đi tớ muốn ăn cơm rồi- hắn nói

Nhỏ lết thân mình vào phòng bếp tiếp tục giúp Huy nhưng không còn vui vẻ năng động như lúc trước nữa mà ủ rũ,Huy thấy vậy nói

- Em sao vậy nếu không thích ở trong này thì ra ngoài xem tivi với mọi người đi
- Không phải em thích ở trong này nấu ăn với anh mà
- Nhưng anh thấy em vẻ mặt không vui
- Không phải đâu em vui mà- nhỏ cố tạo ra mình vui vẻ nhưng nhìn còn khó coi hơn khóc nữa
- Hay em còn buồn vụ giặt quần áo,không sao đâu không biết sẽ từ từ học mà không phải buồn- Huy cười nói
- Anh có thấy em là đưa hậu đậu vô dụng không biết làm gì không?
- Không biết từ từ học được mà đâu ai ngay từ đầu đã biết đâu
- Vậy anh giúp em có được không
- Được có gì anh giúp được em sẽ giúp,
- Anh nhớ nha,sau này không được chê em suốt ngatf bám lấy anh đâu đấy

Huy cười không nói gì,nhỏ lại vui vẻ phụ giúp Huy làm cơm,tuy nhỏ thấy mình chẳng làm được gì cả nhưng nhờ nó mà nhỏ có nhiều cơ hội,lý do tiếp xúc thân mật với Huy hơn làm nhỏ rất vui vẻ

Sau bữa ăn cơm mọi người cùng chơi bài quỳ rất là vui vẻ,hắn đột nhiên có cuộc điện thoại,rời đi vào phòng 1 lúc rồi đứng đứng đi ra ngoài nói

- Phương em vào phòng anh rồi vứt hết giấy tờ của anh đi rồi ah

-Không ạ! Cô trả lời

- Sao vậy anh hôm nay em vào thấy phòng anh lộn xộn quá nên đã dọn dẹp lại - nó nói

- Thế em có thấy mấy bản vẽ trên bàn của anh không - hắn nói

- Em thấy phòng anh toàn giấy tường không dùng nữa lên đã gom vào túi bóng để ngoài cửa

Hắn đi ra mở cửa nhìn ngó xung quanh,cô nói vọng ra

- Giờ này người ta đi thu rác rồi

Hắn vội vàng đi dép đi ra ngoài nó thấy vậy cũng cuống lên đi theo

- Tổ đi xem xem có chuyện gì mọi người cứ chơi tiếp đi

- Chơi tiếp đi đến lượt ai quỳ đây.....giọng kiết vang lên

Nó chạy theo hắn,đuổi kịp hỏi

- Có gì quan trọng hả anh mà anh phải đi tìm nó em xin lỗi em không biết nên vứt đi- nó rất là áy náy vì làm mất thứ quan trọng của hắn

- Không sao đâu tại em không biết mà anh không trách em đâu

- Tại em tự ý vào phòng anh mà không được anh cho phép còn đụng lung tung đồ đạc của anh nữa

-Em muốn giúp anh thôi đúng không tại anh không để cận thận mà ,anh không trách em đâu mà

- Nhưng em...

- Nếu em thấy có lỗi thì tìm giúp anh được không

- Được ạ

Đến nơi tập kết rác phải mất rất lâu mới tìm lại được bọc rác ,mở ra hắn tìm rất lâu mới thấy thứ mình cần,đó là 1 bản vẽ cái gì đó nó không hiểu

- Đây là gì vậy anh

- Đây là bản vẽ kĩ thuật điện tử anh với 1 đứa bạn làm chung để gửi đi dự thi làm rất lâu may mà còn không thì chắc anh không có bài mà nộp mất

- Xin lỗi đồ quan trọng vậy mà suýt nữa bị em làm mất- nó về mặt xin lỗi

- Đã bảo không phải lỗi của em rồi mà,anh làm gì có nhiều lỗi thế mà cho em xin,thôi nào đi nộp cùng anh đi không thì không kịp

- Vâng ạ!!!!!!

Rồi họ cùng tung tăng vui vẻ đi với nhau

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Kế Hoạch Của Zai(3)

- Tổ mới mua cái áo này đền anh ý các cậu thấy được không?? Nhỏ hí hửng khoe khoang

Không có tiếng động trả lời,nhỏ đang mãi mê ngắm cái áo không thấy ai trả lời quay ra nhìn hai con bạn thân thì 1 con đang nhắn tin với zai còn 1 con đang ngủ rất là ngon lành,làm nhỏ điên tiết ,giật lấy điện thoại của nó và cho cả cái gối ôm vào mặt cô

- Tổ gọi các cậu đến đây là để chơi với ngủ đây ah-nhỏ
- Có gì cậu nói đi,có mỗi ngày nghỉ không cho người ta ngủ sáng sớm đã gọi người ta sang rồi- cô nói xong còn phụ họa ngáp 1 cái rõ dài
- Cậu cứ loay hoay với cái áo ý từ sáng tới giờ rồi,không biết cậu hỏi câu"cái áo này đẹp không,hợp với anh ý không"không biết bao nhiêu lần rồi nữa - nó
- Các cậu có ai chú ý tới tớ đâu- nhỏ giận dỗi nói
- Tại cậu không đèn áo cho tớ đây chứ- cô
- Có cái áo mà cũng so đo đây cậu xem thích cái áo nào của tớ thì ra mà lấy- nhỏ
- Thật- cô
- Tất nhiên là.....đùa cậu rồi kaka.....-nhỏ
- Cậu chết chắc với tớ rồi- cô nhảy lên chạy đuổi nhỏ khắp cả phòng
- Thôi không đùa nữa bàn chính sự đi mấy cậu- nó
- Stop,stop....mệt quá - cả hai cùng ngã vào giường thở phì phì

Sau vài phút ổn định lại trật tự

- Giờ tự đứng cậu tặng anh ý sẽ không nhận đâu phải làm như thế nào để anh ý nhận nhi-nó
- Ah tớ nhớ rồi hình như chủ nhật tuần sau là sinh nhật anh ý ,cậu lấy có ý tặng chắc anh ý không từ chối đâu- cô
- Hôm ý tớ không có lịch học gia sư,đến nhà anh ý tặng ah- nhỏ
- Hay nhân cơ hội này chúng ta đi chơi hẹn anh ý nữa thế là cậu vừa tặng được quà lại còn được chơi nữa chứ ok không- nó
- Được đây lâu rồi tớ cũng không đi chơi ở đâu cả- cô hào hứng nói
- Nhưng đi đâu - nhỏ
- Đi khu vui chơi đi- nó
- Ok vậy thống nhất như thế nhé- cô
- Ok- nó ,nhỏ đồng thanh

Hôm nay là 1 ngày trời cao trong xanh sương sớm long lanh cành lá rung rinh bầy bướm xinh tung tăng bay lượn.....nói chung là 1 ngày đẹp để đi chơi.Hôm nay các trai xinh gái đẹp nhà ta xuất hiện trước cổng khu vui chơi làm không ít người phải chau đầu ghé tai chỉ trỏ

Nó hôm nay mặc 1 chiếc váy hồng nhạt bằng ren dài đến đầu gối lưng tay chiết eo,chân đi giày búp bê ,đầu tóc dài được buộc cao lộ chiếc cổ trắng gầy trông rất dễ thương .Nhỏ hôm nay trông cũng rất nữ tính với chiếc áo hở vai chấm bi với chân váy màu đen bó sát trông rất đẹp mà không mất phần điệu đà với mái tóc xõa sau lưng.Cô thì luôn luôn năng động với áo phông và quần jean ngắn có dây vắt qua vai tóc được búi gọn gàng sau đầu,chân đi 1 đôi giày thể thao trông rất cá tính

Còn các chàng trai thì đơn giản hơn nhưng cũng không mất phần đẹp trai và năng động.Hắn thì mặc 1 cái áo ba lỗ bên trong bên ngoài khoác 1 chiếc áo bò,mặc quần jean đi giày thể thao.Huy thì mặc 1 chiếc áo cánh màu xanh da trời,quần kaki đi giày,Kiệt thì mặc áo phông,quần sóc đi đôi sandan

Mọi người đứng ở cổng đợi Huy đi mua vé nhưng nói thật .Đội ngũ trai xinh gái đẹp nhà ta làm rất nhiều người phải ngoái đầu nhìn

Vào khu vui chơi ,sau khi thống nhất mọi người quyết định chơi tàu lượn đầu tiên.Khi chơi xong Kiệt mặt xanh lét,chạy ra gốc cây nôn thốc nôn tháo hóa ra là anh chàng bị sợ độ cao và say tàu làm mọi người được 1 trận cười sảng khoái.Sau khi chơi được 1 lúc lâu ,các cô nàng đã lấy cớ đi để cho nhỏ với Huy có cơ hội nói chuyện với nhau.Nó với hắn đi mua nước,còn cô kéo hắn cùng đi vệ sinh chỉ để lại nhỏ và Huy ngồi ghế đá đợi mọi người

Nó kéo hắn cùng đi mua nước vừa đi vừa nói cười rất là vui vẻ

- Anh còn nhớ lần đầu chúng ta gặp nhau không,cũng trong khu vui chơi như thế này
- Lúc có 1 cô bé cứ nhìn chăm chăm anh,chắc bị vẻ đẹp trai của anh mê hoặc
- Làm..... gìcó chuyện đó- nó có tặc giạt mình vì lúc ý nó thấy hắn đẹp nên đã nhìn rất lâu

- Nhưng anh bị về mặt khóc mếu máo của em hấp dẫn nên đã đi đến chỗ em
- Đây gọi là duyên phận đấy - nó cười nói
- Cho nên dù xảy ra chuyện gì em cũng hứa phải mãi bên anh đấy nha, duyên phận đã định như thế rồi mà
- Nếu anh không bắt nạt em, yêu em nhiều hơn thì em sẽ suy nghĩ
- Ái dà dám ra điều kiện với anh ah, chết này- hấn vừa nói vừa cù nó
- Không dám, tha em đi- nó vừa cười vừa xin tha thứ

Đang xa có tiếng khóc, hai người cùng quay lại xem là 1 bé gái ngồi trên bãi cỏ ôm chân, bên cạnh có 1 bé trai đang ngồi đổ

- Đừng khóc nữa anh thổi thổi cho en nha
- Hix..hix....
- Đừng khóc nữa xấu lắm ý
- Hix..hix...- càng khóc to hơn, bé trai luống cuống không biết làm gì

Nó đến hỏi

- Em gái sao em lại ngồi đây khóc vậy

Hai đứa bé nhìn lên thấy 1 chị xinh đẹp đang hỏi bọn nó ,biết chị là người tốt bé trai lanh chanh nói

- Bạn ý bị ngã ,em nói như thế nào bạn ý cũng không chịu nín
- Hix...tại...tại....cậu...hix...hix....không chờ tớ làm tớ chạy theo mới bị ngã
- Em là bé ngoan phải không,đã là bé ngoan sẽ không khóc nhè,nếu em còn khóc nhè sẽ không ai chịu chơi với em đâu
- Đúng đấy tớ không thích chơi với đứa thích khóc nhè đâu- bé trai gạt đầu phụ họa

Bé gái thấy sợ nên cũng nín khóc chỉ còn thút tha thút thít

- Thế bố mẹ các em đâu mà chỉ có 2 em ở đây thế này
- Bố mẹ bọn em ở đằng kia em chạy đi chơi không ngờ Linh cũng đi theo em bị ngã còn khóc nhè nữa làm em phải dỗ từ nãy tới giờ nữa
- Bây giờ anh chị đưa em về chỗ bố mẹ nha ,chứ ngồi ở đây có người xấu tới bắt cóc bọn em thì làm sao?
- Nhưng chân em đau không đi được
- Để anh cõng em nha

Hấn thấy đáng thương nhỏ bé của nó ,nói những lời này còn ưỡn ngực nữa chứ trông rất buồn cười,xoa đầu bé nói

- Để anh cõng cho em còn bé lắm ,về ăn nhiều lên mau lớn thì mới cõng em ý được ,biết chưa
- Vâng ạ!!! bé nói
- Giờ anh chị đưa em về nhé
- Vâng ạ!!! -2 bé đồng thanh nói

Hấn cõng bé gái,còn nó dắt tay bé trai tạo nên 1 bức tranh gia đình vô cùng ấm áp hài hòa

- Này tại sao chúng ta phải theo dõi bọn họ vậy- Kiệt thắc mắc hỏi cô

Do đang mãi mê chú ý động tĩnh của nhỏ nghe thấy tiếng nói quay đầu lại chẳng may má cô chạm vào môi hấn

Thịch...thịch...

Tim cô đập như trống mặt thì nóng nóng, vội vàng quay đầu lại

- Cậu làm gì mà ngồi gần tôi vậy định làm gì

Kiệt cũng đang ngượng ngùng vì màn vừa rồi, thấy nó nói thế ấp úng giải thích

- Tại cô bảo núp vào nên tôi mới ngồi gần cô không thì lộ mất

- Không cần ngồi gần như thế dịch ra đi- cô ngượng ngùng nói, lấy tay đẩy đẩy Kiệt

Kiệt ngồi xỏm kiếng chân, còn bị cô đẩy đẩy bị mất cân bằng ngã ra đằng sau, cầm tay cô và thế là cả người cô đè lên người Kiệt

Thích....thích.... tìm cô đập như trống mặt đỏ bừng chưa bao giờ cô tiếp xúc với 1 người đàn ông gần như thế này. Gần đây cô đối với Kiệt rất lạ nhiều lúc nhìn cậu ta cười sao thấy cậu ta đẹp trai lạ thường, bất chợt tay 2 đứa đụng nhau cũng làm cô đỏ mặt, hoặc khi thấy cậu ta nói cười với 1 bạn nữ khác có 1 cảm giác khó chịu nảy sinh trong lòng cô. Do ngượng ngùng cô bỏ chạy và chạy vụt đi vì cô không biết đối diện với Kiệt như thế nào với cái mặt đỏ bừng của mình nữa chắc chắn sẽ bị cậu ta cười nhạo mất

Cô ngã vào lòng Kiệt, 1 mùi thơm thoảng thoảng bay vào trong mũi, trong lòng bỗng có 1 luồng cảm xúc không tên đang nảy sinh, bỗng trong đầu cậu có 1 ý nghĩ muốn ôm thật chặt cô gái này để cô ấy mãi ở bên mình, nói là làm 2 tay của cậu vòng lên eo cô kéo gần khoảng cách của 2 người, do cô qua ngượng ngùng nên không chú ý đến chi tiết này, thấy cô bỏ chạy cậu cũng đứng lên đuổi theo với 1 ý nghĩ là phải bắt được cô gái này. Cậu không hiểu tại sao mình lại có ý nghĩ như vậy, nhưng cậu vẫn làm theo những gì lý trí mách bảo

Nhỏ và Huy đang ngồi chém gió hết mọi chuyện từ nam ra bắc, từ chính trị đến văn nghệ nói chung là có chuyện gì nghĩ ra được là nói, đằng xa thấy có 1 nhóm trẻ con đang nói chuyện ồn ào và có cả tiếng khóc, tính tò mò của nhỏ nổi lên kéo Huy cùng đi xem sự việc

Sau 1 hồi lắng nghe nhỏ hiểu mơ màng là mấy cậu bé trai này đang có lấy con búp bê của 1 bé gái làm bé gái khóc, còn đẩy ngã bé gái nữa chứ nó không chịu được chạy lại nâng bé gái dậy chống tay quát mấy bé trai kia

- Các em sao lại bắt nạt bạn thế hả

- Tại cậu ý không chịu cho em mượn con búp bê trước

- Đồ của người ta người ta có quyền không cho em mượn nhưng em không có quyền cướp của người ta hiểu không, mới mấy cái tuổi ranh đã thế này rồi sau này muốn làm đầu trộm đuôi cướp ah- nó rống lên vì tức giận

- oa oa.....- bị nó rống mấy bé trai sợ quá nên khóc vì tóm lại nó cũng là trẻ con thôi mà

- Ai làm gì mà khóc, còn khóc là chị đánh đấy lần sau không được thế nữa nghe chưa mau đi tìm bố mẹ đi

Mấy bé nhà ta chạy mất dạng, nó đỡ bé gái rồi bảo bé gái về với bố mẹ, quay ra thấy Huy cười khoanh tay dựa vào cây xem nó, lúc này nó mới chợt nhớ ra là Huy vẫn ở đây, nó không dám nhìn Huy đi thẳng ra ghế đá ngồi trong đầu lộn xộn 1 đồng ý nghĩ "Không biết anh ý nghĩ gì về mặt nhĩ thô bạo hung dữ ghê gớm...sao mình có thể quên là anh ý còn ở đây nhỉ"

Sau 1 hồi trầm mặc không ai nói gì bỗng Huy lên tiếng

- Anh thích em sống thật với chính bản thân mình

- Cái ...cái gì...gi ...- bỗng chốc có tiếng nói làm nhỏ không kịp phản ứng

- Anh biết em luôn tỏ ra là 1 người phụ nữ hiền lành đảm đang trước mặt anh

- Em.....- không có lười gì để nói

- Nhưng anh lại thích 1 cô gái mạnh mẽ có cá tính luôn làm những gì mình thích, không bị ảnh hưởng của bất kỳ ai

- Anh nói gì cơ ạ

- Cho anh cơ hội để được hiểu rõ hơn về em được không mình yêu nhau em nhé

- Em....- chưa kịp nói được gì vì quá bất ngờ trước những gì Huy nói

- Anh thích em, từ rất lâu rồi

- Sao ạ, anh nói anh thích em- mắt trở ra nhìn Huy

- Từ từ anh sẽ nói với em, bây giờ em nói có đồng ý yêu anh không?

Nhào vào ôm Huy

- Em đã yêu anh từ ngay buổi đầu tiên mình gặp nhau

Huy ôm lại nó không nói gì nhưng nghĩ trong đầu

"Lần đầu gặp nhau chắc em không biết anh là ai nữa chứ, chắc em cũng quên rồi nhưng không sao anh sẽ nói cho em nhớ" Huy chỉ nghĩ chứ không nói ra

Hạnh phúc đến quá nhanh và bất ngờ đối với nhỏ, làm nhỏ không kịp phản ứng nhưng dù sao nhỏ đã đạt được điều mình muốn

Đến chiều lúc về nhỏ ríu rít với Huy, nó với hấn nắm tay nhau, cô và Kiệt thì ngượng ngùng mỗi người có nơi làm mọi người thấy lạ vì mọi khi hai người này rất thích cãi nhau hôm nay yên tĩnh lạ thường nhưng rất nhanh mọi người không chú ý đến vấn đề này nữa vì còn bận hạnh phúc với tình yêu của mình và nghĩ hai người này lại đang chiến tranh lạnh với nhau thôi

1 ngày đi chơi vô cùng vui vẻ

Đại thắng "TÁN ZAI THÀNH CÔNG"

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thổ Lộ

Để chúc mừng cho đôi bạn trẻ đến với nhau mọi người đã thống nhất đi đến quán bánh ngọt của hấn để ăn mừng, sau khi tan cuộc Huy chở nhỏ về trước vì nhà nhỏ đi ngược lại với nhà nó và Kiệt, để 4 người ở lại nhìn nhau vì có 1 vấn đề phát sinh cô muốn đi về nhưng hấn lại muốn chở nó về nhà Kiệt lại không chịu chở cô về (chú thích là vì cô và hấn ở chung nên đi 1 xe Kiệt và nó gần nhà nhau nên đi 1 xe) nên mãi không thống nhất được, sau 1 lúc lâu cuối cùng quyết định được đưa ra hấn lại nó còn Kiệt lại cô đi về nhà cô xong hấn lại cô về nhà trọ của mình

Đi đến 1 đoạn đường vắng từ trong ngõ nhỏ đi ra 1 đám du côn tầm hơn 10 người tay cầm gậy gộc chặn đường của bọn hấn, tên đi đầu có vẻ là đầu lĩnh đi đến xe của hấn nói với giọng hoài niệm

- Lâu không gặp mày còn nhớ chúng tao không???

- Mấy người là ai??-hấn hỏi, nó ngồi đằng sau túm chặt lấy áo của hấn vì lo sợ

- Không nhớ bọn tao ah không sao để tao nhắc lại cho mày nhớ - nói xong vòng ra sau xe muốn sờ mặt nó nhưng bị nó hất tay ra

- Người đẹp vẫn nóng tính như ngày xưa nhỉ

- Các người là ai muốn làm gì- lần này là Kiệt nói

- Muốn làm gì ah tao có chuyện cũ muốn ôn lại với thằng này mày khôn hơn thì rút đi nhưng phải để con người yêu của mày lại cho anh em chúng tao vui vẻ - tên đầu lĩnh nói về mặt đám đảng, bọn đàn em cũng hòa theo cười lớn

Kiệt đứng lên kéo cô ra phía sau mình, nói

- Trước hết mày đánh thắng tao rồi hãy nói

- Lại 1 thằng muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân ah, ha ha được thôi hôm nay tao sẽ cho mày" đến thì đi thẳng đi về thì nằm ngang" ha ha - cả đám cùng cười rộ lên

- Bọn mày là ai, muốn làm gì??- hấn

- Để tao nói cho mày biết không đến lúc chết cũng không biết là mình vì sao mà chết, lần trước ở cánh đồng lau mày đã đánh anh em tao, tao có nói sẽ trả thù đúng không hôm nay tao đến đây thực hiện lời hứa của mình- tên đại ca nói về mặt tự nhiên

Lúc này hấn và nó đều đã nhớ nó đã bị 1 bọn thanh niên trêu đùa hấn đã tới cứu nó, cứ tưởng mọi chuyện kết thúc rồi không ngờ hôm nay lại bị bọn nó trả thù, nhìn kĩ lại thì tên đầu lĩnh này cũng quen quen

Mọi người biết chuyện này sẽ không dễ giải quyết giờ bọn hấn đã bị bọn côn đồ vây quanh trong 1 vòng tròn, hấn nói nhỏ với nó và cô" tí nữa lúc bọn anh đánh nhau em với phương chạy trước đi ", " không em muốn ở lại với anh- nó ", "2 người ở đây chỉ vương tay thôi chạy đi gọi người tới cứu bọn này- Kiệt", "được rồi nhưng 2 người phải cẩn thận đấy chờ bọn này gọi người đến cứu đấy- cô"

- Nói đi, không thì không còn cơ hội đâu, kaka muốn chạy đừng mơ hôm nay đừng hòng ai chạy thoát, anh em lên- tên đầu lĩnh ra lệnh

Hắn và Kiệt bị mấy thằng côn đồ vây quanh không thể nào mà bảo vệ nó với cô được, bình thường nhìn cô hung hăng hay dáo đánh kiệt cứ tưởng cô giỏi võ lắm nhưng thật ra chỉ là khua tay múa chân thôi và 1 phần là kiệt nhà ta cũng nhường cô cho cô đánh, còn nó thì khỏi phải nói mười phần thực nữ lên rất nhanh còn chưa kịp chạy đã bị 2 tên bắt không thể chạy được nó hoảng sợ kêu cứu" cứu với, có ai không cứu.....", chưa kêu được 2 câu đã bị tên kia bịp mồm, còn cô thì giãy dụa đá đá đấm đấm luôn mồm nói" thả tao ra, thả ra..." tên kia do bị ăn mấy cước của cô nên tức giận tát cô 1 cái làm cô ngã ra đất mồm còn chảy máu nữa " cho mày đánh tao này" tên kia bước lên còn muốn đánh cô, 1 màn này bị Kiệt nhìn thấy lòng cậu đau như bị ai đâm cho 1 phát vậy, cậu vội chạy lên đá cho tên kia 1 cái rồi ra nâng cô dậy nói

- Cậu không sao chứ

Nghe vậy nước mắt cô trào ra, cô khóc nức nở nhào vào ôm Kiệt, cô rất sợ lúc này đây có cần có 1 người để cho mình ôm, để cho mình dựa vào

- Đau lắm ah, chết tiệt để tôi đi đánh hắn - nói rồi bỏ cô ra rồi ra đấm đá túi bụi tên kia, sau khi xử lý tên này xong thấy có 1 tên đang kéo tay cô ý đồ sàm sỡ, Kiệt thấy máu nóng trong mình lại sôi lên chạy lại đánh tên kia do 1 phút chủ quan đã bị đánh lên ăn ngay 1 phát gây vào sau gáy và ngất đi. Cô khóc, chạy đến chỗ kiệt kêu khóc " cậu có sao không ...hixx..hixx....." rồi la to " Có ai không cứu chúng tôi với", tay cô dính đầy máu là của Kiệt cô vô cùng hoảng sợ lo lắng và hơn hết là đau lòng, cô chỉ biết khóc, khóc cho sự bất lực của mình, cô ôm chặt Kiệt luôn mồm kêu cứu, từ đằng xa nghe thấy tiếng bước chân chạy tới đây, phong phanh có tiếng nói" đằng kia có tiếng kêu lại xem xem ". Bọn du côn thấy Kiệt như vậy tưởng có án mạng nên cũng sợ phải đi tù còn nghe thấy có người đến nữa nên bỏ lại 1 câu rồi chạy đi" may cho bọn mày lần sau gặp bọn này thì tránh xa ra nghe rõ chưa, chạy thôi anh em"

Nó thấy Kiệt nằm bất tỉnh khóc chạy lại hỏi

- Cậucậu ý hix....lắm sao vậy

- Cậu ý bị đánh, ngất đi rồi, chảy nhiều máu lắm lắm sao bây giờ Anh anh....

Hắn cũng đi lại nhưng do cũng bị đánh không ít nên đi lại có vẻ khó khăn, nhìn thấy Kiệt bất tỉnh nhấn sự, do là con trai nên trấn định không như 2 nàng nhà ta chỉ biết khóc sụt sùi

- Mau đưa cậu ý đi bệnh viện kiểm tra đi- nói xong cũng quy gối quỳ xuống đường vì trước đó bị ăn 1 gậy vào cẳng chân, nó thấy hắn thế đau lòng vội vàng vàng chạy lại hỏi han ân cần hắn, đúng lúc này có 2,3 thanh niên chạy lại hỏi có chuyện gì, như phao cứu sinh cứu 4 bạn trẻ của chúng ta, " Mau cứu chúng tôi có người bị thương" mọi người giúp nhau đưa Kiệt và hắn vào viện làm kiểm tra

Sau 1 hồi làm kiểm tra kết quả là hắn thì bị rạn xương cẳng chân, trên người có n chỗ bị bầm tím nhưng nói chung là không nguy hiểm đến tính mạng, còn Kiệt thì do bị chấn động não do va đập mạnh, rách phần mềm nhưng không bị máu tụ linh tinh gì nhưng chưa tỉnh ngay được nên nhìn có vẻ nguy hiểm nhưng cũng không ảnh hưởng gì nghiêm trọng cả

Cô từ lúc Kiệt vào viện cứ kè kè bên cậu ta suốt không rời 1 giây, nó và nhỏ nhìn vậy thì thăm thì to nhỏ với nhau(sau khi vào viện người nhà của 2 người đã được mời đến trong đó có nhỏ)

- Này cậu có thấy lạ không bình thường Phương chẳng ước gì Kiệt nằm liệt giường không đi lại được không mở miệng cãi nhau được mà giờ nó thành sự thật sao cậu ý lại buồn thế nhỉ- nhỏ

- Cậu không biết chứ hôm Kiệt bị đánh cậu ý khóc dữ lắm, nhìn có vẻ đau lòng lắm- nó

- Hay là cậu ý thích Kiệt- nhỏ

- Làm gì có chuyện bình thường nhìn 2 người này cãi chửi nhau dữ dội lắm mà- nó

- Yêu nhau lắm cần nhau đau mà, biết đâu đấy, hay mình thử xem đi- nhỏ

- Thử như thế nào- nó

- Thế này này.....abc.....- nhỏ

Hai người thì thăm to nhỏ với nhau

- Làm sao cho giống thật bây giờ, tự dưng thì tớ không làm được- nó

- Ngốc quá đi mua lọ thuốc gió mắt là ok ngay- nhỏ

- Được đấy đi thôi- nó

Cách.....

- Các cậu về rồi đấy ah thế bác sỹ bảo cậu ý bị làm sao- cô lo lắng hỏi

-Bác sỹ bảo cậu ý không sao sẽ tỉnh ngay thôi-nhỏ

- Không sao sao các cậu lại khóc,các cậu lừa tớ đúng không???- cô

- Cậu ý không sao thật mà cậu không phải lo-nó giọng nói đã khụt khịt

- Các cậu lừa tớ, không được tớ phải đi hỏi rõ ràng mới được- cô xúc động đứng lên,nó nhỏ vội vàng kéo cô lại cô mà đi hỏi thì còn gì kịch vui mà xem nữa chứ

- Cậu đừng kích động ngồi xuống đi bọn tớ sẽ nói- nhỏ

- Nhưng cậu phải bình tĩnh đây không được xúc động- nó

- Các cậu nói đi- cô ngồi trở lại trên ghế sẵn sàng nghe mọi chuyện

- Bác sỹ bảo cậu ấy bị chấn động mạnh ở não ,não bộ bị tê liệt có thể không tỉnh lại được nữa- nhỏ nói xong đưa tay dụi dụi mắt cố gắng khụt khịt giả bộ khóc

- Cậu nói gì cậu ý không ...không...thể tỉnh lại nữa áh - cô như không tin vào tai mình ngồi sờ sờ tại chỗ

- Cậu cứ bình tĩnh đã Bác sỹ còn nói là bây giờ phải nói chuyện gì gây bất ngờ kích thích cậu ý , biết đâu cậu ý có thể tỉnh lại được- nó

- Bình thường 2 người hay cãi nhau mà cậu thử ngồi chửi cậu ý 1 trận biết đâu cậu ý tức lại tỉnh lại thì sao- nhỏ cười trộm vì cô quay lưng lại nên không nhìn thấy

- Từ tối qua tới giờ cậu chưa ăn gì ngồi đây tớ mua gì cho ậu ăn nha không cậu cũng ốm ra đấy thì mệt lắm- nó

- Cậu cứ ngồi thử nói chuyện xem sao bọn tớ đi 1 tí quay lại ngay- nhỏ

Cô không đáp lời chỉ nhìn chăm chăm Kiệt,hai người kia ra khỏi phòng nhưng không đóng phòng mà mở hé ra để còn rình xem kịch vui nữa chứ,nhưng cả 3 người không hề biết khi 3 người đang nói chuyện trên giường Kiệt mí mắt đã động

- Hai người làm gì ở đây vậy sao không vào đi- Huy

Hai người giật nảy mình vì làm việc bất chính mà,nhìn lại hóa ra là Huy ,cả 2 ra dấu hiệu im lặng rồi cùng kéo Huy vào xem cuộc vui

Trong phòng cô nhìn Kiệt mà nước mắt cứ tuôn rơi,cô không thể tưởng tượng được mới hôm qua thôi hai người còn vui cười nói cười cãi nhau mà giờ đây cậu ý chỉ nằm yên lặng ở trên giường và có thể không bao giờ tỉnh lại nữa

- Đồ ngốc đã không đánh lại người ta còn tỏ ra làm anh hùng làm cái gì,muốn tôi cảm kích cậu ,mang ơn cậu đúng không,hay muốn tôi đau lòng cậu,không cậu là gì của tôi suốt ngày kiểm chuyện cậu nhau với tôi việc gì tôi phải đau lòng cậu cơ chứ....hixhixx.....

Cô nhào vào lòng kiệt ôm cổ Kiệt khóc nức nở

- Nhưng cậu giờ như thế này làm tôi đau lòng lắm,cậu lấy quyền gì làm tôi đau lòng cậu mau tỉnh lại cho tôi,tỉnh lại cho tôi...hixhixx....

- Không biết từ bao giờ cậu lại xuất hiện trong những giấc mơ của tôi,hình ảnh của cậu luôn trong tâm trí tôi,nhiều lúc gặp cậu tôi rất bối rối phải kiểm chuyện cãi nhau để giấu đi cảm xúc thật của mình,nhìn cậu nói cười với người con gái khác tôi sẽ ghen tị,nhiều lúc cậu trêu đùa tôi sẽ đỏ mặt,...thể có phải là tôi thích cậu rồi không .hix.hiixx....

- Sao cậu dám cướp trái tim tôi rồi giờ nằm bất động như thế này hà,mau dậy ,ngồi dậy nói chuyện cho tôi mau giả trái tim của tôi lại cho tôi ,tôi không thích 1 người chỉ nằm bất động như cậu đâu,hix....hix

- Cậu mau dậy đi được không, xin cậu đừng mau dậy nhìn tôi đi đừng nằm không nói gì nữa đừng bỏ tôi 1 mình...hix..... Hix.....

Có 1 đôi tay lặng lẽ vòng nên lưng cô ôm chặt lấy cô

- Cậu đang tỏ tình với tôi đấy ah!!!!

Cô ngẩng đầu lên nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Kiệt,ngốc tại chỗ chỉ lắp bắp được mãi 1 chữ

- Cậu....cậu....

- Có người vừa khóc vừa kêu thích tôi làm sao tôi không tỉnh lại được chứ

- Tôi....- cô đỏ mặt vì màn tỏ tình của mình quên khuấy việc 2 cô bạn thân nói là Kiệt có thể không tỉnh lại được nữa

- Cậu nói lại có phải cậu thích tôi không đang tỏ tình tôi không- nhìn khuôn mặt đỏ chót của cô Kiệt thấy thật đáng yêu nên muốn trêu đùa cô

- Ai...ai thêm t...h...i...c...h cậu cơ chứ- cô chối không chịu nhận

- Tôi có 1 bí mật muốn nói với cậu

Không đợi cô nói Kiệt đã nói

-Không biết từ bao giờ, Tôi cũng thích cậu mất rồi,nhìn cậu cười trái tim tôi đập liên hồi,tôi rất ghét mỗi khi cậu nói chuyện với những người con trai khác nên luôn kiếm chuyện với cậu để cậu chú ý đến tôi,hôm nay thấy cậu gặp nguy hiểm trong lòng tôi bỗng đau nhói,tôi chỉ ước mình có khả năng mãi mãi bảo vệ cậu dù dùng cả tính mạng của tôi đi nữa tôi cũng đồng ý

Cô sững sờ trước những lời thổ lộ của Kiệt

Hai người khoảng cách rất gần nhau môi kiệt nhẹ nhàng hôn lên môi cô,cô chỉ lặng lặng nhận nụ hôn của Kiệt mà chưa phản ứng lại,sau 1 lúc nước mắt cô rơi cô từ từ nhắm mắt lại hai tay vòng lên cổ Kiệt đón nhận nụ hôn đầu tiên của 2 người bắt đầu cho 1 mối tình đẹp cho đôi bạn trẻ

Còn 3 bạn trẻ của chúng ta ở ngoài cửa vô cùng xúc động trước màn tỏ tình này,cũng lúc đầu trước sự ngốc nghếch của 2 người này,thích nhau mà lại miếm chuyên cãi nhau, cười khếp cửa lại và ai vào việc lấy nó thì về chăm sóc hân,nhỏ và Huy thì đi mua đồ ăn cho mọi người,mặc dù vụ tai nạn này làm mọi người rất là buồn và lo lắng nhưng qua đó mà 2 người bạn của chúng ta đã nhận ra tình cảm thật của mình đây gọi là trong họa có phúc nhii hiihi....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chuyến Du Lịch

Để kỉ niệm ngày quốc khánh của đất nước trường học đã tổ chức 1 chuyến du lịch 3 ngày 2 đêm cho học sinh toàn trường có thể mang người thân đi cùng nên Huy cũng có tên trong chuyến đi này

Trước giờ G

Do sáng mai phải đi sớm nên tất cả cùng ngủ lại phòng trọ của hân vì nó gần điểm hẹn hơn nhà nó và Kiệt,3 nàng nhà ta ngủ chung phòng với Phương

- Tớ hồi hộp quá không ngủ được đây này- cô

- Tớ cũng thế lớn như thế này mà chưa từng đi du lịch dã ngoại như thế này bao giờ- nó

- Không biết đã mang đủ hết chưa nhii để tớ nhớ lại xem nào: máy ảnh,quần áo,thuốc,mỹ phẩm,đồ ăn,....còn gì nữa không nhii- nhỏ

- Thôi thôi đủ rồi đủ rồi nhìn cậu mang 1 đồng to tướng thế kia rồi còn gì định mang cả cái nhà đi luôn chắc- cô

- Hi tại tớ cũng chưa đi lửa trại bao giờ nên không biết chuẩn bị đã đầy đủ chưa thôi-nhỏ

- Thôi mau ngủ đi muộn rồi đây không mai lại không dậy được- nó

- Ok ngủ thôi- cô

- Chúc các cậu ngủ ngon- nhỏ

- Ngủ ngon- nó ,cô

Còn các chàng trai thì chẳng có cái xúc động như thế nên đã ngủ từ lâu chỉ khác là không ngủ cùng nhau(tưởng tượng ba chàng trai nắn ôm nhau....rùng mình....nổi da gà) mà mỗi người 1 nơi hân ngủ phòng hân,Huy ngủ phòng Huy chỉ khổ thân Kiệt phải nằm sôpha chống đỡ 1 đêm

Hẹn nhau 5h có mặt đặt báo thức là 4h30' đến giờ nào là điện thoại kêu đồng hồ báo thức kêu nhưng không được ai chú ý thì phải,Kiệt nằm ghé sôpha thấy âm ý theo thói quen định vờn người tắt đồng hồ nhưng ghé quá nhỏ chưa xoay hết người đã oạch.....bịch.....cậu bị ngã lăn ra nhà,đau quá chưa kịp hoàn thần lại thì sực nhớ ra là hôm nay đi du lịch vội nhìn đồng hồ tròn tròn mắt đã 4h50' rồi vội rống to

-MỌI NGƯỜI DẬY MAU,MUỘN RỒI- rồi vội vàng mặc quần áo đi làm vệ sinh cá nhân

Nghe tiếng rống mọi người lục đục ngồi dậy dụi mắt vươn vai,như là chưa nhớ ra vụ đi du lịch cô nhìn đồng hồ còn oán trách nói

- Chưa đến 5h mà sao gọi mọi người dậy sớm vậy chứ

Tiếng Kiệt trong phòng vọng ra

- Hôm nay đi du lịch mà,mau lên không muộn rồi

Á....Á.....nó và nhỏ la lên

- Chết rồi muộn rồi sao không gọi sớm hơn cơ chứ

- Mau lên mau lên không thì không kịp mất

- Ai trong nhà vệ sinh vậy mau ra đi,còn cho người khác vào chứ

- Á tránh ra cho người ta chải đầu cái nào

- Áo tó đầu hả Anh anh,nó đầu rồi,hôm qua vẫn ở đây mà

- Trời chìa khóa cửa đầu rồi,đầu rồi

- Á sao lại thay quần áo ở đây ,mau vào phòng đi

- Cho nhanh không thì không kịp mất

.....abbc.....abc.....

1 trận âm ỹ,cuồng cuồng quýt quýt,vội vội vàng vàng,không khí vô cùng căng thẳng và vội vã

Khi mọi người có mặt ở điểm hẹn thì đã muộn 30' do với dự định,may mà còn 1 xe của thầy cô còn ở lại đợi học sinh đến muộn như bọn nó,không thì hông luôn vụ du lịch của mọi người

Do đi cùng thầy cô nên các đôi không được ngồi cùng nhau nên các chàng trai có vẻ bất mãn nhưng các cô gái lại trò chuyện vô cùng vui vẻ không hề chú ý đến tâm ý của các chàng trai

Đến nơi mọi người tụ họp phân khu theo khối ,giọng thầy phụ trách khối 12 vang lên nói nói nào là về nội quy,quy định linh tinh gì đó phần mọi người mong chờ nhất là trò chơi ,trò chơi đầu tiên là dựng lều vì lần du lịch này là đi dã ngoại + lửa trại nên sẽ phải tự dựng lều để ngủ 2 đêm ,đầu tiên là chọn nhóm 6 người 1 nhóm tự nhận nhau,trai gái có thể ở cùng nhau theo ý kiến của mọi người(vì có cả người thân đi theo nữa) tránh bốc thăm vừa tốn thời gian lại khó quản lý,sau khi nộp danh sách nhóm và nhận đồ dựng trại mọi người có 2 tiếng để chuẩn bị,và dựng trại đội nào dựng đẹp nhất sẽ có phần thưởng nên mọi người rất là hứng thú hò hét nhau bắt tay vào làm việc

Nhóm của nó cũng rất hào hứng,nhưng có vẻ toàn người không có kinh nghiệm,cứ loay hoay mãi mà không làm ra cái hình dạng gì cả,làm các nàng nhà ta rất là bức bối vì xung quanh mọi người đã làm gần xong rồi mà nhìn lại đồng hồ hỗn độn của mình thì chỉ biết lắc đầu thở dài,đang lúc mọi người định bốc phát tức giận của mình thì có 1 người xuất hiện

- Hình như mọi người cần sự trợ giúp thì phải- giọng của 1 chàng trai vang lên

Mọi người nhìn lại hóa ra là cậu bạn đội trưởng đội văn nghệ lớp bên tên là gì nhỉ hình như là Lâm ,Huy Lâm thì phải

- Cậu biết dựng lều ah ,mau đến giúp chúng tôi đi- cô

- Tớ hay đi phượt cùng bạn lên mấy vụ này hay làm lắm nên cũng biết đôi chút có gì để mình giúp các cậu ok

- Tốt qua mau lại giúp bọn tớ đi- các nàng hí hửng nói

Nhìn ánh mắt tỏa sáng của các nàng dành cho tên kia mấy chàng nhà ta tức tối lắm nhưng không làm được gì ai bảo mấy chàng nhà ta không ai biết tí tẹo tèo tèo gì về mấy vụ lều trại này cơ chứ

Mấy nàng vui vẻ chạy quanh trải nghiệm công việc dựng trại vui vẻ này dưới sự hướng dẫn tận tình của Lâm,nghe các nàng khen Lâm hết lời làm máu ghen trong các cậu cứ bị sục sôi,đến lúc hoàn tất thì đã là việc của 3 tiếng sau tất nhiên là thua trong vụ dựng lều này ,quá trưa rồi ai ai cũng đói vì sáng phải dậy sớm không kịp ăn lại còn phải vất vả vì cái vụ lều trại này nữa làm mọi người kiệt sức,do dựng lều quá lâu quá giờ ăn rồi nên chẳng có gì muốn ăn thì phải tự làm nhưng ở đây chẳng ai biết nấu ăn cả trừ Huy nhân nhưng Huy lại chỉ biết nấu ăn bằng bếp gas chứ không biết dùng lửa nướng thịt như thế này Lâm lại có dịp tỏ tài trước các nàng

Ngồi vòng quanh đồng lửa nhìn miếng thịt cháy vàng thơm mùi thơm bay tứ tung làm tuyến nước bọt của mọi người hoạt động hết công suất nước bọt như muốn trào ra,vừa ăn vừa trò chuyện rất vui vẻ

- Sau này ai mà yêu được cậu chắc là có phúc lắm đây nếu chẳng may bị lạc trong rừng cũng không sợ bị chết đói nhĩ- cô vừa ăn vừa nói
- Cậu có muốn làm cô gái có phúc đấy không- Lâm trêu đùa nói
- Ài ui.....-cô xoa xoa lưng,do vừa bị Kiệt yêu thương cho 1 cái véo ,nhưng không dám nói ra
- Sao vậy
- Không có gì tớ bị con kiến đốt thôi,mà cậu đừng trêu đùa tớ kiểu này tớ không muốn lại bị kiến đốt tiếp đâu- mọi người hiểu được ý nghĩa sâu xa trong đó nên nhìn Kiệt cười
- Xin lỗi , xin lỗi tớ đùa thôi người như thế không tài không sắc làm gì có ai chịu yêu chứ- ngữ khí bất mãn làm mọi người cười sặc sụa
- Cậu học giỏi hát hay,lại biết lấy lòng phụ nữ nữa chứ thế mà vẫn chưa có người yêu hay là cậu.....thích con trai...này này đây là người yêu tớ đấy nha cậu mà dám thích anh ý tớ quyết 1 sống 2 chết với cậu- nhỏ nói xong nhanh tay ôm chặt Huy phùng mang trọn mép đe dọa đối phương để bảo vệ món đồ quan trọng của mình

Mọi người nghe nó nói vậy chờ người hóa đá 2s rồi phá nên cười,cô và Kiệt thì cười ngả lẩn ngả lộn ,nó gục mặt vào cánh tay hấn cười thảm,hấn thì chỉ nhoen miệng cười vỗ lưng cho nó,Huy thấy bộ dáng gà mẹ bảo vệ gà con của nó thì cười xoa xoa đầu nó nói " nghịch ngợm"

Lâm sau vài giây tiêu hóa những gì nó nói,vội xua tay biện bạch

- Không tớ trai thẳng 100% ,thật đấy
- Nhìn về mặt đề phòng nghi ngờ của nó Lâm vội nói thêm
- Thật ra tớ có thích 1 bạn gái nhưng chưa dám nói- về mặt ngượng ngùng
- Ngày trước hay thấy cậu lảng vảng quanh lớp tớ thích cô nào nói tớ ah nói đi tớ giúp cho- nhỏ thấy Lâm nói vậy bỏ qua về đề phòng lúc nãy lại hí ha hí hửng làm bà mai
- Ai đấy ai đấy tớ cũng giúp cậu 1 tay- cô cũng tham gia cuộc vui

Lâm ngập ngừng không nói hay thật ra là ngại vì trước nhiều người như thế này không biết mở lời như thế nào

- Nói đi mà tò mò quá- nhỏ
- Con trai gì mà áp a áp ứng thế hà có gì thì nói thẳng ra đi- cô
- Giờ tớ không nói được sau này các cậu sẽ biết thôi- Lâm
- Không đợi cô và nhỏ tỏ vẻ bất mãn thì nó đã lên tiếng
- Nếu thích thì cậu nên nói ra đi vì sẽ không còn nhiều thời gian nữa đâu,bọn mình sắp kết thúc học kì rồi còn gì
- Đúng đấy mới cả cậu không nói cho người ta biết người ta nhận lời yêu người khác thì sao lúc ý lại hối hận- nhỏ
- Cơ hội chỉ có 1 lần thôi cơ mà nắm bắt- cô

Lâm ánh nhìn trộm nó rồi lại rũ mắt xuống như làm ra quyết định gì vậy nhưng đã bị hấn nhìn thấy ,hấn nói

- Chuyện của người ta thì để người ta tự giải quyết mọi người không nên xen vào
- Chuẩn luôn!!!- kiệt gật đầu phụ họa,vì Kiệt để ý cậu ta cứ nhnf cô suốt nên đâm ra ghét,muốn phá đám
- Em hãy làm gì mà mình cho là đúng đừng để sau này hối hận là được- Huy cho lời khuyên
- Cảm ơn mọi người đã cho mình thêm dũng khí mình đã quyết định sẽ nói cho cậu ý biết biết đâu cậu ý cũng thích mình thì sao không thử thì làm sao mà biết được đúng không?- ánh mắt của Lâm dừng lại ở nó,trong đó có thứ gì đó mà khó diễn tả bằng lời được rồi vội vàng quay đầu đi khi bắt gặp ánh mắt của hấn đang nhìn lại
- Đấy làm con trai thì phải dám nghĩ dám làm mới đáng mặt chứ- nhỏ
- Cố lên nha,chúc cậu thành công!!!!
- Cố lên!!Làm hết sức mình nha!!!

Buổi chiều tập trung chơi trò chơi,nó do mệt vì tàu xe nên xin nghỉ ngồi ngoài cỏ vũ,hấn cũng định ngồi cùng nó nhưng do mọi người lôi kéo và quan trọng

là nó nói muốn có được phần thưởng của người thắng nên hắn đã ra chơi.Đang ngồi cổ vũ nhiệt tình thì có 1 bạn gái đi đến đưa nó 1 tờ giấy nó hỏi ai đưa thì bạn ý chỉ bảo có người nhờ đưa cho nó xong rồi cũng đi mất,nó mở tờ giấy ra xem

" Hẹn cậu chỗ gốc cây cổ thụ,tớ có chuyện quan trọng muốn nói với cậu ,không gặp không về"

Nhìn mảnh giấy nó không biết phải làm như thế nào không biết ai là người hẹn nó ra có mục đích gì,nó rất muốn hỏi ý kiến của hắn hoặc kéo hắn đi cùng nhưng nhìn mọi người đang chơi vui vẻ như vậy nó không muốn làm phiền.Nhìn trời hình như sắp mưa người ta mà đợi mình dính mưa thì khổ thân(lòng thương người lên ngôi)với cả chỗ ý cũng gần đây nếu có gì thì kêu to chắc mọi người sẽ nghe thấy thôi.Làm ra quyết định nó đứng dậy đi đến chỗ hẹn

Đến nơi thấy 1 người đang đứng xoay lưng về phía nó nhìn qua là 1 cậu con trai

- Cậu là ai hẹn tôi ra đây làm gì-nó hỏi trực tiếp vấn đề

- Rất vui vì cậu đã đến ,hẹn cậu ra đây vì có chuyện quan trọng muốn nói với cậu- cậu ta từ từ quay người lại

- Lâm sao lại là cậu....- nó ngạc nhiên vì cậu ta là Lâm

- Mình đã thích cậu từ rất lâu ,chính cậu đã cho mình động lực để hôm nay mình muốn nói với cậu mình thích cậu,cậu đồng ý làm bạn gái mình nhé- từ đằng sau lấy ra 1 bó hoa đi về phía nó

Nó sau vài phút ngạc nhiên ,ngờ ngàng,không tin vào tai mình,không ngờ là người Lâm thích lại là mình nhưng nó cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần

- Cảm ơn tình cảm cậu dành cho tớ nhưng tớ đã có người yêu rồi- nó trả lời thẳng thắn không muốn cho Lâm hi vọng

- Tớ sẽ không từ bỏ dù sao 2 người chưa lấy nhau thì tớ vẫn còn cơ hội,chuyện tương lai chưa ai nói chắc được- sau vài phút suy sụp khi nghe nó nói có người yêu rồi,nhưng rất nhanh cậu đã lấy lại tinh thần không muốn từ bỏ khi vẫn còn cơ hội,cậu luôn tin nếu muốn có hạnh phúc thì mình phải cố gắng và tranh thủ

Nó tròn tròn mắt không tin được khi nghe Lâm nói như vậy,nó tưởng nói như vậy thì cậu ta sẽ từ bỏ cơ chứ

- Ngoài anh ý ra tớ sẽ không yêu ai khác,nói cách khác là không thể yêu ai ngoài anh ý nên xin lỗi không thể đáp lại tình cảm của cậu được,cậu hãy tìm 1 người con gái tốt hơn tớ đi đừng phí thời gian với tớ

- Không!giờ cậu chưa thấy được tình cảm của tớ dành cho cậu,cho tớ cơ hội để chứng minh tình cảm của mình được không- Lâm nghe nó nói vậy rất kích động ,cầm tay nó nói

Bị bất ngờ trước hành động của Lâm,vội vàng gạt tay cậu ta ra hoảng hốt không biết phải làm sao theo bản năng nghĩ chôn chạy

- Xin lỗi ,xin lỗi.....nếu không có gì tớ về trước đây- nó vội vội vàng vàng gạt tay Lâm xoay người đi nhưng nó không chú ý dưới chân nên vấp phải gốc cây ,lảo đảo nó nhắm mắt chờ đợi tiếp xúc thân mật với mặt đất,nhưng không có 1 bàn tay đã kéo nó lại,Lâm thấy nó như vậy nhanh chóng giờ tau ra kéo nó do mất trọng tâm và lực tác động lại quá lớn không giữ được thăng bằng nên đã bị ngã ra đằng sau nó ngã nên người Lâm

Nó vội vàng chống tay ngồi dậy luôn mồm nói xin lỗi ,bỗng Lâm đặt lên má nó 1 nụ hôn.Ngờ ngàng,tức giận,áy náy tất cả biến thành nước mắt hai hàng lệ dài nóng bỏng chảy dài trên má nó,trong đầu nó lúc này hiện lên hình ảnh của hắn nó đã bị người con trai khác hôn(má),nó thấy có lỗi với hắn vô cùng,nước mắt càng chảy ra mãnh liệt hơn

Chát!!!!

Nó tát cho Lâm 1 cái tát ôm má đứng dậy bỏ chạy," sao cậu ta có thể đối xử với mình như vậy cơ chứ"

Lâm chống tay ngồi dậy ngơ ngàng nhìn theo bóng nó,lúc này hành động của cậu chính cậu cũng không kiểm soát được chắc do tình cảm dành cho nó quá sâu ,bị đè nén rất lâu,nhìn khuôn mặt hồng hồng đáng yêu của nó thì cậu đã không kiềm chế được nên làm như vậy mặc dù biết hậu quả sẽ nghiêm trọng nhưng cậu vẫn muốn làm như vậy,nhưng sau cậu hối hận" dù gì cũng bị đánh bị ghét biết thế đã hôn môi ,tiếc thật"

Hai nhân vật chính của chúng ta không hề hay biết có 1 người đứng sau cây cổ thụ đã nhìn thấy hết nghe thấy hết 1 màn này,cậu nắm chặt nắm đấm,2 hàm răng cắn chặt kêu ken két.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Tình Định

" Bốp"

Hắn từ phía sau cây đi ra giờ nắm đấm nhắm ngay mặt Lâm ,do đang mãi ngơ ngác nhìn theo nó nên Lâm đã ăn trọn cú đấm của hắn

- Sao cậu dám làm như thế với cô ấy hả- hắn túm cổ áo Lâm rít gào từng chữ nói
- Không liên quan tới cậu, buông tay ra- Lâm hất tay hắn ra
- Tôi là người yêu cô ấy
- Là người yêu thì có quyền can thiệp vào mọi chuyện của cô ý ah

Không chú ý tới những lời của Lâm hoặc do những lời ấy đã làm hắn cảm thấy hoang mang khi nghĩ mình không thể can thiệp vào chuyện của nó nên giờ hắn rất tức giận không kiềm chế được lại lao vào đánh Lâm ,lúc này do ý thức được việc làm của mình không đúng nên Lâm không đánh trả nhưng giờ thấy hắn như vậy cậu cũng không kiềm chế nữa. Cậu cũng ra tay đánh lại ,đánh cho nổi lòng bao lâu nay của mình cho tình cảm chôn giấu và cả cho không cam lòng bị thất bại.Hai người lao vào đánh nhau như 2 con dã thú quyết sống chết bảo vệ lãnh thổ của mình

Sau 1 lúc lâu hắn chiếm ưu thế đánh thắng Lâm ,đánh cho cậu nằm lê trên đất,lúc này nổi lòng của hắn mới thoáng dịu lại,nhìn Lâm hừ lạnh đe dọa

- Từ nay trqnhs xa cô ý ra đừng có lồn vồn trước mắt chúng tôi nữa hôm nay chỉ là cảnh cáo thôi nếu còn lần sau tôi tin chắc cậu sẽ không chỉ bị nhẹ như thế này đâu
- Tôi không cam tâm tại sao người cô ấy thích là cậu không phải là tôi,tôi đã thích cô ấy từ rất lâu rồi ,tất cả tại cậu, tại sự xuất hiện của cậu- Lâm không cam lòng nói nên nổi lòng của mình
- Nếu thích hãy đấu tranh công bằng đừng chứ đừng làm việc hèn hạ làm cô ấy phải khóc như thế,không đáng mặt là 1 thằng đàn ông
- Tôi sẽ giành cô ấy từ tay cậu hãy đợi đấy
- Sẽ không có chuyện đó vì người cô ý yêu là tôi sẽ không bao giờ thay đổi
- Tôi sẽ không bỏ cuộc
- Vậy hãy thử đi đến lúc đó cậu còn thể thảm hơn hôm nay

Rồi hắn quay người bước đi,đi tìm nó hắn biết giờ nó đang bất an hoảng sợ,hắn muốn ở bên bảo vệ an ủi nó

Lâm nghe tiếng bước chân đi xa lấy tay che mắt cười to nhưng lại có dòng nước ấm chảy ra từ khóe mắt, cậu biết kể từ hôm nay nó sẽ chán ghét cậu nhưng cậu vẫn muốn làm như vậy đây là tình cảm mà cậu dồn nén đã lâu cậu cũng muốn bộc lộ cho nó biết dù nó có thái độ gì đi nữa,cậu sẽ xin lỗi nó rồi công bằng theo đuổi nó

Còn hắn thì vội vã chạy theo nó lúc này thấy nó khóc chạy đi chắc là đau lòng lắm nên giờ hắn chỉ muốn mau mau tìm được nó

Đi được 1 quãng đường thì nghe thấy tiếng khóc, tiếng khóc càng ngày càng to hắn đi theo tới gần bờ suối thấy nó đang ngồi ở đấy hai tay ôm chân ngồi bên bờ suối khóc rất là thương tâm hắn nhẹ thờ ra may mà tìm được nó nhưng cũng không khỏi đau lòng khi nhìn thấy nó khóc như vậy như con chó nhỏ bị người ta vứt bỏ vậy.Nhẹ nhàng bước đến ôm chặt nó từ đằng sau vùi mặt vào sau lưng nó,gửi mùi thơm tự nhiên trên người nó bỗng làm nó an tâm

Nó đang khóc bỗng cảm giác bị kim đâm khi ý thức được đang có người ôm mình nó ra sức giãy giụa đấm đá " Anh anh,anh đây"nghe được giọng nói trầm thấp quen thuộc,vòng tay ấm áp nó mới thôi giãy giụa để im cho hắn ôm ,nó thấy có lỗi với hắn lắm dù không phải cố ý nhưng vô tình nó đã làm việc phản bội hắn để người con trai khác đụng chạm nó,giờ nó không muốn nhìn thấy hắn sợ đối mặt với hắn

Thấy nó giãy giụa hắn lên tiếng trấn an nó,nó yên tĩnh lại nhưng chỉ ngồi im khóc không nói gì cả làm hắn rất lo lắng

- Làm sao vậy sao em lại khóc

-.....

- Có chuyện gì nói anh nghe được không?

-.....

- Trả lời anh đi mà đừng im lặng như thế nữa,quay lại nhìn anh - thấy nó không trả lời mà chỉ khóc hắn quay người nó lại đối diện với mình nâng mặt nó lên nhìn thẳng mặt hắn,do khóc lâu lắm hai mắt đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn toàn nước mắt,nhìn kĩ sẽ thấy 1 bên má đỏ bừng chắc do dùng tay kì cọ gây nên lúc này hắn hối hận đã quá nhẹ tay với Lâm biết thế phải đấm thêm vài cái mới được hắn nghĩ thế. Hắn nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt trên mặt nó nhìn nó khóc nước mắt của nó như đánh thẳng vào đáy lòng hắn khuấy đảo tâm tình của hắn vừa đau lòng vừa áy náy tự trách mình

- Đừng khóc nữa em khóc làm anh đau lòng lắm có gì nói với anh được không?

Hắn không muốn để nó biết thực ra hắn đã biết tất cả một là không muốn nó khó xử trước hắn hai là muốn thử xem độ tin nhiệm của nó giành cho mình muốn nó không giấu giếm mà nói tất cả với hắn tin cậy hắn ,ý lại vào hắn,hắn muốn là người mà nó nghĩ đến đầu tiên khi có chuyện gì xảy ra sẽ chia sẻ với hắn

Nói được không ,nói ra anh ấy sẽ nghĩ mình như thế nào nó sợ ánh mắt lạnh lùng của hắn như khi lần đầu gặp lại nhau ở trường vậy,còn không nói thì nó như có 1 cục đá đè nặng lòng nó khó chịu vô cùng ,nghe giọng nói trầm thấp vòng tay quen thuộc luôn luôn bên tại nó nó lại ụi khua khóc lên ,nó muốn mãi mãi được hắn ôm như vậy luôn cho nó cảm giác an toàn ,đáng tin cậy

Hắn chỉ nhẹ nhàng vỗ lưng nó để nó bình ổn cảm xúc,hắn biết lúc này nó khóc sẽ thấy nhẹ nhõm hơn.Sau khi khóc đã nó quyết định nói với hắn vì nó nhớ hắn đã từng nói không muốn nó giấu diếm hắn điều gì nếu không sẽ không quan tâm tới nó nữa ,so với tất cả nó sợ nhất là hắn bỏ mặc nó

- Em nói anh không được giận em đâu đấy- lấy tay xoa mắt về mặt đáng thương nói

Hắn cười gật đầu ,nó hít sâu một hơi lấy dũng khí rồi nói 1 mạch từ vụ gửi thư hẹn gặp tới vụ trượt chân bị ngã và cả vụ hôn má nó ngáp ngủ nửa ngày mới thốt ra được sau khi nói xong rũ đầu xuống không dám nhìn mặt hắn,như con chó con làm sai chờ chủ nhân trừng phạt vậy,đợi 1 lúc lâu không thấy hắn lên tiếng sợ hắn giận, nó vội vàng ngẩng đầu nhìn hắn chỉ thấy hắn đang cười nhìn nó làm nó không hiểu có chuyện gì xảy ra mặt cứ ngệt ra

Hắn cười xoa đầu nó,nhẹ nhàng nói không hề ý thức được là mình đang cười trên nỗi đau của người khác

- Anh rất vui vì em đã nói cho anh biết mọi chuyện,không giấu giếm anh điều gì cả sẵn sàng chia sẻ mọi chuyện với anh làm anh thấy mình là 1 người vô cùng quan trọng đối với em- nói với về mặt thỏa mãn

- Anh vốn vô cùng quan trọng với em mà-nó nói như đây là điều đương nhiên

- Ha ha....đúng ha anh quên mất- hắn cười véo 2 bên má nó làm nó kêu oái oái vùng vẫy thoát khỏi ma chướng của hắn

- Ái đau quá, anh buông tay ra- vùng vẫy chạy vào dòng suối dùng nước tạt hắn

- Chết này ai bảo anh véo mặt em cho anh chết cho anh chết- vừa tạt vừa cười rất là vui vẻ

- Ái dà định tạo phản ah được rồi ,biết tay anh- đứng dậy làm động tác giả vờ tay áo,chạy vào cuộc chiến ,hai người vừa tạt vừa đuổi bắt nhau rất vui vẻ ,chuyện buồn vừa này triệt để bị hai người này quên không còn tí gì

Ở 1 góc khác cũng có chiến tranh nổ ra

- Phương đợi đã nghe anh nói- chạy nên kéo tay cô lại

- Còn gì mà nói chính mắt tôi nhìn thấy- không giựt được tay ra đành đứng lại nghe Kiệt nói

- Không phải như vậy cậu ý bị vấp ngã vào phía anh,anh thuận tay đỡ mà thôi- về mặt khẩn cấp giải thích

- Rõ ràng tôi thấy cô ta ôm cổ anh còn anh ôm eo cô ta còn liếc mắt đưa tình ,tình chàng ý thiếp với nhau thân mật lắm cơ mà-mặt cô đỏ bừng không biết vì giận hay vì ghen nữa

- Không phải vậy anh chỉ là thuận tay thôi mà không có gì mờ ám như em nói đâu

- Áh ý anh là tôi toàn ý nghĩ đen tối mờ ám chứ gì,đi,đi về với hồ ly tinh thanh cao của anh đi- nổi giận dẫm chân lên chân Kiệt cậu ăn đau bỏ tay ôm chân cô quay người đi thẳng không quay đầu lại

-A..... aa...- Kiệt kêu lên rồi không thấy tiếng gì nữa

Chuyện là thế này mọi người đang tập trung nấu bữa tối Kiệt cũng góp vui,có 1 cô bạn không biết cố ý hay vô tình đang đi đường ngon lành chẳng biết tại sao lại ngã thẳng vào lòng cậu,cậu đành phải đưa tay ra đỡ không ngờ cô ta đưa tay lên cổ cậu tạo ra bức hình như cô vừa nói,đúng lúc này cô từ trong lều bước ra nhìn thấy cảnh này không nói gì đi thẳng vào rừng cậu hoảng quá vội buông cô bạn kia ra chạy theo cô

Đi được 1 quãng không thấy Kiệt lại nhai nữa quai lạ quay đầu không thấy ai máu trong người cô dồn hết lên não ,gân xanh giựt giựt" hừ dám đi tìm con hồ ly tinh đấy thật ah,được lắm" nắm tay nắm chặt nghiêng răng nghiêng lợi ,lừa giận dùng dùng,quay đầu lại đi xử lý đôi gian phụ dâm phụ kia không thể để cho hồ ly tinh trắng trợn cướp người yêu của mình được, đang vừa đi vừa nghĩ xem làm như thấy đằng trước cô người nằm liếc mắt 1 cái cô đã nhận ra là Kiệt chạy vội nên xem trong lòng vô cùng lo lắng,hoảng hốt đang tự dưng bình thường lại lần dùng ngã ở đây là thế nào

Đến gần thấy cậu nằm bất động nhắm chặt mắt,cô vội vàng lay cậu nhưng không có tác dụng gì cậu vẫn nằm yên không hề nhúc nhích,gọi to kêu cứu nhưng không có tiếng trả lời và cũng không ai đến cả ,thử nâng cậu dậy đỡ cậu về chỗ trại nhưng không được cậu quá nặng cô không diu nổi lại ngã xuống

Lúc này mọi hoang mang ,rối loạn ,lo lắng ,hoảng sợ biến thành nước mắt cô nhào vào ôm cậu khóc cho sự vô lực của mình ,thình lình có đôi vòng tay vòng ôm cô kéo sát cô vào người mình môi nhẹ nhàng hôn lên những giọt nước mắt của cô nói

- Anh có chết đâu mà em khóc dữ vậy

Cô lắc bắp kinh hãi vừa nãy còn nằm im như xác chết sao giờ bão táp là tỉnh được ngay vậy, nghe thấy cậu nên tiếng hoàn hồn vội vàng vàng nói

- Anh anh có sao không, đau ở đâu không ,anh ở đây đợi em em gọi người đến- vội vàng chống tay ngồi dậy định đi gọi người

Kiệt ôm chặt cô không cho cô đứng dậy kéo tay cô đặt lên ngực mình

- Tìm anh đau có người chiếm trọn lấy nó rồi thế mà giờ lại vô tình ném cho người khác nên tim anh đang vô cùng đau đớn

Cô ngơ ngác sau vài phút mới phát hiện có chuyện gì xảy ra nước mắt bỗng trượt dài trên má ướt nhò, Kiệt luống cuống tay chân không biết làm gì chỉ lấy tay lau nước mắt cho nó luôn mờ mờ vì sao lại khóc

- Lần sau đừng lấy chuyện này ra đùa em nữa anh có biết khi thấy anh nằm bất động ở đây em có bao nhiêu hoảng sợ lo lắng không hả em sợ ,sợ anh có chuyện gì thì em biết làm sao hả ,đồ vô tâm hức hức....- đắm đắm vào ngực Kiệt,lúc này cậu cũng nhận ra mình đùa hơi quá đáng vội vàng ôm cô xin lỗi

- Xin lỗi làm em sợ lần sau sẽ không thế nữa anh hứa, thôi nín đi nhìn em khóc sưng ết cả mặt rồi này,xấu quá

Thấy kiệt không dỗ dành còn chê bai mình cô giận,đẩy cậu ra định đi cậu vội vàng chạy lên ôm lấy bóng lưng cô sợ hãi nói

- Thấy em quay lưng bỏ đi anh vô cùng sợ hãi sợ em sẽ bỏ anh,đừng bao giờ bỏ lại anh chỉ cho anh cái bóng lưng của em như vậy được không, anh không thể mất em được????

-Bỏ không được nữa rồi!!!!

Cô cũng ngạc nhiên khi nghe những lời này quay lại ôm cậu nói ra nỗi lòng của mình

2 người cứ ôm nhau giữa rừng như vậy suốt cái buổi chiều,và không chỉ tình cảm thăng tiến lên mà còn sâu sắc nhận ra đã không thể thiếu nhau

Buổi tối nó và hần, cô và Kiệt cứ quần quýt lấy nhau rước lấy ánh mắt khó hiểu của nhỏ và Huy còn bị hai người này cười nhạo nữa chứ nhưng hình như với 2 cặp đôi này không có tác dụng gì .Huy nhỏ 4 mắt nhìn nhau không hiểu chuyện gì xảy ra ,sau cũng mặc kệ bọn họ 2 người cũng sống cuộc sống vui vui vẻ vẻ của 2 người

Kết thúc ngày đầu tiên của cuộc du lịch liệu còn chuyện gì xảy ra cho 6 bạn trẻ của chúng ta nữa mọi người hãy cùng đợi ở những chương sau nha ,cảm ơn vì đã theo dõi bộ truyện này của mình*cúi đầu***** ^o^

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Sự Cố Bất Ngờ

Hôm nay lịch trình của mọi người sáng đi thám hiểm rừng rậm dưới sự hướng dẫn của cô chủ nhiệm chiều tự do hoạt động tối có cuộc thi văn nghệ giữa các nhóm với nhau

Mọi việc diễn ra sôi sục sáng mọi người cùng hào hứng đi tham quan du lịch với nhau nói chuyện vui đùa chụp ảnh rất vui vẻ,trưa cùng nấu thức ăn,nghỉ ngơi

Sau khi ngủ dậy mọi người phân công việc như sau vụ văn nghệ sẽ do cô và Kiệt lo,hần và nó đi giặt quần áo vì bọn họ biết chỗ có dòng suối nhỏ,nhỏ và Huy đi nhặt củi trong rừng để phục vụ tối đốt lửa trại biểu diễn văn nghệ,phân công việc xong mọi người bắt đầu công việc của mình

Nhỏ và Huy tung tăng dắt tay nhau vào rừng nhỏ vừa đi vừa hát ngân nga còn Huy chỉ cười nhìn nhỏ ,đắt nhỏ đi,nhỏ thì rất tò mò hết nhìn đồng nhìn tây cái gì cũng hỏi Huy vì trong suy nghĩ của cô Huy là người học rộng biết nhiều cái gì nhỏ hỏi cậu cũng trả lời được hết như 1 quyển bách khoa toàn thư vậy ,nhưng đúng hay sai thì chưa ai biết

Sau quãng đường hái hoa bắt bướm nên vào công việc chính kiểm củi

- Anh đi hướng kia em đi hướng này chúng ta cùng làm cho nhanh em thấy trời sắp tối rồi- nhỏ chỉ hướng ngược lại với mình

- Không được ở đây nguy hiểm lắm để anh đi cùng em- Huy lo lắng cho an toàn của nó

- Em đâu phải là trẻ con nữa tự lo cho mình được mà,mới cả em cũng muốn giúp anh- mè neho mặc cả

- Không được rất nguy hiểm đây là trong rừng nếu có chuyện gì xảy ra thì sao, em đứng yên ở đây đợi anh anh đi rồi quay lại ngay được không- không đồng ý thỏa hiệp

- Được rồi anh đi đi em ở đây đợi anh- nhỏ không thể phản kháng được khi Huy dùng ánh mắt thâm tình như vậy nhìn mình nên đành đồng ý

- Ngoan lắm đứng đây đợi anh không được đi linh tinh biết chưa- cười xoa đầu nhỏ rồi bước đi

Nhìn thấy Huy đi xa, càng nghĩ cô càng thấy tức khi Huy cứ coi cô là con nít như vậy mình lớn rồi chứ bộ, kiểng cùi thôi làm gì có gì nguy hiểm anh ý cứ nhân hóa vấn đề lên, mình lên đi kiểng 1 lát rồi quay lại cho anh ý bất ngờ nghĩ vậy rồi lần đầu tiên cô làm ra việc trái ý của Huy, bước đi hướng ngược lại quyết định phải cho anh ý thấy mình có thể làm được

Nhỏ vừa hát vừa đi nhặt củi xếp thành đống do không chịu chú ý sự cố đã xảy ra

- A A.....

Bị sảy chân ngã xuống 1 cái dốc núi bị cành cây cào xước hết quần áo tay chân, nhỏ cố tìm 1 vật có thể bám để cản lại mình nhưng vô vọng tay chân đều rất đau

- Bịch....

1 thân cây đã cản lại bước tiến của nhỏ nhưng đầu nhỏ bị choáng sau cú va chạm giờ toàn thân đều đau không còn chút khí lực, đầu óc thì choáng váng mệt mỏi đánh úp lại tâm mắt cô trở lên mơ hồ, nghe thấy tiếng gọi của Huy nhưng không thể nào đáp lại được cô rất muốn gọi anh nói cho anh biết cô đang ở đây người cô rất đau, rất muốn được anh ôm an ủi và cô muốn xin lỗi anh khi đã không nghe lời tự làm theo ý mình giờ còn bắt anh phải lo lắng nữa, trước khi ngất trong đầu cô chỉ còn 1 câu nói "xin lỗi anh"

Huy đang nhặt củi nghe được tiếng hét của nhỏ vớt củi trên tay đi chạy lại chỗ nhỏ đang đứng xem có chuyện gì xảy ra mà khiến nhỏ phải hét lên như vậy, đến nơi không có 1 bóng người cậu nhìn ngó xung quanh không có ai lên tiếng gọi to "Ly, em đang ở đâu lý" không ai trả lời chỉ có tiếng rừng cây vang vọng lại tiếng gọi của Huy, không gian yên tĩnh đến đáng sợ, thỉnh thoảng có tiếng côn trùng kêu tạo nên bầu không khí thật quỷ dị giờ Huy rất hoang mang lo lắng nhưng nhiều hơn tất cả là sợ hãi và hối hận, sợ nhỏ xảy ra chuyện gì không may hối hận khi không dẫn nhỏ đi cùng mình Huy chạy xung quanh để tìm nhỏ vừa đi vừa kêu hi vọng nhỏ có thể đáp lại lời của cậu nhưng tất cả trở nên vô vọng không có 1 tiếng trả lời cậu, cậu như con rắn không đầu nơi nơi tìm kiếm 1 chỗ rồi 1 chỗ nhưng vẫn không thấy nhỏ đâu đang mãi chạy đi tìm không chú ý dưới chân cậu vấp phải cái gì đó rồi bị ngã nhưng cậu không chú ý định tiếp tục đứng lên tìm nhỏ nhưng vô tình liếc lại 1 cái làm cậu mừng như điên khi thấy là 1 đống củi nhỏ cậu đoán là nhỏ đã nhặt và xếp ở đây có nghĩa là nhỏ chỉ ở quang đây thôi có mục tiêu tìm kiếm cậu cố gắng nhìn thật kỹ xung quanh không bỏ lỡ 1 chỗ nào đến chỗ 1 cái dốc có vết do vật gì quét qua có 1 đứ cảm không hay trong đầu cậu cậu đi theo mới đi được vài bước thấy bóng người nằm bất động ở dưới vội chạy xuống do kích động đang chạy bị triệch chân cậu cũng lăn vài vòng xuống chỗ nhỏ, chân bị đụng vào cây cậu vội vươn tay ôm cây không cho cho mình lăn tiếp xuống dưới, chân đau làm cậu nhe răng nhếch miệng vội vàng bò lên chỗ nhỏ đang nằm, nâng nhỏ dậy ánh mắt đầu tiên nhìn thấy làm lòng cậu đau như bị ai bóp chặt trái tim vậy đau không thở nổi, khuôn mặt nhỏ nhẵn của nhỏ giờ đây vừa bẩn vừa bị cành cây cọ có vài vết máu tóc tai toát loạn rũ xuống trước mặt, mắt nhắm nghiền nhìn qua không hề có sức sống làm cậu hoảng sợ mặc kệ chân đau xích lại gần ôm nhỏ vào lòng mình, gọi nhỏ hy vọng nhỏ có thể mở mắt ra nhìn cậu đừng làm cậu hoảng sợ nữa

-Ly, em sao vậy mở mắt ra nhìn anh có được không

.....

- Mở mắt nói chuyện với anh được không, đừng làm anh sợ

....

- Ly, ly, ...em không được có chuyện gì nghe thấy không em không được có chuyện gì

Mỗi 1 tiếng gọi làm tâm người ta tan nát làm người ta thấy sự tuyệt vọng, đau đớn cùng tự an ủi bản thân không dám đối mặt với sự thật, những giọt nước mắt đau đớn, hoảng sợ tự trách lẫn dãi trên mặt cậu, cậu chỉ biết ôm chặt lấy nhỏ để biết rằng nhỏ vẫn còn bên cậu, nghe thấy từng tiếng thở mỏng manh để biết nhỏ vẫn luôn bên cậu để an ủi nỗi lòng bất an của cậu để giảm bớt sự hoảng sợ trong cậu nhưng hơn tất cả nói cho cậu sự vô dụng của cậu trong giờ phút này

Không gian yên tĩnh từng phút đồng hồ dần dần trôi qua, nhỏ thấy như có ai đang gọi mình, giọng nói quen thuộc nhỏ biết đó là Huy, nhỏ biết hy chắc chắn sẽ tìm thấy nhỏ mà, sẽ bảo vệ nhỏ và cậu đã làm được, mỗi tiếng gọi như đau thắt ruột thắt gan làm nhỏ cũng đau lòng cố gắng mở mắt ra an ủi Huy nói nhỏ không sao nhỏ mới là người phải xin lỗi khi đã không nghe lời cậu nhưng cơ thể không nghe lý trí chỉ huy nhỏ không thể động đậy nổi, nhưng những giọt nước mắt của Huy như chảy thẳng vào tim nhỏ, đã làm nhỏ có động lực, nhỏ không từ bỏ cố gắng mở miệng nói chuyện cố hết sức chỉ thì thào được hai tiếng "đ..ừm...g...khóc" ánh mắt cũng mở ra nhìn Huy

Bỗng có tiếng nói rất nhỏ, mỏng manh vang lên cậu tưởng là ảo giác quay đầu nhìn nhỏ thấy nhỏ mở mắt đang nhìn mình, cậu mừng như điên luống cuống tay chân nói năng lộn xộn

- Em có sao không, có đau ở đâu không làm anh sợ muốn chết ...tự dưng nằm ở đây.....

Nhỏ làm nũng giờ tay lên trước mặt Huy nói

- Đau...

Cậu vội vàng cầm tay nhỏ có vài vết xước có chỗ còn đang chảy máu ,đau lòng vội vàng cởi áo sơ mi ra xé rách băng bó lại tay cho nó rồi bắt đầu kiểm tra xem còn chỗ nào bị thương nữa không

Nhỏ nhìn huy luống cuống vội vội vàng vàng vì mình băng bó như vậy trong lòng thấy ngọt ngào ,thật tốt vì anh luôn bên cạnh em

- Cảm ơn anh vì đã ở bên cạnh em

Huy nhìn nhỏ cười rồi tiếp tục công việc băng bó của mình,ánh chiều tà màu vàng cam chiếu nên 2 người tạo nên bức tranh hài hòa mà vô cùng ấm áp

Lại nói nó và hấn sau khi giặt xong đã hẹn nhỏ là đứng ở chỗ này rồi cùng nhau về nhưng đã đợi rất lâu mà chưa thấy 2 người xuất hiện làm nó rất lo lắng ,nên đã quyết định đi tìm 2 người họ

Sau khi băng bó cho nhỏ xong Huy định đứng dậy đi nhỏ dậy rồi cùng đi về nhưng vừa mới đứng lên cái chân đau nhói làm Huy lại ngồi phịch xuống,nhỏ lúc này đã có thể ngồi dậy đây có thể được coi là sức mạnh của tình yêu đánh thức sức mạnh tiềm tàng trong mỗi con người,lo lắng hỏi

- Anh có sao không???

- Chắc lúc nãy bị ngã. ,anh bị trật chân rồi

- Có đau lắm không anh,để em xem nào- nhìn chân của cậu bị sưng đỏ vùng mắt cá chân to như quả ổi,nhỏ lấy tay sờ cũng làm cậu kêu ra tiếng

- Ai...ui...

- Xin lỗi...làm anh đau

- Không sao nhưng giờ chúng ta như thế này thì làm sao ra khỏi đây được

- Rồi sẽ có người đến cứu chúng ta mà

Đúng như nhỏ nói lúc này có tiếng gọi,nghe ra là tiếng nó ,Huy vội lên tiếng gọi nó,nó đi theo tiếng gọi đến trướccái dốc không thấy ai lại ra tiếng gọi xem nhỏ ở đâu,để tiện đi tìm người nên nó với hấn đã chia ra để tìm cho nhanh

-Ly ,anh Huy 2 người ở đâu

-Anh anh bọn anh ở dưới này em đi gọi Bảo lại đây giúp bọn anh lên trên

-Vâng anh ở đây đợi em- mặc dù lo lắng không biết hai người đó bị làm sao nhưng nó biết lúc này nên gọi hấn đến để xử lý mọi chuyện

Một lúc sau Huy thấy hấn đi xuống vội vàng gọi hấn đưa nhỏ lên trên trước mặc dù rất muốn hỏi Huy xem có chuyện gì xảy ra nhưng hấn cũng biết lúc này không phải lúc nói chuyện nên đưa hai người này lên trên an toàn rồi mới từ từ hỏi

Nó thấy hấn công nó lên nhìn nó chật vật như vậy rất đau lòng vội vàng chạy lại ân cần hỏi thăm,khi hấn đưa Huy lên không chật vật như nhỏ nhưng cũng không hơn là bao

- Hai người có sao không sao lại thế này- nó hỏi

- Đi về trước đã rồi nói,không anh sợ tí nữa tối khó đi- Huy

-Giờ em cũng Ly còn Anh anh ra dìu anh Huy - hấn nói

4. Người dìu dắt nhau đi tạo thành những chiếc bóng dài,vì không muốn mọi người lo lắng nên không nói với ai cả vào lều thấy cô và Kiệt đang nói cười trong đấy chắc là tập văn nghệ,thấy 4 người vào nhìn thấy nhỏ và Huy bị thương chật vật như vậy chạy nhanh hỏi thăm,hấn phân phó cô đi tìm thuốc còn Kiệt đi lấy nước để rửa vết thương tay chân,nhỏ kể lại đầu đuôi câu chuyện cho mọi người nghe

- Không có chuyện gì là may rồi chỉ toàn vết thương ngoài da,chân của anh Huy thì có vẻ nghiêm trọng hôm nào về nhà phải đi khám bệnh viện chắc nhanh khỏi thôi,may mắn- cô

- Còn nhe nhón thế này thì chắc không làm sao rồi- Kiệt

- Tổ bị như thế này còn may mắn,chắc tổ chết mới được coi là không may ý nhi- nhỏ trêu ghẹo

- Vớ vẩn tự dưng nói chết chóc gì ở đây còn trách chưa đủ xui xẻo ah- nó gõ cho cô nhỏ mỗi người 1 phát vào đầu

- Chắc 2 người họ mệt rồi chúng ta ra ngoài cho họ nghỉ ngơi thôi- hấn

Mọi người ra ngoài nhỏ và Huy cùng nằm xuống chẳng mấy chốc đã ngủ chắc là do mệt cũng có thể do cảm xúc hôm nay thay đổi nhiều lắm

Cô và Kiệt thì đi đăng kí tiết mục văn nghệ,nó và hấn thì tìm 1 chỗ yên lặng ngồi ngắm sao, nó tựa vào vai hấn ,hấn vòng tay ôm nó

- Bầu trời đêm nhìn thật đẹp

- ừ

- Ngày mai là về nhà rồi không biết bao giờ mình mới lại có dịp ở bên nhau như thế này nữa

- Anh sẽ luôn ở bên em

-Cảm ơn anh vì luôn ở bên em

- Ngốc quá,anh mới phải cảm ơn vì ông trời cho em đến bên cạnh em

Nó cười dụi mặt vào người hấn cảm thụ không khí yên tĩnh trong lành,giây phút ngọt ngào của 2 người như thế này,đến tối cô và Kiệt đã công hiến 1 tiết mục văn nghệ là" kể chuyện ma "và không có gì bất ngờ khi họ đã không giành được giải

Sáng hôm sau thu dọn mọi thứ ,xếp lên xe đã là buổi trưa mọi người đều vui vẻ chuẩn bị về nhà lúc chuẩn bị lên xe mọi người thấy Lâm đi lại phía bọn nó nó thấy vậy nép chặt tay hấn dùng ánh mắt chán ghét nhìn Lâm,bọn cô thấy vậy cũng dùng ánh mắt không mấy thân thiện nhìn Lâm

Sau khi suy nghĩ kĩ lại Lâm đã thấy việc mình làm là vô cùng điên rồ cậu không nên làm vậy với nó sau bao lần định xin lỗi nhưng không có đủ cam đảm và chứng kiến thấy hình ảnh nó và hấn hạnh phúc bên nhau cậu thấy mình như kẻ thừa ba phá vỡ hạnh phúc của người khác vậy .Lúc này sắp đi về cậu biết bây giờ không nói thì sẽ không còn cơ hội nữa cố lấy dũng khí đi tìm nó chỉ muốn nói với nó 1 lời xin lỗi và chúc nó hạnh phúc ,cậu biết cậu không thể nào bước vào trái tim của nó được khi nó đã dành trọn cho người khác,nhưng khi thấy ánh mắt sợ hãi cùng chán ghét của nó vẫn làm trái tim cậu rất đau

- Cậu còn dám vác mặt đến trước mặt chúng tôi nữa ah,ah hay cậu còn định tiếp tục trêu ghẹo Anh anh- cô

- Cậu còn dám làm vậy ah không chỉ dám có ý nghĩa như vậy thì cẩn thận với quả đấm của tôi đấy biết chưa hả- Kiệt

- Không ngờ đây mới là bộ mặt thật của cậu bình thường tỏ ra tốt bụng nhưng trong lòng lại là 1 tên đòi bại- nhỏ

- Đi thôi tớ không muốn nhìn thấy cậu ta- nó quay người kéo hấn lên xe

- Khoan đã....cho tớ xin lỗi vì những gì tớ đã làm- Lâm

Nó không nói gì bước lên xe ,hấn thì bỏ lại 1 câu

- Nhớ kĩ những gì tôi đã nói

- Chúc cậu hạnh phúc- cậu cố nói thật to hy vọng nó có thể nghe thấy,và có thể tha thứ cho cậu

- Đừng ở đây giả vờ giả vịt nữa bọn tôi sẽ không tin cậu nữa đâu,tốt nhất đừng bao giờ xuất hiện trước mặt chúng tôi nữa

Mọi người cho Lâm 1 ánh mắt khinh bỉ rồi cùng bước lên xe Lâm nhìn theo mọi người rồi cũng ừ rừ đi về xe của mình,ngồi trên xe nó trầm mặc không nói gì chỉ gục đầu trên vai hấn

- Đã có anh ở đây từ giờ anh sẽ không để chuyện như vậy xảy ra lần nữa,tin tưởng anh

- Vâng

- Từ ngày mai phải kiếm cái xích xích em vào người anh để em luôn bên anh ,không thằng nào dòm ngó được- hấn đùa

- Vâng

Nhìn tinh thần nó vẫn buồn bã không vui hấn động não cuối cùng nghĩ ra chọt 1 phát nên môi nó,nó đỏ mặt nhìn ngó xung quanh rồi quay sang trêu hấn

- Nhiều người như thế này sao anh lại làm thế hả người khác nhìn thấy thì làm sao

- Anh chỉ hôn bạn gái mình thôi có làm gì phạm pháp đâu mà phải sợ- nói mặt không đỏ tím không đập như đây là điều bình thường vậy

- Nói nhỏ thôi anh muốn cả thế giới nghe thấy hay sao mà nói to thế hả- sao anh ý có thể nói với về mặt đương nhiên như thế được nhỉ,làm mình xấu hổ muốn chết

- Ha..ha...- nhìn vẻ mặt ảo não của nó,hấn chỉ muốn cười,nó thì cố phùng mang trợn mép đe dọa nhưng không ăn thua chính nhờ vậy mọi chuyện không vui đã không còn đeo bám nó nữa mà nó đã cười rất vui vẻ suốt chặng đường đi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đêm Valentin

Không khí valentin đã lan rộng khắp cả nước và hôm nay nó đã lan vào trường học cụ thể là đã phủ sóng tới lớp học , học sinh toàn trường của bọn nó , cụ thể hơn nữa là 3 nàng nhà ta đang hào hứng bàn bạc về mấy cái vụ valungtung này đây

- Này sắp va- len-tin rồi các cậu định tặng gì cho các anh ý-cô hỏi
- Không biết từ trước tới nay làm gì có người yêu mà tặng- nhỏ ù xù nói
- Tổ cũng vậy mọi năm anh Bảo cũng không ở đây nên có tặng bao giờ đâu mà biết- nó nói
- Haizz,có tặng quà thôi mà vừa mất tiền tốn sức lại còn phải mất công nghĩ đầu đầu nữa chứ- cô chán nản nói
- Mình không biết thì đã có người biết- nhỏ bí hiểm nói
- Ai- cô và nó hỏi
- Google chứ ai,vào thử xem thế nào??
- Đúng rồi ha thử vào tra xem thế nào- nó nói

Sau 1 hồi hì hục với cái anh gu-gồ các nàng nhà ta đã đưa ra 1 quyết định tặng quà sô-cô-la tự làm

Mấy nàng hẹn nhau cùng đi mua nguyên liệu rồi về nhà nó làm ,sau cơ sở làm thất bại và các nàng dành trọn niềm tin cho câu nói thất bại là mẹ thành công thì 1 lô socola đã được ra lò dưới sự hài lòng của các nàng

Cuối cùng thì ngày mọi người mong đợi cũng đến,tâm trạng của ai cũng hồi hộp lo lắng đứng ngồi không yên luôn nhìn trước ngoái sau như chờ đợi 1 điều gì đó trong trường hợp này chắc đợi người tặng quà

Còn các chàng nhà ta thì trực tiếp hơn vừa nhìn thấy các nàng đã đòi quà

- Quà của anh đâu- Kiệt
- Quà gì- cô
- Hôm nay ngày lễ tình nhân mà tất nhiên là món quà chứa đầy tình yêu của em dành cho anh rồi-Kiệt về mặt nịnh nọt nói
- Buồn nôn,không có-cô
- Không có-Kiệt bị sốc
- Không có- cô quả quyết
- Vậy anh đành phải nhận quà của những bạn khác để nấp đây trái tim bị tổn thương của anh vậy- Kiệt giả bộ bị tổn thương
- Anh mà cũng có người tặng quà,đang nằm mơ đấy ah- cô ra vẻ không tin
- Năm nào cũng phải có vài 3 món- Kiệt nói về tự hào,vừa nói khỏi mồm có 1 bạn gái cùng lớp cầm quà đi lại
- Tổ có món quà này tặng cậu - cầm quà đưa cho Kiệt

Cô đen mặt ánh mắt hình viên đạn bắn thẳng về phía Kiệt,cậu rùng mình vội từ chối

- Tổ không nhận được,tổ có người yêu rồi cảm ơn cậu- từ chối thẳng thừng,cô bạn kia vừa khóc vừa chạy đi

Cô túm cổ cậu lác lư làm cậu hoa mày chóng mặt

- Giới lắm khai mau anh đã nhận bao nhiêu quà rồi hả

- Ặc....buông tay trước đã anh sắp gãy cổ rồi này

Cô chuyển từ bóp cổ sang néo tai làm Kiệt kêu oai oái....

Còn bên này nó và hấn thì nhẹ nhàng tình cảm hơn, chưa đợi hấn mở miệng nó đã biến vật quý đến tận mặt hấn

- Tặng anh này- mặt tươi như hoa, đứng trước bàn của hấn

Hấn cười xoa đầu nó nói

- Cảm ơn em nha, nhưng anh mong muốn nhận được món quà khác hơn cơ- hấn cười giả hoạt

- Anh có biết em làm cái này tay em bị bóng hết đây này thế mà anh lại không thích- nó nói về mặt úy khuất như là làm việc đúng không được người lớn khen vậy

Kéo nó ngồi xuống cùng mình

- Không phải anh không thích anh rất thích nhưng em tặng anh món quà này anh còn vui hơn này- nhanh như chớp chụp 1 cái nên môi nó

Mặt nó đỏ bừng, ngó dọc ngó ngang như ăn trộm vậy xem ai có nhìn về phía nó không nhưng may mà hấn ngồi bàn cuối lớp nên không bị ai chú ý cả nó thở của hào nhẹ nhõm rồi quay sang trách cứ hấn

- Đây là lớp học lần sau anh mà làm thế là em giận anh luôn đấy - cố tỏ vẻ nghiêm túc nhưng chỉ làm hấn buồn cười thôi không có vẻ uy hiếp nào cả, nhưng vẫn phải nín nhịn vâng dạ cam đoan không có lần sau, cô bé này bình thường có thể trêu đùa nhưng khi đang tức giận thì tốt nhất nên nghe lời đây là kinh nghiệm đã được hấn rút ra

Nhỏ nhìn 2 cô bạn của mình có người yêu bên cạnh tự dưng thấy tủi thân kinh khủng rút điện thoại nhắn tin trách tội ai đó

Honey: Cho anh 5' anh mau đến trường em

Tình yêu nhỏ: Em sao vậy, có chuyện gì ah

Honey: Anh mà không tới ngay là em sẽ tặng quà valentin cho chàng trai khác đấy

Ty nhỏ: Được thôi nếu em muốn anh bị đánh bật khỏi top đầu của lớp trong cuộc thi hôm nay

Honey: Hix.... Sao hôm nay người ta có người yêu bên cạnh còn em thì không hả? Có người yêu mà cứ như không ý (T-T)

Ty nhỏ: Hay thôi không yêu nữa

Honey: Anh dám có tin hay không em trời anh thả bè trôi sông tội ruồng bỏ người yêu hả, nói cho anh biết anh đã rơi vào tay em đừng mong mà trốn thoát.....

Ty nhỏ: Không dám, anh đùa thôi anh học xong sẽ qua trường i em rồi tới mình đi chơi được không

Honey: Thôi được rồi, đành thế vậy

Ty nhỏ: Bye tình yêu nhỏ của anh nhá, hôn gió cái này moazz...

Honey: Chút chút....bye anh

Mọi người hẹn nhau tối cùng đi chơi, đánh chén nên sau khi tan học về nhà chuẩn bị rồi cùng nên đường đi chơi

Hôm nay đường người đến người đi tấp nập, phố xá rộn ràng đông vui hẳn, đèn đuốc sáng choang chiếu rọi khắp nơi nên mọi người ai ai cũng vui tươi hơn hẳn các bạn trẻ vừa đi ăn no nê về đang suy nghĩ cho tiếp theo nên chơi gì thì thấy 1 chị gái chạy ra mời chào

- Chào mọi người chúng tôi đang tổ chức 1 cuộc chơi dành cho các đôi tình nhân người thắng cuộc sẽ có phần thưởng của nhà tài trợ các bạn có thể dành chút thời gian tham gia được không??? Nói hoàn lời giới thiệu chị gái dùng ánh mắt chờ mong nhìn bọn nó

- Hay quá chúng ta chơi đi biết đâu lại được phần thưởng- cô

- Đúng đấy chơi đi dù gì cũng chưa nghĩ ra đi đâu chơi- nhỏ

- Vào chơi thôi vào chơi thôi- nó

Các chàng chỉ biết lắc đầu, mặc dù không muốn tham gia cuộc chơi vô vị này nhưng nhìn các nàng vui vẻ hứng khởi như vậy cũng đành nghe theo

- Các bạn vào trong sẽ có người hướng dẫn - chị gái vui vẻ chỉ đường

Vào trong thấy 1 sân khấu dựng ngoài trời cũng có khá đông người ở đây đa số là các bạn trẻ không biết là tham gia hay là khán giả nữa không khí rất là náo nhiệt, lúc này có người đứng ra nói

"Chào mừng các bạn đã tới tham gia chương trình giới thiệu sản phẩm của chúng tôi, hòa theo không khí đêm lễ tình nhân chúng tôi có tổ chức 1 cuộc chơi dành cho các đôi tình nhân, phần thưởng là sản phẩm mới nhất của công ty chúng tôi 1 cặp đồng hồ nam nữ.....(lược bớt 100 từ giới thiệu sản phẩm), nào các bạn trẻ nào có hứng thú xin mời bước lên đây tham gia trò chơi

Sau khi MC nói xong có rất nhiều bạn trẻ nên chơi tất nhiên là không thể thiếu các nhân vật của chúng ta được

Kiệt: cố hết sức nha, tớ sẽ không nhường đâu

Cô: chúng tớ sẽ giành chiến thắng- hừng hực quyết tâm

Hắn: cậu sẽ không có cơ hội nhường đâu vì tôi mới là người chiến thắng- vẻ mặt tự tin

Nó: Bảo bảo giỏi nhất chúng tớ mới giành chiến thắng

Huy: hai đứa đừng để ông già này thắng nha, chơi vui là chính cố lên hết sức là được rồi

Nhỏ : ai chiến thắng đến phút cuối mới biết được, đợi xem

Sau 1 hồi ổn định trật tự sắp xếp vị trí MC bắt đầu thông báo luật chơi

" Các bạn chú ý đây là phần thi vận động, luật chơi rất đơn giản 1 bạn phải đứng 1 chân cồng bạn còn lại hoặc có thể bế vác gì cũng được miễn sao để chân của người được cồng không chạm đất là được, 3 cặp đôi cuối cùng đứng trên sân khấu sẽ bước tiếp vào vòng sau của chúng tôi ,mọi người nghe rõ chưa vậy giờ cuộc thi bắt đầu được chưa nào

32 ...1 bắt đầu

Mỗi người có phong cách khác nhau đa số là các bạn nam cồng các bạn nữ nhưng cũng có vài bạn nữ cồng bạn trai của mình được mọi người cổ vũ rất là nhiệt tình, có vài bạn bế người yêu của mình, cũng có có vài bạn phá cách còn vác nữa chứ nói chung đa màu đa dạng

1' trôi qua có người đã bỏ cuộc

5' nhiều cặp đôi đã bỏ cuộc

10' trôi qua

Nó: Anh có mệt lắm không- đang nằm trên lưng hắn nhưng không quên quan tâm hắn

Hắn: Em hôn anh. 1 cái anh sẽ không mệt- mặc dù chân đã tê liệt tay thì mỏi giả rồi nhưng vẫn không quên đùa nó, nó biết hắn rất vất vả nó rất đau lòng nhưng nó không muốn từ bỏ cuộc chơi hôn 1 cái lên má hắn cổ vũ tinh thần cho hắn không quên cổ vũ " cố lên anh mình sẽ thắng", " anh sẽ cố gắng"

Kiệt : Em ăn gì mà nặng thế anh sắp chịu hết nổi rồi- ai oán

Cô: Không chịu được cũng phải cố mà chịu anh không được phép thua nghe rõ chưa- lấy tay véo tai kiệt theo thói quen

Kiệt : Oái đau....bỏ 1 tay ôm tai mất thăng bằng làm cô trượt thì chống chân vội vàng bỏ tay ôm chặt cổ kiệt

Cô: anh tập trung cho em nếu thua em sẽ bỏ anh đi tìm thằng khác đấy anh tin không

Kiệt : biết rồi anh sẽ cố gắng

Anh/em....- nhỏ và huy đồng thời ra tiếng

Anh/em nói trước đi- lại đồng thanh

Nhìn nhau cười

Nhỏ: nếu anh mệt thì có thể ngừng chơi tham gia cho vui thôi đừng cố sức

Huy: không ang muốn giành chiến thắng lấy phần thưởng làm kỉ niệm cho lễ tình nhân đầu tiên của chúng ta

Nhỏ cười ôm chặt cổ Huy không nói gì

15' còn 8 đôi

20' còn 4 đôi

25' còn 3 đôi

MC: Hoan hô giờ chúng ta đã biết ba cặp đôi tiếp tục bước vào vòng sau ,mọi người cùng cho 1 tràng vỗ tay vì sự quyết tâm của họ nào,còn các bạn bị loại thì cũng đừng buồn về cố gắng tập luyện lần sau đến tranh tài ,các bạn thì có thể nghỉ ngơi lấy sức tiếp tục chơi .Vâng 3 đôi ấy chính là 6 bạn trẻ của chúng ta đây ạ

Nghe thấy MC thông báo có thể nghỉ ngơi Kiệt buông cô ra rồi ngồi phịch xuống đất

Uyech. ...ôi tay tôi,chân tôi không cảm giác nữa rồi chắc chết - đang than thở nhìn thấy ánh mắt hình viên đạn của cô thì im tịt,cô nhìn thế thôi chứ thấy Kiệt thể cũng mềm lòng ra xoa tay bóp chân cho cậu làm cậu cười không thấy tổ quốc đâu cả,

Nó thì đang đấm lưng cho hấn,hỏi han ân

Nhỏ thì đang bóp tay cho Huy

Mọi người nhìn nhau cười như là đoán trước được việc này vậy,nhưng trong ánh mắt ai cũng có quyết tâm giành chiến thắng dù cho là những người bạn thân cũng không thể nhường được

Nhìn ai cũng mệt mỏi nhưng cũng rất có tinh thần để tiếp tục phần thi,quyết tâm giành chiến thắng

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Đêm Valentin(2)

" Chúng ta cùng tiếp tục cuộc chơi nào,phần thi thứ 2 luật chơi rất đơn giản các bạn có thấy cái bàn này không,trên đây có 3 khay mỗi khay có 20 cái bánh bao đội nào ăn hết trước thì đội đó sẽ giành chiến thắng chung cuộc,các bạn đã sẵn sàng chưa"

Về mặt ai nấy đều rất hình sự nhìn cái khay chất đầy bánh bao kia như muốn rót tròng mắt ra có phải lợn đầu mà ăn được nhiều thế kia,không không là lợn ăn xong không khéo bội thực mà chết mất

Mọi người đưa mắt nhìn nhau đang suy nghĩ xem có nên dừng cuộc chơi tại đây được không, mặc dù rất muốn món quà kỉ niệm này nhưng mạng nhỏ quan trọng hơn ,giữ mạng lại sau này kiếm tiền mua cũng được,chẳng ai muốn chết yểu cả

Nhưng nghe giọng MC nhắc nhở ,tiếng hò hét cổ động ầm ĩ xung quanh,bỗng trong người mọi người như được cổ vũ có thêm ý chí ,thà 1 phút huy hoàng rồi vụt tắt còn hơn ngồi lê lỏi suốt trăm năm,đã đến giờ phút này mà xin dừng cuộc chơi thì rất mất mặt,thà chết vinh còn hơn sống nhục,mọi người lên đây cót lấy lại tinh thần mặt ai nấy cũng như chiến sĩ liều chết ra trận vậy

MC lại nói" Tôi xin bổ sung thêm nếu trong quá trình ăn các bạn thấy không tiếp tục phần thi này được thì có thể giơ tay xin bỏ cuộc bất cứ lúc nào,vậy mọi người đã sẵn sàng chưa"

Mọi người đồng thanh" Sẵn sàng"

MC" mọi người cùng cổ vũ cho các bạn trẻ của chúng ta nào,sẵn sàng..... bắt đầu"

Nghe thấy tiếng bắt đầu mọi người nhào vào khay bánh bao sử dụng cả 2 tay cầm bánh liên tục nhét vào mồm không kịp nghỉ tay ăn như hổ đói

Nó đang ăn rất nhiệt tình nhưng không gấp gáp do nó biết có hấn ở đây nó chỉ cần phối hợp thôi là được,việc còn lại cứ để hấn lo.Đưa mắt nhìn hấn đúng lúc hấn cũng đang nhìn mình bằng ánh mắt tràn đầy yêu thương như muốn nhắn nhủ với nó" Yên tâm có anh ở đây" nó cười gạt đầu rồi tiếp tục tập trung ăn

Kiệt vừa ăn vừa nom nớp lo sợ khi nhìn thấy ánh mắt hình viên đạn của cô" nếu không thắng thì chết với em" nên chỉ biết ngậm ngùi tiếp tục số khổ vui đầu ăn bánh bao

Nhỏ và Huy thì không mấy mặn mà với quà tặng chỉ tham gia cho vui thôi nên hai người ăn rất vui vẻ,vừa ăn vừa động viên nhau cùng cố gắng. Vui là chính nhưng thắng mới là mục tiêu quan trọng

Sau 3'

Kiệt do liều mạng ăn nên không kịp nuốt dẫn đến hậu quả ai cũng biết là bị nghẹn, miệng đầy bánh bao cứ há ra, tay ôm cổ tay vỗ ngực mặt nghẹn đỏ bừng, cô nhìn thấy vậy hốt hoảng vội chạy lại xem cũng đưa tay vỗ lưng cho cậu giúp cậu nhỏ hết đống trong miệng ra, sau 1 lúc cậu bình phục lại định tiếp tục thi đấu thì bị cô kéo lại, nhìn thấy đôi mắt đỏ đỏ của cô, nghĩ là tại do mình làm chậm trễ không thắng được vội xin lỗi,

- Đừng khóc, anh sẽ cố gắng ăn nhanh hơn chúng ta sẽ giành chiến thắng mà, được không?
- Suýt nghẹn chết rồi còn muốn ăn, anh muốn ăn cho chết ah- uất ức vì bị hiểu lầm lòng tốt bị biến thành có ý đồ xấu xa, đáng ghét
- Không sao từ giờ anh sẽ chú ý
- Không chơi nữa dù em rất muốn chiếc đồng hồ này nhưng mạng anh có vẻ quan trọng hơn- về mặt tiếc nuối
- Hi hi...anh biết em quan tâm anh nhất mà, nói thật nếu còn ăn nữa anh sẽ bị bội thực mà chết
- Đừng vui mừng sau này anh phải mua cho em đồng hồ đắt hơn, đẹp hơn cái này trăm lần không là em bỏ anh đi tìm đại gia mua cho em- đe dọa
- Đừng mà em muốn gì cũng nghe em được không- chân có lầy lòng

Cô có phần vui vẻ, giờ tay xin dừng cuộc chơi cô và Kiệt lui xuống phía sau nhân nhả uống coca bình luận xem ai thắng, nhìn 4 người kia chiến đấu 1 mất 1 còn với nhau

Cuộc chiến vẫn diễn ra, Huy vẫn ăn nhưng thoáng chú ý tới cái tay ôm bụng của nhỏ nên hỏi

- Em bị đau bụng ah, hay chúng ta không chơi nữa nha- ân cần hỏi thăm
- Em không sao- cố gượng cười tại không muốn Huy lo nhưng nói thật là bụng cô đang rất đau, nhưng nhìn vẻ mặt này của nhỏ cậu càng lo lắng
- Không được chắc tại em ăn nhiều quá nên giờ đau bụng chứ gì, không chơi nữa ngồi nghỉ ngơi đi- về mặt cậu không vui khi nhỏ không chịu chú ý sức khỏe của mình
- Em bị tí là khỏi ngay ý mà không sao đâu- nhỏ không muốn vì mình mà đánh mất chiến thắng nên cố gắng gượng
- Như thế này rồi mà bảo không sao, em mà không nghe lời anh sẽ giận đấy
- Đừng anh đừng giận em, không chơi thì không chơi em nghe lời anh được không- về mặt cầu xin tha thứ
- Ngoan, anh chỉ lo lắng cho em thôi, em mau giờ tay đi(nói thêm là chỉ con gái giờ tay mới được chấp nhận) - rồi cậu dịu nhỏ vào gần chỗ của cô ngồi xuống

Thấy nhỏ và Huy vào Kiệt há mồm ngạc nhiên nói

- Với trình độ ăn uống với cái dạ dày không đắt của bà sao lại bỏ cuộc
- Tại bản cô nương hôm nay bụng không tốt nên không ăn được còn mấy người sao bỏ cuộc trước cả bọn này vậy
- Tại không muốn giành chiến thắng với Anh và Bảo thôi
- Ông mà cạo thượng thế á!!!- về mặt không tin

Kiệt trừng mắt nhỏ cô xen vào nói

- Có người suýt nghẹn chết không dám chơi thôi

Mọi người bật cười Kiệt đen mặt không ho he được gì, Huy giải vây cho Kiệt nói

- Lần này bọn mình cho 2 đứa nó giành chiến thắng, về phải bắt khao với được

Rồi mọi người cùng bàn tán xem bắt khao gì mới được rất là sôi nổi

Nó và hân mãi ăn quá khi ngoảnh mặt nhìn sang bên cạnh thì không thấy bạn mình đâu, 2 người ngơ ngác nhìn nhau không hiểu gì lúc này MC vang lên " cuối cùng chúng ta cũng có người thắng cuộc, xin chúc mừng 2 bạn ", nó vs hân vẫn nhìn nhau rồi cùng nhìn khay bánh bao khi chỉ với đi 5,6 cái kia thắc mắc chưa ăn hết mà cũng thắng là sao

Như hiểu được thắc mắc trong lòng 2 người MC lại nói "do 2 đội kia bỏ cuộc nên các bạn đã giành chiến thắng chung cuộc xin chúc mừng"

Hai người có cùng chung ý nghĩ: chó ngáp phải ruồi

Nó quá vui mừng nhảy cẫng lên ôm cổ hân ăn mừng,sau khi biết mình đang làm gì thì lại xấu hổ đỏ mặt cúi ngằm mặt xuống không dám nhìn ai vì xấu hổ,hân cười xoa đầu nó

Một lúc sau có người mang phần thưởng ra trao tặng cho 2 người trong tiếng vỗ tay hân hoan của mọi người, 4 người bạn cũng được tặng những món quà nhỏ coi như an ủi.Sau khi cuộc vui tàn các đôi tách nhau ra đi hưởng thụ không khí tình nhân này,cô và Kiệt đi hát hò,nhỏ và huy tìm 1 quán cafe yên tĩnh tâm sự,còn nó và hân thì tay trong tay đi dạo dưới những hàng cây yên tĩnh không khí yên tĩnh mà ấm áp nhưng không kém phần lãng mạn

Buổi tối trước khi đi ngủ

Cô tức điên ruột khi nhìn thấy dòng chữ nhắn trong hộp quà rất là hoành tráng này

" Chúc em valentin vui vẻ.Ngày trước em dặn anh muốn tặng em cái gì thì phải hỏi em trước nên anh chưa mua quà ,em nghĩ xem thích gì nhắn tin cho anh mai anh mua rồi tặng bù em nha hihi,em thấy anh nghe lời em gē chưa,chắc em vui lắm càng yêu anh hơn có phải không,không phải ngại có gì cứ nói với anh!!! Yêu em"

Cô lấy ngay điện thoại nhắn tin cho cậu

" Anh đi chết đi,chúng ta chia tay từ đây"

Khi kiệt nhận tin nhắn sùng sốt,sốt sắng nhắn tin tìm hiểu tình hình, phải mất cả buổi tối nín nọt,giải thích lấy lòng cô cô mới bằng lòng tha thứ

Kiệt" con gái thật khó chiều"

Trái ngược với cô ,nhỏ thì lại rất vui vẻ khi thấy món quà của Huy tặng mình.Huy tặng cô 1 cái đồng hồ rất đẹp rất dễ thương,kèm theo 1 bức thư

" Ai cũng nói dân kĩ thuật rất khô khan suốt ngày nói chuyện với máy móc ,anh cũng thấy anh là người như vậy không viết nói mấy lời yêu đương, không biết dỗ dành cho em vui vẻ ,không biết em có hối hận khi yêu anh không,nhưng anh thấy anh rất may mắn khi yêu được em,hãy để tâm chân tình của anh thể hiện tình yêu anh dành cho em,hãy để thời gian chứng minh con người anh tuy không có nhiều lời hay nhưng luôn biết lắng nghe em,làm mọi việc cho em,lúc em cần hãy gọi anh anh luôn sẵn sàng chia sẻ với em mọi thứ,để từng giây từng phút anh được bên em

Mãi yêu em"

Nhỏ: ai bảo anh không biết ăn nói,ăn nói văn vẻ như thế này cơ mà,nhưng mà không biết anh ý đã dùng lời ngon tiếng ngọt này đi dỗ cô nào chưa nhỉ,không được phải hỏi,cầm điện thoại điều tra tình hình ngay,đêm đó có người phải thành thật khai báo mọi chuyện không thì có người nhất quyết không tha

Huy"con gái thật là đa nghi "

Nó thì rất vui vẻ vì hôm nay nhận được những 2 món quà,giờ nó đang háo hức mở quà mà hân tặng cho mình,rất hồi hộp không biết hân sẽ tặng món quà gì đây

Mở nắp hộp quà bên trong có 1 chiếc điện thoại cầm nên ngắm nghía chưa hiểu gì,thì có mẫu giấy nhớ dính sau điện thoại với dòng nhắn" mở điện thoại rồi vào ghi âm sẽ rõ tất cả" ,nó vội làm theo

" Anh anh ah em có biết không sau bao nhiêu năm xa cách giờ gặp lại có vô vàn điều anh muốn nói với em nhưng biết nói từ đâu em có biết quãng thời gian xa em đối với anh có bao nhiêu khó khăn không anh phải học cách tự lập 1 mình ,bố mẹ luôn luôn bận công việc không có nhiều thời gian quan tâm đến anh ,những lúc anh cô đơn nhìn xung quanh không 1 ai bên cạnh, cần 1 người an ủi động viên cũng không có,những lúc đó có em bên cạnh thì thật tốt nhưng anh biết chưa phải lúc anh phải cố gắng mạnh mẽ để sớm có thể gặp lại em,chắc em cũng vậy phải không những lúc cần anh thì anh lại không thể bên cạnh,nhưng giờ thì khác anh đã trở lại sẽ không để em phải cô đơn 1 mình nữa sẽ luôn bên em chia sẻ mọi vui buồn, mọi khó khăn của em,em có đồng ý tin tưởng anh không.Anh là 1 người cố chấp đã nhận định ai là sẽ không bao giờ thay đổi,từ bé ánh mắt đầu tiên nhìn thấy em là anh đã biết anh phải dành cả cuộc đời này bảo vệ em, chăm sóc,quan tâm em và yêu em.Nên em hãy xác định là không bao giờ có thể thoát khỏi tay anh đâu.Luôn yêu em!!!!!!;Lúc bé em rất thích nghe anh hát giờ anh sẽ hát mỗi ngày cho em nghe bắt đầu từ hôm nay ok.....(1 bài hát da diết tình cảm lãng mạn về tình yêu vang lên)...."

Sau khi nghe xong nó lấy điện thoại gọi nói chuyện với hân cả đêm,hân thì vui vẻ nghe nó lải nhải mọi chuyện

Hân"con gái thật phiền"nhưng mà hân thích

Còn các chàng khi ăn socola các nàng tặng thì có cùng 1 cảm nhận" không có thiên phú nấu nướng"

Kiệt"trời ạ!giây trời đáng hơn cả thuốc bắc còn khen khét nữa chứ,ăn xong không biết có bị ngộ độc không,nhưng mà không ăn mai cô ý hỏi biết trả lời thế nào ,chỉ cần tưởng tượng về mặt nổi bão cứ cô ý là cậu đã rùng mình nổi hết da gà rồi",kiệt đang rối rắm vụ ăn hay không ăn kiểu nào cũng chết

Huy"nhìn thì đẹp mắt nhưng không có hương vị gì,sau này phải dạy cô ý mới được"huy đang miên man suy nghĩ viễn cảnh tượng lai 2 người đứng trong bếp cùng nấu ăn với nhau rất vui vẻ,hạnh phúc

Hân" đây là món quà đầu tiên cô ý tặng mình không lỡ ăn,thôi để dành mai hẹn cô ý ra chỗ cánh đồng lau rồi 2 người cùng ăn" hân đang tượng tượng không khí ấm áp,những nụ hôn nồng cháy cho ngày mai,ngồi cười đầy gian manh....

Trước sóng gió luôn bình yên ấm áp, liệu sau không khí hờn thuận vui vẻ này sẽ có điều gì đang chờ đợi các bạn trẻ của chúng ta, mọi người cùng đón đợi nhé!!!!!!\(^ω^)/

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Kế Hoạch Giải Cứu Tình Yêu

Reng....reng....reng.....

Tiếng chuông điện thoại cứ kêu trong vô vọng, không ai nhắc máy

Tút....tút....tút.....

1 hồi chuông, 2 hồi, 3 hồi....

- Ai mà gọi suốt vậy ầm ỹ muốn chết- không chịu được sự quấy rầy của tiếng chuông điện thoại cuối cùng nó cũng phải đập chặn vron người nhắc điện thoại lên nghe

- Alo.....

- Cậu chết ở cái xó xỉnh nào mà giờ mới nghe máy hả?????- cô rống lên trong điện thoại

Đang mơ màng nghe thấy giọng cô làm màng nhĩ của nó như muốn thủng vậy, kinh khủng

- Cậu phá hoại giấc ngủ của tớ mà giờ còn trách người ta- nó phụng phịu, không biết mình lại làm gì chọc giận cô, mà không biết nguyên nhân chính là do nó mãi ngủ không chịu nghe điện thoại sớm

- Ngủ, ngủ suốt ngày ngủ cậu cứ ở nhà mà ngủ đi để người yêu đi lấy người khác đi, tớ không thèm quan tâm đến cậu nữa

- Ừ cứ để người yêu đi lấy người khác đi lấy người khác đi, tớ đi ngủ.....khoan đã...Cái gì...người yêu đi lấy người khác là thế nào cậu nói rõ xem nào- nó đang vui vẻ vì được ngủ tiếp nhưng mơ màng ngộ ra điều gì đó không ổn vội vàng hỏi cô

- Anh Bảo mọc đầu ra 1 cô vợ chưa cưới ý, tối nay hai nhà hẹn gặp mặt bàn về vụ đính hôn đấy- cô khẩn trương khai báo sự việc

Nó giật nảy nên khẩn trương nói

- Sao lại thếlàm sao bây giờ....- đi lòng vòng trong phòng vò đầu bứt tai

- Cậu phải bình tĩnh đã ,anh Bảo không cho tớ nói cho cậu sợ cậu lo lắng ,anh ý sẽ tự giải quyết nhưng tớ nghĩ cậu nên biết

- Bây giờ tớ phải làm gì

- Bây giờ cậu tới ngay chỗ tớ đi gọi 2 tên kia nữa rồi chúng ta cùng nghĩ cách ...thôi nha mẹ tớ đang gọi có gì tớ alo cho bye.....

Nó ngồi thần thờ trên giường mới hôm qua thôi hần còn đùa nó về nhà, hần bảo nhà có việc phải về nhà mấy hôm không ngờ việc là như thế này, nó phải làm gì bây giờ, nếu hần lấy vợ thì nó sẽ ra sao chắc nó điên mất, không không thể để điều ý xảy ra được, đúng rồi phải gọi cho mọi người cùng giúp mình đi cứu tình yêu của mình mới được, nó cầm điện thoại nhanh như chớp gọi cho nhỏ và kiệt, xong cũng chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng cho công cuộc đi giải cứu tình yêu

Cả ba hẹn nhau ở nhà nó sau khi nghe nó nói xong tất cả mọi chuyện, quyết định cùng nhau đến nhà hần

Ngồi trên xe, xung quanh tiếng xe cộ inh ỏi, tiếng nói chuyện ồn ào vô cùng nhưng nó lại như lạc lõng trong tất cả những thứ ấy nó cứ thần thờ ,chưa tiêu hóa hết những gì đang xảy ra mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ, nó lại miên man suy nghĩ, nghĩ lại những kỉ niệm của 2 đứa những ước hẹn, dự định cho tương lai giờ không biết có thực hiện được không hay nó mãi chỉ ở trong đầu của mình mà thôi, không mình phải tin tưởng anh ý, rồi mọi chuyện sẽ được giải quyết.....

- Anh anh.....

Không trả lời

- Anh anh ơi.....này cậu có nghe mình gọi không vậy- lấy tay vỗ vỗ vai nó
- Ah. Gì vậy.....
- Làm gì mà tớ gọi từ nãy giờ không trả lời vậy
- Xin lỗi tại tớ mãi suy nghĩ không nghe thấy cậu gọi
- Không phải lo lắng thuyên đến đâu cầu ắt sẽ thắng,mọi chuyện rồi sẽ được giải quyết thôi,không sao đâu
- uh.....
- Đến nơi rồi xuống xe thôi- Kiệt

Do nhà nó đến nhà hấn có chút xa,đến lúc bọn nó tới nơi đã là buổi chiều do có mặt báo của cô nên 2 người tới thẳng nhà hàng mà hấn sẽ đến luôn phục kích ở đây để bàn bạc kế hoạch,không bao lâu cô cũng tới

- Phương bên này - Kiệt
- Một chết mắt,mọi người biết không phải vất vả lắm tớ mới chôn được anh ta đấy
- Anh nào vậy- nồng đậm vị ghen tuông
- Ah-đón nhận ánh mắt hình viên đạn của Kiệt,chột dạ cô biết mình nói lời chưa biết trả lời như thế nào,thì đã có người giải cứu cho cô
- Thôi để khi khác 2 người ôn lại tình cảm sau mau nói chuyện chính đi không thấy Anh anh đang sốt ruột lên đây ah- nhỏ
- Có gì cậu nói rõ ràng cho mọi người nghe đi- nó
- Hừ nói đi- Kiệt

- Chuyện là thế này khi anh Bảo 10tuổi sút chút nữa đã bị ô tô đâm nhưng may là đã được 1 bác gái tốt bụng cứu nhưng không may là bác ý lại bị ô tô đâm hôn mê trên giường hơn 1 năm thì mất,bố mẹ anh Bảo do áy náy với nhà họ nên đã nói sau này lớn cho anh Bảo lấy con của bác gái đó để bù đắp cho họ mặc dù chị ta hơn anh Bảo 1 tuổi,lúc đầu hai nhà cũng đi lại,thân thiết với nhau lắm nhưng sau 2 năm,họ chuyển vào nam sinh sống chuyện này cũng đi vào dĩ vãng nhưng ai biết được, tuần trước họ về đây,tìm gặp gia đình anh Bảo và nhắc lại vụ kết hôn đấy,họ nói giờ chưa đủ tuổi nên đình hôn trước, hôm nay hẹn ra đây để bàn bạc,hừ ngày trước có tiền khinh nhà anh Bảo không đồng ý,gờ lại xúm xít lại đòi kết hôn đúng là không biết xấu hổ

- Giờ thế kỉ 21 rồi mà vẫn còn kiểu ép hôn như thế này nữa ah- nhỏ
- Vậy thái độ của anh Bảo như thế nào- nó
- Anh ấy không nói gì cả,chỉ bảo mình không được nói cho cậu để cậu không phải lo ,mọi chuyện đã có anh ấy xử lý,nhưng tớ thấy thêm 1 người thêm 1 phần sức lực nên đã gọi mọi người tới đây - cô

- Chuyện này liên quan tới người lớn khó giải quyết đây- kiệt dội 1 gáo nước lạnh cho mọi người, khi thấy mọi người đều nhìn mình bằng ánh mắt không mấy thiện cảm vội sửa miệng

- Hi hi chuyện gì rồi cũng có cách giải quyết mà,cậu đừng nghe cái mồm quạ đen của tớ- vội lấy lòng nịnh nọt
- Cẩn thận cái mồm cậu đấy,Anh ah cậu cứ yên tâm có chúng tớ ở đây bọn tớ sẽ giúp cậu mà,không sao đâu- nhỏ
- Anh không nói không ai bảo anh cầm đầu,ít nói thôi nói câu nào là ức chế câu ý ah- cô

Nó nhìn nhỏ rồi nhìn cô và kiệt thấy vẻ mặt lo lắng cùng quyết tâm của mọi người ,cười an ủi mọi người chứng tỏ mình không sao

Còn nó thì mặt tái mét chực khóc,kiệt hối hận khi mình nói mà không chịu suy nghĩ vội cúi đầu im miệng như đứa trẻ làm sai sẵn sàng chịu phạt

Nhìn bộ dạng này các cô gái nhà ta không nói gì nữa chỉ lắc đầu

- Thôi bỏ ngay bộ mặt con dâu bị mẹ chồng ăn hiếp của cậu đi,chúng ta bàn chính sự đi-nhỏ
- Theo tớ thấy muốn vụ này được giải quyết thì phải làm sao cho chị ta đồng ý từ bỏ vụ hôn nhân này mới được-cô
- Nhưng cô ta đến tận nhà ăn vạ thì không dễ dàng gì mà từ bỏ đâu- Kiệt
- Thế mới phải ở đây bàn bạc này- nhỏ

- Giờ phải tạo hình ảnh anh Bảo hư hỏng,xấu xa,phong lưu,lưu manh kó lại là 1 con người xấu làm cô ta phải tránh xa trăm dặm mới được mọi người thấy thế nào- cô

- Đây cũng là 1 ý hay có thể thử- cô

- ờa.....thông minh- ánh mắt sùng bái nhìn cô,cô thì vẻ mặt vênh vênh tự đắc

- Thôi đi đến buồn nôn với 2 người,ah mà anh Huy thế nào đừng bảo nhà cậu ai cũng có vợ sắp cưới hết rồi đấy nha- lo lắng

- Ah.....việc này.....tất nhiên là.....không có rồi hihi-cô cười ha hả

- haizz...nhưng không được về tớ phải hỏi rõ ràng mới được-nghe cô nói vậy nhưng nhỏ vẫn không yên tâm quyết định về nhà là phải hỏi thăm ngay

- Thôi đi bàn việc đi nói nói cười cười hết ngày bây giờ- Kiệt cắt ngang

Mọi người lại bàn tán xôn xao

Nó từ nãy tới giờ vẫn im lặng lắng nghe mọi người nói chuyện,nó thấy mình thật hạnh phúc khi mọi chuyện vui buồn,mọi chuyện của mình luôn có những người bạn tốt bên cạnh này cùng chia sẻ ,cùng giúp đỡ,cùng chung tay vượt qua khó khăn,nó thấy mình thật may mắn

Mọi người bàn bạc hăng say cuối cùng kế hoạch cũng ra lò " lừa chị ta vào nhà vệ sinh,nhỏ thì ở trong đấy sẵn đợi chị ta vào thì cùng vs hấn tạo 1 vở kịch người đàn ông bội tình bạc nghĩa cho chị ta xem,theo bình thường thì mọi cô gái đều chán ghét các chàng trai như vậy,hi vọng kế hoạch sẽ thành công"

Sau khi có phương án giải quyết,mọi người cũng đánh chén 1 trận chuẩn bị tinh thần đánh đuổi hồ ly tinh chuẩn bị bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiến Hành Giải Cứu

Theo kế hoạch thì 18h00 nhà hấn sẽ có mặt tại nhà hàng ăn tối và cùng bàn bạc kế hoạch,gần đến giờ 3 người bạn của chúng ta nhìn chăm chăm của ra vào(cô đã về trước để thực hiện nhiệm vụ nằm vùng của mình),đồng hồ tích tắc trôi ...

Không biết nhìn chăm chăm bao lâu khiến mắt mỏi nhừ thì thấy có động tĩnh ngoài cửa

Bước vào là 2 trung niên rất phong độ mặc vest trắng tươm vừa đi vừa nói chuyện tựa hồ rất vui vẻ,theo sau là 1 phụ nữ trung niên chắc là phu nhân của 1 trong 2 người trên nhìn rất quý phái lịch sự,theo sau là 1 nam 1 nữ trẻ tuổi trai tài gái sắc nhưng không quen 99% cô gái kia là hồ ly tinh,còn chàng trai kia là ai sao đến bàn đính hôn mà còn đi ôm ôm ấp ấp người đàn ông khác,đúng là bản tính hồ ly tinh không bao giờ thay đổi, cuối cùng là hấn và cô đang đi theo sau hôm nay nhìn cô trang điểm ăn mặc khác hẳn phong cách mọi khi, rất ra dáng tiểu thư nhà giàu làm Kiệt nhìn mà mắt chữ O mồm chữ A luôn đồng thời cậu còn đón nhận ánh mắt khinh bỉ của nhỏ dành cho mình,hấn thì vẫn như mọi khi ăn mặc lịch sự mà không gò bó trông rất men ly.Mọi người đi vào bàn đã được đặt sẵn cô vội nhìn sang bàn bọn nó nhảy mắt ra ám hiệu.

*****Kế hoạch bắt đầu*****

Đầu tiên Kiệt sẽ giả làm phục vụ bàn,tìm mọi cách khiến hồ ly tinh đi vệ sinh nhưng trước đó nhỏ và hấn sẽ ở trong nhà vệ sinh đợi hồ ly tinh vào rồi diễn màn bội bạc cho cô ta nghe,nhìn tận mắt

Sau khi gọi xong món mọi người nói chuyện rất vui vẻ,hấn và hồ ly tinh thì im lặng không nói gì,còn chàng trai lạ mặt kia thì hết mức chân chó xum xoe lúu rúu nói chuyện với cô mặc cho cô im lặng không hề đáp trả,nhìn màn này máu ghen trong Kiệt lên đến tột đỉnh ,vội nhớ ra là lúc chiều cô có nhắc đến 1 ai đó nếu cậu đoán không nhầm thì chính là anh ta,được lắm đám mơ ước người yêu cậu ah,cậu sẽ cho biết tay

Xa xa vội thấy anh bồi bàn bê thức ăn lên vội đi lại hỏi

- Anh có phải bê cho bàn số .. kia không,để em bê cho anh đi pha cho em 1 cốc nước nhiều chanh nhiều muối với ạ khổ lắm anh họ em thích uống nhưng lười không muốn đi không tìm thấy bồi bàn đâu nên bắt em đi may mà gặp được anh anh đi lấy hộ em rồi mang cho bọn em nha,em bê cái này ra cho mọi người hộ anh

Anh bồi bàn gật đầu rồi đi vào bếp

Kiệt bụng đồ ăn ra thì không nhìn thấy hấn đâu biết là hấn đã đi chuẩn bị kế hoạch vội vàng đến bàn dọn đồ ăn ra .Lúc dọn cố ý lúc bê bát canh làm

nước sòng vào người hồ ly tinh làm bản hết vậy chị ta, làm chị ta xanh mặt nhưng chắc ngại có nhiều người nên không chửi ầm lên, chỉ cười nói không sao nhưng ánh mắt lại trừng kiết như muốn giết người, cậu vội lấy khăn lau cho chị ta với ý đồ lan rộng vết bẩn để chị ta phải đi vệ sinh, cuối cùng cũng bắt chị ta đi vệ sinh, cậu vội vàng nhìn cô hồng được tán thưởng ai dè lại phải đón nhận ánh mắt trừng trừng hình mũi tên của cô, về mặt mắt húng báo hiệu giông bão sắp đến, cậu nghĩ trong lòng, cô ý liếc mắt đưa tình với người khác thì không sao mình hăm hại hồ ly tinh thì lại bị xem như ngoại tình là thế nào thật bất công, cậu còn đang ai oán thì thấy chàng trai lạ mặt kia lên tiếng khiển trách

- Nhà hàng nổi tiếng sao lại làm ăn như thế này mau gọi quản lý ra cho tôi

Mọi người thấy đây là việc không may xảy ra cũng không muốn làm ầm lên, nên việc lớn hóa nhỏ việc nhỏ hóa không, đều khuyên không nên làm to chuyện bỏ qua đi, cậu sợ kẻ hoạch bại lộ vội xin lỗi rồi chuồn, chưa đi được bao xa thì thấy anh bồi bàn bê ly nước chanh tới vội ra nói

- Anh mau bê nước cho anh tôi đi, anh ý đang phàn nàn nhà hàng các anh làm ăn lẽ mề quá đấy, em phải đi vệ sinh cái đã, đi trước nhé- vừa đi vừa nghĩ cho chết xem mấy vênh mặt được bao lâu, vừa đi vừa cười thỏa mãn

Anh bồi bàn bê nước chanh ra đặt trên bàn chỉ còn 3 bác trung tuổi và 1 nam 1 nữ trẻ tuổi nên đoán chắc là dành cho cậu trai này nên để ly nước trước mặt cậu rồi đi, lúc đầu cậu trai lạ mặt cũng nghi hoặc vì mình không hề gọi nước nhưng nghĩ đây là ưu đãi của nhà hàng nên không nghi ngờ, cầm cốc lên uống vừa uống được 1 hớp thấy vừa chua vừa mặn kinh khủng, chưa kịp nuốt thì đã phun ra toàn bộ người không may mắn phải hứng chịu cơn mưa xuân của cậu ta là cô, nước bắn tung tóe khắp người cô hét lên thảm thiết thành công kêu gọi sự chú ý của mọi người chàng trai kia bị nhiều người nhìn ngại quá tay chân luống cuống lấy khăn lau cho cô mồm liên tục nói xin lỗi, cô lạnh lùng dành lại cái khăn vứt lại 1 câu

- Anh tránh xa tôi ra đi, toàn mang lại xui xẻo cho người khác thôi!!!

Rồi đứng lên xin phép về trước đổi quần áo, rồi bước ra khỏi nhà hàng, chưa đi được vài bước đã thấy Kiệt đuổi theo hét xin lỗi rồi hỏi uan xem có sao không, rồi lại nói mình không. Ở ý tất cả là tại tên kia không liên quan gì tới cậu rồi vân vân mây mây nói liên thoảng liên mồm cô thì vẫn về mặt tức giận không nói 1 câu, nhưng ít ai chú ý nụ cười mỉm đang nở trên môi cô, dù mặt ngoài tức giận nhưng trong lòng cô lại vui vẻ khi thấy bộ dạng ghen tuông của cậu

Quay lại nhà hàng chị ta vừa tới của nhà vệ sinh đã nghe thấy 1 tràng chửi bới giọng điệu vô cùng tức giận của 1 cô gái, đi vào trong thì cô thoáng nhìn thấy hấn đứng khoanh tay dựa vào tường bên cạnh còn có 1 cô gái đang vung tay vung chân nói, cô ta tò mò đứng lách vào xó rồi nghe lén xem 2 người đang nói gì

"Anh đã từng nói như thế nào với tôi, nào là anh yêu em nhất trên đời, không có em anh không sống được, nào là anh chỉ yêu mình em thôi,... còn bây giờ thì sao anh lại đi bàn hôn luận gả với người khác anh nghĩ tôi là gì là món đồ chơi của anh chắc anh nói đi..."

"....."- hấn

"Anh không nói được gì chứ gì cũng đúng thôi, tôi đã tận mắt chứng kiến hết rồi còn gì mà nói nữa, a là đồ khốn nạn sở Khanh lừa tình lừa tiền con gái nhà người ta, lúc cần thì gọi không cần có thể vứt bỏ như 1 món đồ chơi.."- cô diễn như thật còn nặn a vài giọt nước mắt cá xấu nữa chứ

"..."-hấn bắt đầu thấy bức mình cùng hối hận sao lại đồng ý diễn cái trò lố bịch này cơ chứ!!!

"Tôi không để yên đâu tôi phải ra làm rõ vụ này cho con hồ ly kia 1 trận mới được.."-cô đang định đi thì hấn vươn tay kéo cô lại, theo những kiến thức có được do đọc tiểu thuyết ngôn tình thì lúc này cô nên ngã ra tạo hiện trường anh ta tức giận đầu ngã cô, cô thuận theo ngã nhào xuống đất hai mắt nhắm lệ nhìn hấn

"Anh..."- giọng nức nở diễn rất thật nhập vai rất sâu giống hệt cô gái bị người yêu ruồng bỏ- nhỏ mà không đi học sân khấu điện ảnh thì thật là tổn thất nghiêm trọng cho nền điện ảnh nước nhà

Hấn nói có hơi bất ngờ khi thấy nhỏ ngã đang định đưa tay ra đỡ nhìn thấy ánh mắt nháy nháy của nhỏ như nhớ ra điều gì đó vội giả bộ lạnh lùng

"Cô làm loạn đủ chưa..."

"Anh"

"Cầm mồm, cô đừng tưởng tôi không nói thì cô được nước lấn tới nhá, cô nghĩ mình là ai là thiên kim tiểu thư ai cũng phải thích phải thương cô phục tùng cô chắc, tôi nói lại lần nữa đừng có mà lảng vảng trước mặt tôi nữa không thì đừng trách tôi vô tình, giờ thì cút.."

Nói xong hấn bỏ đi cô ta vội trốn hấn nhìn thấy nhưng cũng mặc kệ coi như không thấy, khi ra đến cửa ánh mắt hấn chợt nhìn thấy nó đang ngồi ở 1 bàn gần bàn của hấn, ánh mắt của hấn thâm trầm lời điện thoại ra nhắn tin cho nó

"Tí nữa đến gặp anh, em mà không đến anh cho biết tay"

Rồi lại làm vẻ lạnh lùng đi về bàn của mình xem như chưa có chuyện gì xảy ra, còn nó khi nhận được tin nhắn của hấn thì đầu đầu không biết làm như thế nào đây!!!

Còn trong nhà vệ sinh nhỏ đang đứng dậy phủi bụi trên người thì có 1 giọng trào phúng cất lên

"Cô nên tự biết tự lượng sức mình đi, người như cô mà cũng muốn yêu anh Bảo thì như là chuyện viễn tưởng thôi, chẳng mấy chốc 2 bọn tôi sẽ lấy nhau

rồi. Kaka!!!!"

" Còn cô thì hơn gì tôi, chẳng qua giờ anh ta ham đồ mới lạ nhưng chẳng mấy chốc anh ta chán cô rồi cũng đá cô thôi, rồi mai đây người ngồi đây khóc sẽ là cô, cô cứ chờ mà xem"

Nhìn cô ta bằng ánh mắt khinh thường

Nói rồi nhỏ nghênh ngang bỏ đi thẳng ra khỏi nhà hàng , để cho ả ta tức xanh mặt không có cả cơ hội phản kháng nữa chứ, nhỏ chỉ nhắn tin bỏ lại 1 câu cho nó

"Xong nhiệm vụ giờ tớ đi tìm tình yêu của tớ đây bai!!!!"

Nhìn xong tin nhắn nó hóa đá, mọi người đi hết còn tiền ăn thì nó tính sao đây bạn với chả bè có ăn cùng hưởng có tiền thì mình tui chịu là sao....huhuhu

Nó nuốt nước mắt đứng lên đi trả tiền, may mà nó mang tiền tích góp 18 năm đi không thì xấu mặt, do không chú ý nên va vào 1 ai đó nó vội vã xin lỗi rồi đỡ người ta dậy

" Cô có sao không ạ" - là 1 người phụ nữ trung niên sang trọng

" Cô không sao, nhưng từ lần sau cháu nên chú ý đường đi hon" - cười từ ái

Khi 4 mắt nhìn nhau , nó giật thót mình nhận ra ngay đây là mẹ hấn, còn mẹ hấn thì còn nghi ngờ nên hỏi thử

"Cháu là Anh Anh phải không??"

" Vâng !!! Bác Mai, cháu Anh Anh đây ạ" - cười tủm tỉm, nó cũng rất vui khi gặp lại mẹ hấn

Mẹ hấn cũng rất kinh ngạc nhưng sau 1 phút xuất thần thì rất là vui mừng hỏi han nó rồi rít

" Ui ui giờ lớn quá rồi suýt là bác không nhận ra, xinh gái quá đi, học lớp mấy rồi, bố mẹ cháu giờ sao rồi,....."

Nó choáng khi nghe mẹ hấn bắn súng liên thanh nói 1 tràng dài không cho có cơ hội trả lời nữa chứ chỉ ủa ủa ủa ..

Mẹ hấn kéo nó ra bàn hấn giới thiệu với mọi người, nó gặp hấn thì rất vui còn gặp hồ ly tinh thì ghét cay ghét đắng không thèm nhìn luôn. Mẹ hấn mạnh mẽ kéo nó về nhà hấn chơi và còn nói phải hấn huyền cả đêm để bù lại 10 năm xa cách nữa chứ làm nó chỉ biết cười gượng và bảo vâng ạ!!!!

Dù bất đắc dĩ nhưng nó cũng vui vì không phải giả tiền bữa ăn xa xỉ kia và không phải vất óc tìm lý do để đi gặp hấn!!!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Từ lúc về đến nhà, tất nhiên là sau khi rời khỏi nhà hàng ả về nhà lấy nên không phải gặp hồ ly đáng ghét kia nữa, mẹ hấn bắt đầu mở máy ghi âm đã ghi tận 10 năm nói như máy với nó. Mẹ hấn nhiệt tình kể lể đủ mọi chuyện trên trời dưới đất cho nó nghe, lúc đầu nó cũng rất hào hứng nghe vì bà kể chuyện của hấn khi họ mới đến đây như thế nào gặp khó khăn gì, v.v.... nói nhiều lắm nước miếng văng tùm lum nói đến miếng khô nói lười, người nghe như muốn ngủ gật rồi mà bà vẫn còn tiếp tục nói, nó không thể làm gì khác ngoài ngồi yên nghe vì nó là 1 cô bé ngoan biết nghe lời người lớn mà. Không biết qua bao lâu nó vô tình nhìn thấy hấn ra ám hiệu, nó vội vã đảo óc tìm 1 lý do để thoát thân, ả ra rồi nó vội nói ra cắt ngang lời mẹ hấn như sợ không nhanh thì bà sẽ không cho nó nói không bằng

- Ah bác ơi hôm nay cháu đi nên đây chơi với bạn, chưa xin phép bố mẹ cho cháu cho cháu ở lại, bác gọi xin phép hộ cháu được không ạ!!

- Được được cho bác số đi bác xin phép cho cũng tám với mẹ cháu 1 tẹo, lâu lắm rồi không nói chuyện với nhau!!! - bác cười hiền lành,, không hề tức giận khi bị cắt ngang

- Vâng ạ!!- nó ngoan ngoãn nghe lời lấy sắt cho mẹ hấn nhưng trong lòng không ngừng xin lỗi mẹ mình" xin lỗi mẹ chắc trong vòng 2 , 3 tiếng nữa tai của mẹ sẽ phải làm việc hết công suất mất"

Xong xuôi nó xin phép lên phòng tắm rửa rồi nghỉ ngơi có gì mai sẽ cùng 2 bác nói tiếp, bố mẹ hấn cũng vui vẻ đồng ý, chỉ cho nó đi lên trên tầng

Trên tầng có đến 4,5 phòng ở nó không biết hấn ở phòng nào, tại cũng quên không hỏi và cũng chưa ai nói cho nó cả, giờ quay xuống hỏi thì sẽ phải đối

mặt nguy cơ phải nghe mẹ hán kể chuyện cả đêm mất,nó lắc đầu ngây ngấy,đánh phải đi lần mò gõ từng cánh cửa vậy,đi đến cánh cửa đầu tiên đang định gõ tay lên gõ thì cánh cửa thỉnh thoảng mở ra 1 bàn tay kéo nó vào đóng cửa,nó bị ép sát vào cánh cửa có 1 đôi cánh tay khóa nó lại, 1 loạt động tác liên mạch lưu loát chỉ tốn mấy giây đồng hồ làm nó không kịp định thần,đến khi dần hồi phục nhìn lên thì thấy hán đang nhìn nó chăm chăm ,nó cũng ngây ngốc nhìn lại hán,cứ như vậy cho đến khi 1 giọng nói trầm thấp vang lên

- Em không có gì muốn nói với anh sao!!!!

Nghe thấy giọng hán nó như bưng bít,có gì muốn nói ư! Cái này nó phải hỏi hán mới phải,có chuyện như vậy không nói với nó mà để nó phải lo lắng,bất an luôn lo sợ sẽ mất đi hán mãi mãi,không phải đã hứa là có chuyện gì cũng nói cho nhau sao, cùng nhau giải quyết sao,sao lại giấu nó chứ,...vừa nghĩ vừa thấy âm ỉ,nước mắt không ngừng chảy

- Chẳng phải anh không muốn em lo lắng sao!! Đồ ngốc nín đi sao lại khóc!!!- hóa ra lúc nãy nó đã nói ra những gì nó suy nghĩ trong đầu

- Hu hu.....- nó òa khóc nức nở 2 tay vòng eo ôm chặt lấy hán khóc ngon lành

Còn hán thì 1 tay vòng ôm eo nó 1 tay vỗ lưng cho nó,nhẹ giọng an ủi

- Ngoan,đừng khóc mọi chuyện anh sẽ lo em chỉ việc yêu anh là được!!!Anh đã hứa là sẽ nuôi em cho đến khi em béo ục ịch hẳn nhanh hơn đi cơ mà không làm được thì sao bỏ em được đúng không??

Nghe anh nói vậy nó nín khóc quay sang cửa trách anh

- Nhưng

- Không nhưng gì cả em không tin anh sao- không cho nó cơ hội phản bác hán ra đòn phủ đầu

- Tin- kiên quyết gật đầu

- Vậy mọi chuyện cứ để anh giải quyết được không????

- gật gật!!- nó mỉm cười,đúng vậy phai tin tưởng hán chứ từ trước đến nay nó luôn luôn tin hán mà

- Ngoan!!- hán đưa tay xoa nhẹ đầu nó

Không gian bỗng trở nên yên tĩnh,4 mắt nhìn nhau bầu không khí trở nên ái muội vô cùng nó vừa khóc xong mắt hồng hồng như con mèo nhỏ nhìn đáng yêu vô cùng ,cái miệng nhỏ nhỏ thì cứ chu ra như môi mọng người ta đến ăn vậy không cưỡng lại được hán từ từ cúi đầu đặt lên môi nó 1 nụ hôn.Tím nó đập thình thịch như muốn xảy ra khỏi lồng ngực, mặt dần dần nóng lên ,nhìn hán đang dần lại gần,nó từ từ nhắm mắt lại đón nhận nụ hôn của hán, 1 nụ hôn dịu dàng đặt lên môi nó,nó vươn tay ôm chặt cổ hán.Lúc đầu chỉ là 1 nụ hôn nhẹ nhàng thui nhưng do không khí tác động và 1 phần cũng do lần này nó chủ động đáp lại hán,sự ngây ngô của nó làm hán trở nên điên cuồng như kích thích thú tính trong người hán trời dấy ,hán ép mạnh nó vào cánh cửa hôn cuồng nhiệt,mãnh liệt như thủy triều,gì lý trí của hán đã bay hết hán chỉ biết 1 điều duy nhất là muốn nó,nhiều,nhiều hơn như muốn hút sạch cả linh hồn nó vậy.vậy. Bàn tay vô thức dời đến cổ nó, cõr bỏ từng chiếc cúc áo của nó

Nó bị hán xô mạnh vào tường gây đau nhưng chưa kịp kêu ra tiếng thì cảm giác mới lạ, mãnh liệt hán mang lại đã làm nó quên luôn cơn đau kia cho đến khi nó thấy mình như sắp tắc thở không khí như dần bị lấy hết mà hán vẫn không có dấu hiệu buông tha nó,nó luống cuống giơ bàn tay vô lực dùng nốt tí sức tàn của mình đẩy hán ra,hán do qua mãi mê mà lực phòng bị cũng giảm bớt,bất ngờ, không kịp đề phòng bị nó đẩy ra sau vài bước,hán buông nó ra nó không còn chỗ dựa 2 chân vô lực mềm nhũn cả người như bị hút hết sức sống, trượt dài trên cánh cửa ngổ ngàng xuống đất, liên tiếp vỗ ngực để bình phục hô hấp.Bị nó đẩy ra hán giờ đã bình tĩnh lại nhìn cảnh tượng nó quần áo xộc xệch tóc tai bù xù đang vỗ ngực cố để thở như vậy hán mới sực tỉnh tự hỏi mình đang làm gì vậy chẳng phải đã hứa là yêu thương chân trọng nó sao,không làm nó bị tổn thương nữa ,vậy sao giờ mình lại hành động như vậy ,giờ nó còn chưa hiểu chuyện mình làm vậy chẳng phải sẽ làm nó tổn thương sao,lắc lắc đầu không mình không được làm như vậy hán cứ lùi lại cho đến khi chân chạm tới giường rồi ngồi phịch xuống giường thất thần với mớ suy nghĩ trong đầu.Khi nó ổn định lại hô hấp đang thắc mắc sao hôm nay hán lạ quá vậy khác với mọi lần hôn môi trước làm cho nó có cảm giác sợ hãi nhưng cũng có đôi chút chờ mong ,xoát mặt nó đỏ bừng với những suy nghĩ đó từ bao giờ mà mình lại hám zai như vậy nhỉ không được rồi phải sửa đổi sửa đổi không được nghĩ nữa.Nó nhìn xung quanh không thấy hán đâu đánh mắt ra xa hơn thấy hán đang thất thần ngồi trên giường không hiểu chuyện gì xảy ra liền đi lại hỏi hán,mà không hề chú ý hình ảnh tàn tạ của mình lúc này

- Anh ơi...!

Lay lay hán nhưng hán vẫn không chú ý tới nó nó ra tăng âm lượng lắc lư trước mặt hán nhưng không có hiệu quả bó tay đành hôn hán để hán phục hồi tinh thần lại,đang thất thần thì thấy có cái gì mềm mềm găm vào môi mình hán thoáng giật mình rồi nhìn kĩ thấy là nó đã bị hán lãng quên từ nãy tới giờ,vội kéo nó ra ôm vào lòng nhìn nó quần áo xộc xệch mặt mũi đỏ bừng còn chủ động hôn hán thế này hán sợ mình không kiềm chế nổi làm nó bị tổn thương

- Anh sao vậy!!! -Nó im lặng cho hán ôm hưởng thụ không khí ấm áp lúc này

-Đừng nói gì cả, Cho anh ôm em thêm 1 lúc đi!! - giọng hán rất rất dịu dàng

Nó ngoảnh ngoảnh vòng tay ôm hán đầu gác lên hóm cổ hán,yên lặng cho hán ôm mình,nhưng nó vẫn không biết hán làm sao vậy định bụng tí nữa sẽ hỏi ai dè...

Không biết thời gian trôi qua bao lâu chỉ biết lúc này tay hán đã tê rần, bỏ nó ra thì thấy nó đang ngủ ngon lành trong lòng mình làm hán phải bó tay với

sự ngây thơ của nó" Em tin tưởng anh thế cơ àh chính anh còn không tin tưởng chính mình nữa là đồ ngốc nhà em,tí nữa là đã có chuyện xảy ra rồi đấy biết không???" hần nhẹ nhàng đặt nó lên giường rồi cũng nằm xuống cùng nó,nó tự động quay người 2 tay ôm chặt eo hần tìm hơi ấm an tâm say giấc nồng,hần cười nhẹ hôn chúc ngủ ngon rồi cũng ôm nó ngủ!!!

1 đêm yên giấc!!!

Sáng hôm sau ,Theo thói quen hần thường tỉnh giấc sớm mở mắt ra đập vào mắt là khuôn mặt say ngủ của nó,mí mắt dài khẽ chớp,từng nhịp thở đều đặn qua chiếc mũi xinh xinh,còn đôi môi thì cứ chu chu ra nhìn đến là yêu,gì hần thấy thật hạnh phúc ước gì được ôm nó đi ngủ mỗi đêm đến khi mở mắt ra người đầu tiên nhìn thấy cũng nó nó,cảm giác ấm áp ngọt ngào chui thẳng vào tim.Hần nhẹ nhàng đặt từng nụ hôn lên mắt mũi miệng nó.Nó đang ngủ say đang chìm đắm trong những giấc mơ ngọt ngào thì thấy có cái gì cứ liềm liềm mặt nó ngoảnh đầu lảng tránh mà không được,bực tức mở to mắt xem cái gì dám quấy nhiễu giấc ngủ của mình,mở mắt nó đã thấy khuôn mặt của hần phóng đại ngay trước mặt,hần nhẹ giọng nói

- Sáng rồi dậy thôi,không được lười,heo con!!!

Nó vẫn đơ ra chưa hiểu gì rồi từng kí ức của hôm qua như 1 cái dê chần lù đang xả lũ vậy ồ ạt chảy vào đầu nó,khi nhớ hết mọi chuyện cộng thêm nhìn thấy tư thế nó đang nằm gọn trong vòng tay của hần tay còn chủ động ôm chặt hần như vậy làm mặt nó nóng lên có đôi chút ngại ngùng vội kéo chăn che mặt,hần cười trêu chọc nó

- Xấu hổ gì chứ đâu phải chúng ta chưa ngủ chung với nhau bao giờ!!!- kéo chăn trên đầu nó ra để nó đối diện với mình

-Lúc trước không phải lúc còn bé thì là lúc có đồng người chưa bao giờ chỉ có 2 người như thế này nên tất nhiên là xấu hổ rồi!! Rồi quay mặt đi không nhìn hần

- Cũng chỉ là ngủ cùng 1 cái giường ôm nhau ngủ thui mà- hần nói như đây là chuyện đương nhiên

- Nhưng giờ nó khác rồi mà....

- khác như thế nào???

- khác là.....- nó không thể nói rõ khác như thế nào nhưng nó có cảm giác giờ đã khác xưa nhiều lắm

- Hay em không thích ngủ cùng anh như thế này!!!

- Không phải em lúc nào cũng muốn được ở bên cạnh anh mà!!- vội vàng phủ định lời hần

- Vậy thì được rồi anh cũng thích ở bên cạnh em nên mới muốn ôm em,ngủ cùng em như vậy hiểu không???

- Vâng ạ!!!- nó thấy cũng đúng đúng mà không hề biết mình đang bị người ta chiếm hết tiện nghi

- Không được xấu hổ nữa,nghe không??

- Nghe!- vui vẻ trở lại!!

- Thôi anh về phòng anh đây,mẹ anh mà thấy anh em ngủ chung như thế này lại không hay,người lớn có suy nghĩ lạ lắm từ từ anh sẽ nói với em sau,phòng này ngày trước cái Phương nó hay ở nên có quần áo của nó trong tủ em lấy mặc tạm rồi đánh răng rửa mặt rồi xuống ăn sáng,bọn cái Phương hẹn tí nữa sang đây

- Ah suýt quên thế Kiệt với Ly ở đâu ạ hôm qua đi cũng không nhắn với em là ở đâu!

- Giờ em mới lo cho bạn ah! Kiệt ở với anh Huy còn Ly ở với Phương

- Vậy ạ thế là em yên tâm rồi

- Thôi em đi tắm đi rồi xuống ăn sáng anh đợi

- Vâng ạ!

Rồi hần mở cửa bước ra,nó đi về phía tủ quần áo lựa chọn bộ quần áo vừa với mình rồi đi vào phòng tắm,1 lúc sau mẹ hần lên gọi nó xuống cùng ăn sáng,đúng lúc hần cũng đi gần đến phòng nó thế là mọi người cùng vui vẻ xuống nhà ăn sáng,cả 2 tay trong tay cùng đi!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Sau khi mọi người ăn sáng xong thì bọn cô, nhỏ, Kiệt, Huy cũng tìm tới cửa, bố mẹ hấn đứng lên đi làm để không gian cho bọn trẻ nói chuyện, trước khi đi còn không quên dặn hấn đưa nó đi thăm quan thành phố này!!!

Khi người lớn đi hết, mọi người cũng thoải mái tâm sự nhưng vấn đề tế nhị hơn, cô dùng ánh mắt gian tà liếc nó và hấn, thấy bàn tay vẫn nắm chặt của hai người, hấn thì vẫn cứ lạnh lùng coi như không nhìn thấy còn nó thì quá vô tư nên không nhìn thấy thật, sau 1 lúc thấy 2 nhân vật chính vẫn cứ đứng đưng còn cô thì nhòm môi cả mặt đau cả cổ không thèm nhìn nữa mà nói thẳng

- Khai mau hai người hôm qua ở cùng nhau, đã làm những gì, thành thật khai báo thì được khoan hồng kiên quyết không nói thì nghiêm hình bức cung- chỉ tay vào mặt nó và hấn đang ngồi cạnh nhau, cô bỗng hét lên làm mọi người giật bắn mình đều nhìn lại phía cô rồi theo tay cô nhìn chăm chăm nó và hấn, bị nhìn chăm chăm nó không luyến được môn công phu da mặt dày như hấn nên bắt đầu đỏ mặt, mà câu nói của cô bất giác làm nó nhớ đến nụ hôn cuồng nhiệt hôm qua mặt càng đỏ như làm chuyện gì sai trái làm nó vội vàng trốn cái nhưng như vậy càng giống giấu đầu lòi đuôi có tặc giật mình

- Làm.....làm..gì có...chuyện gì chứ!!!

- Hắc hắc... Không có chuyện gì sao cậu lại đỏ mặt như vậy, chắc chắn có chuyện gì rồi nói mau!!!- cô nói chắc nịch làm mọi người cũng tò mò càng chăm chú hóng chuyện hơn nhìn nó ánh mắt sáng long lanh, làm nó càng bối rối không biết làm như thế nào đúng lúc này hấn đã nên tiếng vì không chịu được khi nhìn nó bị người khác khi dễ như vậy

- Muốn nghe- nhìn cô bằng ánh mắt khiêu khích!!!!

- Tất nhiên- cô nhìn hấn ánh mắt mong chờ chuẩn bị tâm lý để nghe bí mật của 2 người kia, những người còn lại thì ngoan ngoãn sắm vai khán giả của mình chỉ yên lặng xem kịch vui không hề lên tiếng

- Nhưng trước hết anh muốn kể chuyện của cô cho mọi người nghe đã chắc sẽ hấp dẫn hơn!!!- về mặt gian manh

- Chuyện của em, mà là chuyện gì!! Về mặt hoang mang

- Thì là chuyện chiều hôm trước ở sân sau nhà anh có người cố ý vô tình bị người ta sàm.....

- Ha ha...- cô bỗng cười to cắt ngang lời hấn rồi lảng sang chuyện khác

- Ah là chuyện em bị ngã rồi ăn vạ anh chứ gì có gì đâu mà anh mang ra kể nhá, anh không được đánh trống lảng nhá!!!- Nói thì nói thế chứ cô đang chạy 1 đồng hồ hồi lạnh đây này chuyện là thế này hôm ý cô bị ngã thật nhưng có tên khốn nạn(tên đi cùng hồ ly tinh ở chap 25) lại giả vờ ra đỡ cô dậy rồi nhân cơ hội sàm sờ cô, tất nhiên là cô đã cho hấn ta 1 trận nhưng không may là bị hấn nhìn thấy tất cả, giờ hấn mà nói ra cô có thể đảm bảo Kiệt sẽ đi tìm tên đó tính xô cho mà xem nên tốt nhất là chuyện lớn hóa nhỏ chuyện nhỏ hóa không ha!!

- Thôi thôi không nói thì thôi chúng ta cùng đi chơi thôi chứ ngồi mãi trong nhà tán phét thế này thôi ah mấy khi bọn Anh, Ly mới nên đây chơi để tởn đưa mọi người đi thăm thú thành phố này nhé- cô vội tìm việc cho mọi người

Mọi người từ đầu tới cuối không hiểu mô tê gì chỉ ừ ừ cạc cạc như con rối bị cô lôi lôi kéo kéo làm theo chỉ đạo của cô

Mọi người cùng đi chơi rất là vui vẻ, nào là đi trung tâm mua sắm shopping, rồi đi KFC ăn chơi tung bùng, đi công viên picnic, rồi đi karaoke hát hò nhảy múa, dù có chuyện gì thì cũng phải chơi bởi thả ga thoải mái tinh thần rồi mới tính tiếp!!! Lúc này mọi người như quên hết mọi chuyện chỉ thỏa mái ăn chơi nhảy múa!!!

Sáng nay không hiểu tại sao mắt nó cứ nháy nháy liên tục trong lòng thì luôn bồn chồn bất an, ngồi học không thể tập trung nổi cứ nghĩ đâu đâu, chờ mãi mới đến giờ ra chơi sau khi hỏi thăm 2 vị phụ huynh thì biết họ vẫn bình an vô sự thì nó tiếp tục gọi cho hấn hôm nay hấn phải về nhà để giải quyết vụ đình hôn theo lệnh của cha mẹ nên đã xin nghỉ học, có 1 linh cảm hay cảm giác đại loại như thế báo với nó là sẽ có 1 chuyện gì đấy xảy ra làm nó vô cùng lo lắng, bấm nút gọi những tiếng tút tút kéo dài như tim nó đập ngày 1 nhanh như có 1 sợi dây vô hình thắt nghẹt lòng nó vậy, đợi chờ, cho đến khi đầu dây bên kia lên tiếng trả lời nó mới nhẹ nhàng thở ra, an tâm phần nào

- Alo, Anh Anh ah!!!

- Anh Bảo ...

- Uh anh đây, sao vậy cô bé sao lại gọi cho anh giờ này lúc này em đang học mà!!

- May quá anh không sao, em cứ lo anh sẽ xảy ra chuyện gì, nên mới gọi cho a giờ này!!

- Em lo xa quá rồi, Anh thì làm sao mà có chuyện được, không phải anh đã hứa ở bên em suốt đời sao nên dù thế nào anh cũng phải bảo vệ mình thật tốt

- Vâng hihi, thế mọi chuyện thế nào rồi anh- hấn đã nói là sẽ giải quyết mọi chuyện và bảo nó yên tâm nên nó tin tưởng hấn sẽ làm được

- Yên tâm đi mọi chuyện anh sẽ giải quyết,phải tin tưởng...

..OÀNH..tạch...tút...tút...

- Alo anh Bảo...anh Bảo..

Đang nói chuyện thì có 1 tiếng động lớn vang lên rồi điện thoại lại tự dừng mất liên lạc,gọi lại thì không gọi được ,tim nó bỗng nghệt lại cảm giác hoang mang lo lắng càng tăng mạnh,luồng cuống bám gọi lại mà mãi không bám được,lúc này lại có trống vào lớp nó chỉ biết bất đắc dĩ vào học và tự thôi kiển mình là không có chuyện gì xảy ra đâu hần vẫn bình an vô sự chắc là điện thoại hết pin nên không liên lạc được thôi,nhưng tiếng va mạnh ấy là tiếng gì sao bỗng dưng đang gọi điện thoại của hần lại không liên lạc được, một đồng suy nghĩ cứ quay tròn trong đầu nó làm nó bồn chồn đứng ngồi không yên cứ suy nghĩ đầu đầu,chờ đến lúc ra chơi nó đi tìm bạn bạn và kể hết cho mọi người nghe sự việc, trong giọng nói không giấu được sự hoảng loạn,nghe xong Kiệt vẫn là người lý trí bình tĩnh nhất an ủi mọi người rồi đưa ra ý kiến

- Bây giờ mọi người phải bình tĩnh đã chúng ta cũng chưa biết có chuyện gì xảy ra mà ,giờ gọi lại cho Bảo xem tình hình thế nào đã

Cô lấy máy ra gọi nhưng toàn thông báo" thuê bao quý khách vừa gọi hiện giờ không liên lạc được....." làm mọi người càng sốt ruột,xong lại gọi cho bố mẹ hần hỏi thăm thì họ cũng không biết hần đang ở đâu cả vì họ hẹn nhau ở nhà hàng 2 người đang đi tới đấy,vì không muốn họ lo lắng nên cô không kể rõ sự tình ra,bây giờ như hoàn toàn mất liên lạc với hần,cũng không ai biết hần ở đâu ,lại còn những hiện tượng không bình thường nữa chứ,ai cũng mong hần không có chuyện gì nhưng vẫn không kiềm chế được những ý nghĩ không hay nảy sinh trong đầu.Mọi người cùng bàn bạc quyết định được đến cuối buổi học mà vẫn không tìm được hần thì sẽ đi tìm hần cho yên tâm,nhưng chưa đợi bọn nó tìm được phương hướng thì đã có tin tức truyền tới nhưng lại là tin tức không ai mong muốn nghe thấy nhất điều lo sợ của mọi người đã xảy ra

" Phương ah, Bảo bị tai nạn giao thông rồi giờ đang ở bệnh viện XX phòng cấp cứu, anh cũng mới nhận được tin anh đi trước đã mấy đứa đợi học xong rồi cùng đi nhé.." - giọng Huy gấp gáp vội vàng nói xong cúp máy ngay

Khi nghe được tin ấy "tôm" tim nó như rơi vào hầm băng lạnh ,lạnh thấu tim lan tràn ra toàn thân lạnh buốt,nó cứ ngơ ngác ở đấy như không chấp nhận được sự thật này trong đầu chỉ văng vẳng" Bảo bị tai nạn.."

Cho đến khi giọng hối thúc của cô và nhỏ vang lên bên tai nó nó như con rối vô thức nhìn qua,2 người họ mất đã đồ bưng nhưng vẫn cố không khóc ra an ủi nó,thức tỉnh nó giờ không phải lúc ngồi thất thần như thế này, sốc lại tinh thần hít mạnh 1 hơi đứng lên giọt nước tí tách rơi xuống tay giờ nó mới nhận ra nó đã khóc từ lúc nào không hay

Tất cả cùng hồi hả lên đường theo lời chỉ dẫn của Huy,ai ai cũng cầu nguyện cho hần mong hần bình an vô sự,khi tất cả chạy tới phòng cấp cứu thấy rất đông người đứng ở đó hình như bố mẹ hần còn vài người nữa đứng quay lưng vào nó không nhìn rõ mặt nhưng đây không phải điều quan trọng điều quan trọng là câu bác sỹ nói đã làm cho tất cả đứng sững lại,nó thấy khó thở đầu choáng váng chân không có lực ngã quỵ xuống ngất đi bên tai còn vang lại giọng nói quan tâm của bọn cô nhưng nó không nghe được trong đầu nó giờ đây chỉ còn câu nói của vị bác sỹ kia như dao cắt cứa đôi tim nó hàng trăm mảnh be bét máu...

" Tôi rất tiếc,chúng tôi đã cố gắng hết sức,cậu ý được đưa vào đâu quá muộn..."

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

" Không....."

Nó ngồi bật dậy mồ hôi đã thấm ướt khuôn mặt nó nét mặt hoảng hốt bàng hoàng,nó vừa mơ thấy cái gì ,thấy hần đang đi sang đường nhưng vẫn đang mãi nghe điện thoại của nó nên không chú ý ,bỗngkết...rầm...bịch...hần bị 1 chiếc xe đâm trúng ngã ra nằm trên 1 vũng máu mắt nhắm nghiền nhịp thở yếu ớt làm nó hoảng hốt vội tỉnh lại tự trấn an mình tất cả chỉ là 1 giấc mơ thôi không có chuyện gì xảy ra cả thế sao nó vẫn hoảng hốt,trái tim đập thình thịch liên hồi như thế này, đang mãi trấn an bản thân thì cửa phòng bệnh mở ra nhỏ bước vào thấy nó tỉnh vội chạy lại hỏi han:

-Anh cậu tỉnh rồi ah! Cậu làm mình lo quá!

-Mình làm sao chứ mà đây là đâu- giờ nó mới chú ý xung quanh sao ở đây lạ vậy, đây không phải nhà nó sao nó lại ở đây

-Cậu vừa bị ngất do sốc,giờ cậu sao không có cần tở đi gọi bác sỹ cho cậu kiểm tra không??-nhỏ quan tâm hỏi han

-Sao tở lại ở trong bệnh viện- nó thắc mắc

-Cậu không nhớ sao là Bảo bị tai nạn giao thông.....

-Không.....-nó hết nên những hình ảnh trong mơ như quay nhanh trong đầu nó từng hình ảnh như lưỡi dao cắt nát trái tim nó làm cho nó không thể hô hấp lấy tay ôm ngực hô hấp khó khăn

-Anh cậu không sao chứ- nhỏ vội ôm nó hỏi han nhỏ biết hẳn bị như thế này người đau lòng nhất chính là nó nhưng lúc này nó lên mạnh mẽ để đối mặt với sự thật mà không nên trốn tránh

Nó như không nghe thấy lời nhỏ vội lắc đầu lăm bầm

-Không ...không thể nào...anh Bảo không thể xảy ra chuyện gì được....không... cậu lừa tớ....

-Nó giết hết đồng dây truyền trên tay ra loạng choạng xuống giường chạy trần trần đi ra ngoài như 1 người vô hồn,nhỏ vội chạy theo khuyên giải nó

- Anh Anh bình tĩnh đã,cậu đừng như vậy mà.....

Nó như không nghe thấy cứ chạy đi loạng choạng như người vô hồn luôn miệng lẩm nhẩm " không thể nào.....không phải anh Bảo....không phải...đúng ...không thể là anh Bảo được...."

Đi qua 1 căn phòng tiếng "xoảng" và cái vã như thu hút được sự chú ý của nó làm nó dừng lại nhìn vào thấy bố mẹ hẳn đang nói chuyện to tiếng với 1 cô gái tại cô gái quay lưng lại nên nó không biết đó là ai , xung quanh thì là hoa quả và chén đĩa vỡ ngổn ngang,nó nhìn khắp phòng hìn bóng mà nó đang tìm kiếm vẫn nằm kia trên chiếc giường bệnh trên tay cầm đủ loại dây truyền còn tiếng chạy của máy thở oxy cứ vang lên đều đều tìm nó thất lại

Đau ..tim nó đau khi thấy hẳn như vậy nằm đó không còn nói cười như mọi khi không còn trêu ghẹo nó hôm trộm nó làm nó ngại ngùng nữa, không nó không muốn thấy hẳn như vậy,nó mở toang cửa chạy vào mặc kệ bao ánh mắt xung quanh đang nhìn chăm chú nó,nó chạy tới chỗ hẳn cầm tay hẳn và khóc giờ nó chỉ mong có 1 điều ước hẳn tỉnh dậy coi như chưa có chuyện gì xảy ra cả.

Bỗng đằng sau vang lên tiếng nói đầy khinh thường

-Nếu các người mong có con dâu như vậy thì cô ta kia tôi tin cô ta sẵn sàng lấy anh ta dù a ta chỉ có thể làm người thực vật sống hết quãng đời còn lại..hử..

-Cô.....-mẹ hẳn vô cùng tức giận không ngờ cô gái luôn tỏ ra ngoan hiền kia toàn là giả vờ để lừa dối bà,khi con bà xảy ra chuyện người đầu tiên chạy lại là cô ta

-Giờ con bà như thế này chẳng nhẽ bắt tôi cả đời phải hầu hạ a ta sao

-NHƯNG 2 NHÀ CHÚNG TA ĐÃ CÓ HÔN ƯỚC-Bà cô gần lên

-Cái hôn ước trẻ con ý mà ông bà cũng tin sao,giấy tờ đâu bằng chứng đâu mà nói tôi phải lấy con bà chỉ là lời nói mồm đâu ai tin chứ-mặt cô ta vênh vảo lên

-Sao cô còn đến đòi chúng tôi thực hiện lời hứa-mẹ hẳn chất vấn

-Đây là ngày xưa con bà đẹp trai nhiều tiền còn giờ a ta nằm im đó có cho tôi cũng không thèm

-Được coi như chúng tôi có mắt như mù đã coi trọng cô ,cô đi đi chúng tôi không muốn nhìn thấy cô nữa-Bà hẳn lên tiếng

-Tất nhiên là tôi sẽ đi rồi ở trong cái phòng đầy mùi thuốc kháng sinh này làm tôi vô cùng khó chịu -cô ta bầy đặt phui phui trên người

-Cô đi đi đi ra ngoài ngay cho tôi-mẹ hẳn quát

Cô ta thông thạo đi ra ngoài về kiêu căng đi không thềm ngoài đầu lại ,ra ngoài cửa do không chú ý đường chỉ lo vênh mặt nên đã vấp phải chân của nhỏ cố ý ngáng ra chặn cô ta làm cô ta ngã nhào chổng vó lên trời,quay đầu định chửi người nhưng nhỏ nhanh hơn đã chửi cô ta trước

-Đáng đời loại người như cô hám tiền hám của vong ân phụ nghĩa trờ trên như cô,loại người như cô đáng ra phải bị người ta phỉ nhổ tôi không hiểu sao cô còn sống nhờ được đến giờ phút này nhì

-Cô..-cô ta giận tím mặt

Nhưng nó đâu quan tâm cô ta có giận hay không thấy bố mẹ hẳn ra thì vội vàng thắp từng 2 bấc đi gặp bác sỹ coi cô ta như không khí không thềm quan tâm,cô ta bị người ta ngó lơ còn bị bao người chỉ chỗ xấu hổ vội vàng đi nhanh

Căn phòng bỗng yên tĩnh,chi còn tiếng thở dài của bố mẹ hẳn,mẹ hẳn đi đến vỗ về an ủi nó

-Bác tin thằng Bảo nó sẽ không sao đâu nên cháu đừng quá đau lòng bây giờ cháu ngồi với bảo để bác đi gặp bác sĩ tí nhé

Nhưng không có tiếng trả lời nó chỉ ngơ ngác ngồi đó cầm tay hẳn

Mẹ hắn lắc đầu thờ dài,cùng với ba hắn đi ra ngoài để ngoài để nó có không gian riêng với hắn

Căn phòng giờ đây chỉ còn nó và hắn nó đang thất thần thì có giọng nói vô cùng vô cùng quen thuộc vang lên,rồi có hơi ấm đem nó bao bọc lại

-Đừng khóc.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ô Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Nghe thấy giọng nói quen thuộc mọi cảm xúc như đình chỉ nó máy móc ngừng đầu tìm nơi phát ra tiếng nói,1 bàn tay nhẹ nhàng đặt trên đầu nó vuốt ve mái tóc nó 1 cách dịu dàng ánh mắt đau xót và trĩu mến.Nước mắt nó vỡ ào xà vào lòng người đó khóc 1 cách ngon lành giờ đây nó cần 1 chỗ để giải tỏa nỗi niềm trong lòng sức nặng này làm nó không thở nổi . Kiệt chỉ im lặng mặc cho nó ôm bàn tay còn lại nhẹ nhàng đặt lên vai nó dùng hành động dịu dàng an ủi nó.sau khi cô và bố mẹ hắn đi gặp bác sĩ về nhìn thấy cảnh tượng như vậy cũng ko nỡ làm phiền nó,cô khuyên 2 bác đi nghỉ ngơi vì 2 người cũng đã phải lo lắng cho hắn suốt mấy hôm nay rồi, sau khi tiễn 2 người đi nhìn thấy cảnh nó với kiệt ôm nhau dù biết 2 người là bạn thân nhưng vẫn thấy hơi chua trong lòng thấm nhủ với bản thân

-Tôi cho cậu mượn người yêu tôi đó on này sau này tôi sẽ đòi lại gấp bội đợt đó!-rồi cô cũng đi lo cho mọi người

Sau khi cảm xúc của nó ổn định lại rồi,tiếng thút thít ngày càng nhỏ Kiệt cũng ngồi xuống giường bệnh an ủi nó

-Tớ biết cậu đau lòng nhưng lúc này cậu phải mạnh mẽ lên nếu cậu mà gục ngã thì lấy ai có thể làm cho Bảo tình lại đây, ai sẽ tiếp thêm cho cậu ấy sức mạnh để cậu ấy có thể nhanh bình phục, cậu nhìn tớ đi tớ đang nói với cậu đó.....

Nó không chú ý tới những lời của Kiệt mà chỉ nhìn chăm chăm vào hắn ,đến khi có đôi bàn tay quay đầu nó lại bắt nó phải nhìn vào mắt Kiệt, nó thấy trong đó có lo lắng có đau lòng và còn cả niềm tin nữa nhưng giờ đây đến nó còn ko tin được mình thì sao có thể giúp hắn chứ..

Cô đang đi mua thức ăn thì gặp nhỏ cũng vừa mới về nhà sắp xếp quần áo đồ dùng cho nó đang đi đến thế là 2 người cùng dắt tay nhau đi đến phòng hắn

Nhìn thấy nó phờ phạc đôi mắt đỏ hồng sưng vù người thì hốc hác làm 2 con bạn thân vô cùng đau lòng cùng chạy lại ôm nó mỗi người 1 câu an ủi

-Anh Anh ah mạnh mẽ lên rồi mọi chuyện sẽ tốt thôi cậu mà như thế này anh Bảo tình dậy nhìn thấy lại đánh bọn tớ đó tội ko chăm sóc cậu cho tốt-cô nói

-Cậu đừng làm bọn tớ lo lắng mà bọn mình cùng cố gắng rồi mọi chuyện sẽ tốt thôi tin tớ đi mà

Kiệt cũng ulla vào vòng tay ôm cả 3 cô nhóc vào lòng hành động thay cho lời nói,Kiệt biết lúc này nhiệm vụ của cậu là phải chăm sóc xho 3 cô gái yếu ớt này là cho dựa tinh thần cho các cô

Nó cũng thấy tội lỗi khi mình làm cho những người bạn thân phải lo lắng như vậy nên cũng nghe theo mọi người họ bảo ăn thì nó ăn bảo nó ngủ thì nó ngủ nhưng bảo nó đi về nhà thì nó nhất định ko chịu nó phải ở đây bên cạnh hắn ,mọi người thấy nó quyết tâm như thế nên cũng chiều ý nó để nó ở lại chăm sóc hắn

Khi mọi vật đã chìm vào bóng tối ánh trăng đang le lói sau những đám mây thỉnh thoảng còn vang lên những tiếng côn trùng gọi nhau ríu rít.nó gục xuống bên cạnh hắn thiếp đi trong bóng đêm 1 bàn tay lặng lẽ vươn ra ôm nó bỏ vào trong chăn hít hà mùi hương thơm ngát trên tóc nó ôm nó thật chặt, thật chặt như chứng tỏ tình yêu dành cho nó nhiều như thế nào vậy.Nó có thể do mệt và tinh thần suy sút nên có biến động lớn như vậy mà cũng ko thấy nó có dấu hiệu tỉnh lại nó yên lặng ngủ trong vòng tay ai kia

Những tia nắng lẻ loi xuyên qua những đám mây tình nghịch nhảy nhót trên mặt nó, những tiếng kêu của những chú chim chào ngày mới cứ vang vọng bên tai ,tiếng tí rầm của sóng biển ...nó mệt mỏi mở mắt xung quanh toàn là 1 màu trắng của trời màu xanh của biển nó ngỡ ngàng mất vài giây để nó nhận ra giờ này nó lên ở bệnh viện bên cạnh hắn chứ sao nó lại có mặt ở đây đây là đâu sao nó lại ở đây nó vội đứng dậy chạy đi tìm người nổi lo lắng bàng hoàng hiện rõ trên mặt nó

Đi được 1 quãng khá xa nó nghe được tiếng động là 1 bản nhạc mà nó rất thích âm điệu vang vọng gần đây lý trí mách bảo nó đi theo tiếng nhạc ,âm thanh ngày càng to ngày càng rõ

"Đường như là anh đã yêu

Từ lần đầu khi anh gặp người

Một tình yêu như thấp sáng tâm hồn
Luôn thấp thoáng trong tim hình bóng ai.
Dù cho em nơi chốn xa
Từng ngày dài anh vẫn đợi chờ
Bầu trời kia ngàn sao sáng lung linh
Luôn thao thức nhớ em từng đêm.
Từ giây phút khi em đã trao anh nụ cười
Và ánh mắt sáng trong khi em nhìn anh
Lặng nhìn lòng thao thức nhớ em từng đêm
Nơi trái tim anh luôn mong về người
Người yêu ơi, em có biết.
Một ngày anh sẽ đến bên em
Trao em nụ hôn đắm đuối
Và ta sẽ yêu nhau hết cuộc đời
Bầu trời như sáng trong hơn trái tim anh đây
Nguyện sẽ luôn yêu em mãi mãi.
Người ở nơi đâu có biết không em
Anh đang ngập chìm bóng tối
Hãy về đây yêu anh như ngày mình có nhau
Và tình yêu sẽ luôn luôn theo anh suốt cuộc đời....."

Khi nó nhìn thấy những gì đang xảy ra trước mắt thì nó như ko tin vào mắt mình nữa , 1 hình trái tim được xếp bằng nến bên trong được dải dây hoa hồng và bóng bay còn vô số bức ảnh của nó và hân được gắn nối với nhau bằng những sợi dây được làm nên bằng bản nhạc mà nó vô cùng thích nhưng quan trọng nhất là người đứng kia đang quay lưng với nó kia 1 bóng lưng vô cùng vô cùng quen thuộc dù có lần lôn trong 1 biển người nó cũng sẽ nhận ra được,nó chạy vào ôm chầm lấy bóng lưng của người đó dụi nước mắt ko biết là hạnh phúc hay tức giận lên lưng hân ,hân quay người lại ôm nó nâng mặt nó lên hôn lên những giọt nước mắt vì hân mà rơi cuối cùng nụ hôn dừng lại trên đôi môi đang mím chặt của nó ôn nhu nhẹ nhàng in hình bờ môi nó ,nhẹ nhàng cạy mở rồi ngậm lấy môi nó như 1 bảo vật trân trọng nhất vậy, nụ hôn ôn nhu nó cũng hòa theo hân như để an ủi trái tim đang đập bang bang vì hoảng loạn của nó sau khi 2 người tách ra vó chỉ nhìn chăm chăm hân như thể nó mà chớp mắt dù chỉ 1 cái thì hân sẽ biến mất vậy, hân nhìn nó vậy thì vừa đau lòng vừa buồn cười trêu đùa nó

-Giờ mới nhìn ra sự đẹp trai của anh ah

-Đây là sự thật sao,anh vẫn khỏe mạnh bên cạnh em đúng ko?-nó lấy tay sờ lên khuôn mặt đẹp trai của hân như xác định điều gì đó

Hân không nói gì chỉ quỳ gối xuống lấy bó hoa sau lưng ra đưa lên tặng

-Trước hết cho anh nói đã mỗi tình của chúng ta nói dài cũng không dài nhưng nó không hề ngắn 10 năm 10 năm đợi chờ 10 năm đau khổ trong đó có đau khổ chia ly dầy vò và có cả thử thách anh không dám nói là anh yêu em từ phút đầu gặp mặt nhưng anh dám chắc từ phút đầu anh đã nhủ lòng là phải bảo vệ cô nhóc mít ướt hay khóc này rồi, rồi tình cảm của mình phát triển thành tình yêu từ lúc nào anh cũng không hay hình bóng cô gái bé nhỏ chiếm trọn tim anh chỉ cần 1 ánh mắt nụ cười cũng làm anh xao xuyến dù có khó khăn bao nhiêu nữa anh cũng sẽ cố gắng bảo vệ nụ cười đó luôn hồn nhiên vui vẻ như ngày đầu em có tin tưởng và cho anh cơ hội đó không?

Lời nói tràn thành lời bộc bạch lần đầu nó nghe thấy từ miệng hân làm nó không thể thốt nên lời chỉ biết máy móc gật đầu.Mặc dù biết trước được đáp án rồi nhưng khi nhìn thấy cái gật đầu của nó vẫn làm hân hạnh phúc vỡ òa hân đứng lên ôm nó xoay vòng tròn trong niềm hạnh phúc còn nó thì vòng tay ôm cổ nó giao trọn mình cho hân luôn sẵn sàng xả vào vòng bảo vệ của hân luôn làm nó có sự tin tưởng vô điều kiện

Tiếng vỗ tay vang lên" hôn đi,hôn đi....."kết thúc bằng nụ hôn ngọt ngào say đắm của 2 bạn trẻ

Chiếc nhẫn bạc như 1 lời hẹn ước gắn kết 2 con người, cũng là sự trói buộc 2 con người xa lạ thành 1 tổ hợp hoàn chỉnh được nằm gọn gàng trên ngón tay của nó, lúc này nó rất hạnh phúc không nghĩ được gì cả chỉ biết ôm hân mà thôi

Cô lấy cùi trỏ chỉ chọt chọt Kiệt nói thầm "anh xem người ta tâm lý tình cảm thế kia em cũng muốn bao giờ anh mới cho em bắt nạt đây.." Kiệt ko biết mình đã phải nghe câu này bao nhiêu lần từ nãy tới giờ rồi đành trả lời "anh đang chuẩn bị thật hoành tráng hơn thế này mấy lần cho em cơ em cho anh thêm thời gian đi".. "thật không, được em đợi anh.." nói xong ôm tay Kiệt lắc cười hạnh phúc

Nhỏ thì ở ngoài thăm chúc phúc cho cô bạn thân huy luôn bên cạnh ôm cô vào lòng bỗng dưng cô nói "anh mấy ngày nay ko thấy đâu là để chuẩn bị cái này ah.." .. "ừ".. "anh có chuyện gì đâu em ah, khôn hồn thì nói ra mau ko em không bỏ qua cho anh đâu đây.." ..mồ hôi huy chảy ròng nghĩ thầm trong bụng (bảo chết tiết lần này cậu hại chết tôi rồi..) Huy chỉ cười trừ nói có chuyện gì thì hân sẽ trực tiếp nói cho mọi người đổi lấy ánh mắt lườm nguyệt của nhỏ

Tiếng sóng bờ cát sóng sau bao trùm lên sóng trước như tình cảm người ta dành cho nhau luôn luôn nói tiếp ko bao giờ ngừng như vòng tay anh luôn giang rộng ôm trọn cả em vào lòng mà yêu thương bảo vệ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Tuổi Ó Mai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.